

TORSDAGEN DEN 21 JANUARI 2010

ORDFÖRANDESKAP: SCHMITT

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 10.00.)

2. Förbindelserna EU/Tunisien (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är kommissionens uttalande om förbindelserna EU/Tunisien.

Neelie Kroes, *ledamot av kommissionen.* – (EN) Herr talman! Jag vill tacka parlamentet för inbjudan att delta i diskussionen om Tunisien.

Förbindelserna mellan EU och Tunisien styrs av ett associeringsavtal som undertecknades 1995. Tunisien var förresten först bland länderna i Medelhavsområdet med att underteckna ett sådant avtal och har sedan dess gjort betydande framsteg.

När det gäller de internationella förbindelserna är Tunisien en nära och pålitlig partner till EU. De åsikter landet uttrycker och de ståndpunkter det antar inom internationella organisationer och andra forum är sansade och balanserade. Tunisien är samarbetsvilligt i frågor som säkerhet och migration och har goda förbindelser med sina grannar i södra Medelhavsområdet. Dessutom har landet alltid spelat en konstruktiv roll för den regionala integrationen i Maghrebområdet.

Tunisien deltar aktivt i den europeiska grannskapspolitiken, och utlåtandet i kommissionens periodiska rapporter om Tunisiens genomförande av den europeiska grannskapspolitikens handlingsplan är tydligt: Tunisien har gjort framsteg inom ett flertal samarbetsområden, inbegripet handlingsplanen.

De ekonomiska reformerna har gått framåt, vilket har möjliggjort en stadig tillväxt i Tunisiens ekonomi och i volymen på handeln med EU. Betydande resultat har uppnåtts på det sociala området i frågor som hälso- och sjukvård, utbildning, fattigdomsbekämpning och skydd av kvinnors rättigheter.

Å andra sidan visar rapporterna även på brister, i synnerhet inom områdena rättvisa, yttrandefrihet och associering.

Den politiska dialogen med Tunisien har varit kontinuerlig i alla frågor som omfattas av handlingsplanen. Dessa frågor behandlas i 10 underkommittéer och i arbetsgrupper. Associeringsrådet EU–Tunisien har redan sammanträtt ett flertal gånger, och nästa möte är planerat inom de kommande månaderna.

Den 1 januari 2008 blev Tunisien det första landet i södra Medelhavsområdet att ha ett frihandelsavtal med EU för industriprodukter, två år tidigare än utsatt datum. EU är Tunisiens främsta handelspartner: 72,5 procent av Tunisiens import kommer från EU, och 75 procent av landets export går till EU. EU:s finansiella samarbete uppgår till 75–80 miljoner euro per år, och Tunisien har visat sig ha en god absorptionsförmåga.

Förhandlingar har också inletts om den gradvisa liberaliseringen av handel med tjänster och etableringsrätten, samt om jordbruks- och fiskeriprodukter. Slutförandet av dessa förhandlingar, i kombination med närmandet av den relevanta lagstiftningen, kommer att utgöra ett nytt steg i förbindelserna mellan EU och Tunisien och ett framsteg i integrationen av Tunisiens ekonomi i EU:s inre marknad.

Tunisien har begärt att landets förbindelser med EU ska få förnyad kraft genom en framskjuten ställning. Vi anser att en sådan strävan ligger i EU:s intresse. Vi anser även att Tunisien kommer att visa prov på en verklig motivation att gå mot mer demokratiska reformer och yttrandefrihet. Utan några framsteg på det viktiga området för mänskliga rättigheter skulle dock landets viktiga framsteg som jag nyss nämnde – trots att de är betydande, särskilt med regionala mått mätt – betraktas som ofullständiga.

Sammanfattningsvis vill jag säga att vi bedömer förbindelserna mellan EU och Tunisien som stabila och vänskapliga och att vi anser att det verkligen finns en potential för att ytterligare stärka dessa förbindelser.

Talmannen. - Nästa punkt är de politiska gruppernas anföranden.

Ioannis Kasoulides, för PPE-gruppen. – (FR) Herr talman! Tunisien bidrar till stabiliteten i regionen i sin roll som partner i Medelhavsunionen, som det första land som undertecknat associeringsavtalet och det första land som utrustats med en handlingsplan för genomförandet av grannskapspolitiken. Tunisien har kommit relativt långt när det gäller jämställdhet mellan kvinnor och män samt skydd av barn och av familjen, och landet väntar nu på förhandlingar om ett framskjutet partnerskap.

I nämnda avtal ingår klausuler om demokrati, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna. Det finns planer på att anordna diskussioner som ska hjälpa oss att göra framsteg i vad som för oss i Europaparlamentet är mycket känsliga och viktiga frågor. Om vi vill ha konkreta resultat, och om det inte är säkert att vi kommer att uppnå det genom konfrontationer och kritik, måste vi vara noga med att inte anta en nedlåtande inställning, bevisa att vi samtalar som jämlikar och inte som överordnade eller inspektörer och visa att vi också är beredda att intressera oss för de frågor som är viktiga och känsliga för våra partner.

I ett sammanhang som detta är jag säker på att Tunisien regering kommer att svara med konkreta framsteg på dessa områden under debattens gång.

Pier Antonio Panzeri, för S&D-gruppen. – (IT) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Om vi var tvungna avge ett yttrande om de befintliga förbindelserna mellan EU och Tunisien skulle det inte kunna bli annat än positivt, även när det gäller stabiliseringen i regionen.

Det är sant att det har gjorts betydande framsteg på det ekonomiska planet, och även ur social synvinkel har vi sett positiva tecken. Men ur politisk synvinkel står vi dock, med tanke på presidentvalet den 25 oktober, inför problemet med att stödja landets arbete för demokratiska reformer med större konkreta åtgärder. Som vi vet är målet med EU:s utrikespolitik att utveckla och stärka demokratin, rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Tunisien har gjort viktiga åtaganden inom ramen för den europeiska grannskapspolitikens handlingsplan om demokrati, styre och mänskliga rättigheter. I handlingsplanen finns en rad prioriteringar fastställda, och bland dessa måste särskild vikt fästas vid att genomföra och stärka reformer och att stärka den politiska dialogen och det politiska samarbetet, i synnerhet när det gäller demokrati, mänskliga rättigheter, utrikespolitik och säkerhet.

Det är inom denna ram som institutionerna måste stärkas. Detta gör det möjligt att öka delaktigheten i det politiska livet bland de olika medborgarna i det tunisiska samhället, att ytterligare utveckla det civila samhällets roll, att ge fortsatt stöd till politiska partier för att utöka deras deltagande i demokratiseringsprocessen och öka respekten för föreningsfriheten, yttrandefriheten och mediepluralismen.

Vi är övertygade om att dessa mål kan uppnås, och att det är rimligt att förvänta sig konkreta framsteg. Vårt åtagande är att bevara vänskapsbandet mellan EU och Tunisien och stärka de rådande förbindelserna, bland annat med tanke på den konflikt som skulle kunna uppstå när det gäller frågan om en framskjuten ställning för landet. Det är dock Tunisien självt som måste vidta de konkreta åtgärderna.

Louis Michel, för ALDE-gruppen. – (FR) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag vill börja med att både tacka och gratulera kommissionsledamoten för den ståndpunkt kommissionen har antagit i den här frågan. Jag instämmer fullständigt i den här ståndpunkten eftersom den verkar mycket mer rimlig än inställningen hos de som begärde dagens debatt; jag är inte säker på exakt vem det var som lade fram förslaget.

Tunisien var som sagt det första landet i samarbetet Europa–Medelhavsområdet som undertecknade associeringsavtalet, och landet är en aktiv partner i den europeiska grannskapspolitiken. Det bör påpekas, som Ioannis Kasoulides gjorde, att Tunisien den 1 januari 2008 blev det enda land i Medelhavsområdet att ha ett frihandelsavtal med EU. Detta samarbete fungerar mycket väl, och Tunisien har visat sig ha en utmärkt absorptionsförmåga. Tunisien har åstadkommit betydande framsteg, vilket har resulterat i en mycket hög utvecklingsstandard med socioekonomiska resultat som har erkänts av internationella institutioner. På det ekonomiska planet har Tunisien uppnått en tillväxthastighet på 4,6 procent under perioden 2002–2008. Dessutom har landet lyckats minska sin skuldbörda.

När det gäller de sociala aspekterna vore det orättvist att bortse från de framsteg som har gjorts, särskilt från kvinno synpunkt. Indikatorerna talar för sig själva: 59 procent av alla studenter på högre utbildningar är kvinnor. Utbildning är obligatorisk i hela landet för flickor mellan 6 och 16 år, och kvinnor utgör nästan en fjärdedel av den arbetande befolkningen i Tunisien.

Jag håller med om att dessa resultat självklart inte kan överskugga det akuta behovet av att uppmana de tunisiska myndigheterna göra ytterligare framsteg i fråga om mänskliga rättigheter och styre. Vi är väl medvetna om att det fortfarande finns arbete kvar att göra. Precis som andra talare är jag bekymrad över den här frågan, på grund av de demokratiska värderingar vi upprätthåller. Det är dock även viktigt att komma ihåg att vi inte är de enda som upprätthåller dessa värderingar. De är också en central del av det tunisiska samhället, som är ett dynamiskt och EU-vänligt samhälle.

Av dessa skäl måste vi stödja Tunisien begäran att beviljas en framskjuten ställning i partnerskapet med EU. Jag anser också att det är genom denna dialog som vi kommer att finna den lämpliga ramen för att uppmuntra våra partner att göra ytterligare framsteg när det gäller styre.

Vi måste givetvis föra dialogen med våra partner utan självgodhet, men också utan att använda oss av det skenheliga moraliserande som vi i EU alltför ofta använder oss av och som dessutom ofta är kontraproduktivt.

Jag är självklart inte oberörd av de enskilda fall som vissa personer har tagit upp. Vi har givetvis en rätt att ifrågasätta våra partner om omständigheter som vi anser vara oacceptabla, men jag vill avsluta med att framhålla att Tunisien har lyckats inrätta ett politiskt system som grundar sig på principen om separation av kyrka och stat.

De offentliga myndigheterna i Tunisien har förmågan att ge medborgarna en uppsättning grundläggande tjänster, tjänster som andra länder i regionen ännu inte har lyckats införa, och jag anser att det är viktigt att påpeka även detta. Därför är jag ytterst optimistisk när det gäller de framtida förbindelserna mellan Tunisien och EU, eftersom de bildas mot en bakgrund av ömsesidig respekt mellan partner som hyser aktning för varandra och förstår varandra i de grundläggande frågorna.

Hélène Flautre, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Herr talman! Jag är bekymrad över de anföranden jag precis har hört, både från kommissionsledamot Neelie Kroes och från mina kolleger. Jag anser att vi verkligen har mycket arbete framför oss om vi vill skapa oss en korrekt och objektiv bild av den rådande situationen i Tunisien.

Ärligt talat, när jag lyssnar på er känns det som om jag lyssnar på de västerländska intellektuella som för flera årtionden sedan muntert talade om den ekonomiska och sociala framgången i Sovjetstaterna, helt oförmögna att åka dit och se vad våra gemensamma värderingar innebar i praktiken i dessa länder. Vilka är våra gemensamma värderingar, herr Michel? De är mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen.

Ni har alla med rätta påpekat att Tunisien var den första av våra partner som undertecknade associeringsavtalet. Det stämmer, fru kommissionsledamot, och just därför är detta mycket oroväckande, eftersom vi inte talar om luckor eller små steg. Nej, det pågår en enorm försämring av mänskliga rättigheter och demokrati i Tunisien. Kan ni nämna någon enda tidning, fackförening eller något parti som har godkänts de senaste 20 åren? Nej.

Sanningen är att Tunisien systematiskt och fullständigt åsidosätter de grundläggande friheterna, och med dem våra egna åtaganden. Det handlar inte om att moralisera; det handlar om respekten för EU:s värderingar och för de åtaganden vi gjorde när vi undertecknade det här associeringsavtalet.

Därför kräver jag att åtminstone görs en gemensam analys av den här frågan. Jag anser att vi har arbetat hårt för att få till stånd denna debatt, men att det verkligen vore mycket mer värt mödan om vi organiserade en riktig delegation som faktiskt åker och möter det civila samhället i Tunisien och de olika medborgarna i samhället för att göra en uppskattning av de fortsatta trakasserier som riktas mot människorättsaktivister, studenter, fackföreningar, arbetstagare och advokater. Det har förekommit kupper i nästan alla föreningar som visat någon grad av självständighet i förhållande till myndigheterna. Jag anser därför att ni är helt vilseledda i den här frågan.

Efter att ha lyssnat på era anföranden förstår jag mycket väl att ni inte vill se hur det egentligen ligger till i Tunisien. Ni vill inte se det eftersom ni anser att ekonomiska intressen står på spel, och eftersom ni anser att andra intressen står på spel när det gäller terrorismbekämpning och illegal invandring. Allt detta har ni uttryckt med all önskvärd tydlighet, och ni fortsätter att tala om framsteg när det gäller familjen och jämställdheten mellan kvinnor och män, framsteg som går tillbaka till Bourguibas tid. Jag upprepar att dessa framsteg gjordes under Bourguibas tid. Sedan dess har inga ytterligare framsteg gjorts.

Därför anser jag att vi, om vi hyser någon respekt för oss själva, för de avtal vi undertecknar, för grannskapspolitiken och för EU:s värderingar, verkligen inte kan föreslå en framskjuten ställning för Tunisien.

Därför säger jag rakt ut: om ni föreslår detta och ger upp alla krav på och åtaganden om mänskliga rättigheter och demokrati i länderna i Medelhavsområdet kommer resultaten garanterat att bli därefter.

Charles Tannock, för ECR-gruppen. – (EN) Herr talman! Tunisien är EU:s vän och bundsförvant, ett välmående, framstegsvänligt, modernt och meritokratiskt sekulärt samhälle som är unikt i arabvärlden. Tunisien har också, som sig bör, antagit en kompromisslös ställning mot islamistisk jihadextremism.

Ett politiskt flerpartisystem håller raskt på att ta form i Tunisien, och det är ett land där kvinnor är fullt jämställda samhällsmedborgare. Varför försöker vi då främmandegöra Tunisien och dess 10 miljoner invånare? Beror det på att vi avundas dem deras framgångar, eller på att landet till skillnad från Libyen eller Saudiarabien är litet och inte äger någon olja, vilket gör att det inte finns någon ekonomisk drivkraft för EU?

Enligt min mening försöker upphovsmännen till den här debatten avsiktligt att sabotera en stor del av de framsteg som har gjorts i förbindelserna mellan EU och Tunisien de senaste åren. Det är särskilt förargligt att den här debatten äger rum samtidigt som tunisiska parlamentsledamöter besöker Strasbourg och sitter och följer debatten, tror jag, uppe på läktaren.

Tunisien behöver stöd, uppmuntran och dialog från vår sida, inte en ständig ström av meningslösa skällsord. Det är mycket ironiskt att vänstern, som påstår sig vara så engagerade i kvinnors rättigheter, attackerar Tunisien, trots att landet erbjuder möjligheter och friheter som inte finner sin motsvarighet någon annanstans i arabvärlden.

Det faktum att Tunisiens myndigheter har infört ett förbud mot att bära hijab på offentliga platser är ett bevis på deras beslutsamhet att skydda Tunisiens värderingar om sekularism, tolerans och frihet. Vi bör respektera Tunisien som en partner med framskjuten ställning i samarbetet Europa–Medelhavsområdet.

Talmannen. - Jag hade inte fått någon information om att en tunisisk delegation var närvarande, men de vinkade när ni nämnde dem. Jag vill välkomna er till läktaren.

Marie-Christine Vergiat, för GUE/NGL-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Jag är personligen mycket glad att vi har den här debatten om mänskliga rättigheter i Tunisien. Gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster har varit pådrivande i anordnandet av den här debatten. Jag har hela tiden försvarat de mänskliga rättigheterna, men dessa rättigheter är desamma i hela världen.

Jag beklagar att den här debatten inte följs av en omröstning om en resolution. Det talade ordet är flyktigt; endast det skrivna ordet består. Som EU:s äldsta partner får Tunisien det högsta biståndet per capita bland länderna i söder, och landet deltar entusiastiskt i uppbyggandet av ett frihandelsområde omkring Medelhavet. Tunisien är faktiskt så entusiastiskt att landets ledare börjar begära utdelning och kräva fördelarna av en framskjuten ställning.

Jag stöder fullständigt Hélène Flautres anmärkningar och delar hennes upprördhet över vissa av de kommentarer som gjorts. EU:s partnerskapsavtal kommer härnäst att innehålla klausuler om demokrati och mänskliga rättigheter. Dessa klausuler måste granskas precis lika noggrant som de ekonomiska. Faktum är, fru kommissionsledamot, att kommissionens rapport om genomförandet av grannskapspolitiken är bristfällig i detta avseende. Det är ett tydligt fall av dubbelmoral.

Den 25 oktober omvaldes Zin Abidin Ben Ali för en femte ämbetsperiod med 89 procent av rösterna. Denna siffra i sig visar hur det står till med demokratin i landet. Det är en låst demokrati där människorättsaktivister, domare, advokater, journalister – kort sagt alla som vågar utmana regimen – trakasseras, fängslas och i vissa fall även torteras.

Sedan september förra året har utvecklingen tydligt gått mot en auktoritär polisstat, vilket vi kan se i fallet med Taoufik Ben Brik, som kommer att åtalas nästa lördag. Vi skulle dock även kunna nämna Zouhair Makhoul och Fahem Boukadousm, varav den ene dömdes för att han talade om miljöförhållandena i landet, och den andre för att han deltog i arbetstagarnas demonstrationer i Tunisien.

Så ser den sociala situationen ut i Tunisien. Människorättsaktivister som Kamel Jendoubi, Sihem Bensedrine, Sana Ben Achour och Kemais Chamari har fallit offer för skamliga presskampanjer. Sadok Chourou har suttit inspärrad de senaste 16 åren, och Radhia Nasraoui, hans advokat, har dragits i smutsen och hennes karriär är förstörd för all framtid.

Studenter och andra arresteras och döms godtyckligt. Deras pass konfiskeras eller förnyas inte, och vissa människorättsaktivister förbjuds att lämna territoriet för att agera som vittnen. Det är förbjudet för föreningar

som är oberoende av den styrande makten att anordna möten, och deras besökare förföljs. Jag har inte tillräckligt med tid för att ge en sann bild av den verkliga socialpolitiken i Tunisien.

Varför tar Tunisien regering så lång tid på sig för att svara på FN:s rapport? Varför vägrade landet att släppa in valobservatörer från EU om nu valet var så demokratiskt som det påstås? Uppgifterna finns där, och de kommer fram alltmer i våra länders tidningar.

Kommissionen och rådet måste ta detta i beaktande. Tunisien måste respektera sina åtaganden om demokrati och mänskliga rättigheter. Det är faktiskt oacceptabelt att gå vidare med en framskjuten ställning. Jag är visst för jämlika partnerskap! Jag tycker visst att alla världens länder ska behandlas lika, men under förutsättning att de respekterar sina åtaganden. Med det avslutar jag mitt anförande, herr talman.

Gerard Batten, för EFD-gruppen. – (EN) Herr talman! Tunisien situation verkar på det stora hela vara positiv. Landet har det mest stabila samhället i Nordafrika. De har vad som tekniskt sett kan kallas demokrati, även om det med västerländska mått eventuellt kan betraktas som en semidemokrati, men vi ska inte kritisera dem för det, eftersom de har gjort stora framsteg. Den officiella politiken är att arbeta för fullständig demokrati, och Tunisien är ett stabilt samhälle där den personliga säkerheten är hög. Detta har man uppnått genom att kuva landets islamistiska extremister och kommunister, ett pris väl värt att betala. Landets officiella politik är också att sträva efter kulturell enighet – att skapa en nation. Det är något som många EU-länder – inbegripet mitt eget land, Storbritannien – kan ta lärdom av.

Landet går framåt på det ekonomiska planet. Endast 7 procent av befolkningen lever under fattigdomsgränsen. Tunisien är ett av de länder i Nordafrika som har den bästa hälsostandarden, med en relativt hög medellivslängd. På det politiska planet begränsar landets konstitution antalet mandat ett parti kan ha i nationalförsamlingen, och 20 procent av mandaterna är reserverade för minoritetspartier. Detta verkar rent ut sagt upplyst i jämförelse med Storbritanniens valsystem med enkel majoritet som enligt min mening är en konspiration mot väljarna för att hålla kvar de konservativa och Labourpartiet och utesluta alla andra. Så kanske vi kan lära oss något av tunisierna.

På tal om Storbritannien kritiserades mitt parti, United Kingdom Independence Party, av vissa islamistiska extremister och påstått liberala grupper förra veckan, när vi föreslog en plan för att människors ansikten inte skulle få vara täckta i offentliga byggnader, och inte heller i privata byggnader om de berörda parterna vill införa ett sådant villkor. Men se vad Tunisien har gjort. Lag nr 108 förbjuder hijab, vilket går mycket längre än vad någon annan har föreslagit. Boubaker El Akhzouri, Tunisien minister för religiösa frågor, har anklagat hijab för att strida mot landets "kulturella arv" och betraktar den muslimska klädseln som ett "främmande inslag" i samhället. Detta är mycket intressant att höra från ett muslimskt land. Ju mer jag får veta om Tunisien, desto mer positivt blir mitt intryck av landet. Men jag har sett vissa siffror som visar att 70 miljoner euro kommer att satsas på centrala projekt i EU:s grannskapspolitik. Mina väljare, som är några av de fattigaste i London, har inte råd med den typen av utgifter. Vi vill ha handel, vänskap och samarbete med Tunisien, men inte på bekostnad av Storbritanniens skattebetalare. Vi bör hjälpa dem att öka sin demokrati och utveckla sitt välbefinnande, och om de vill ta till sig ett gott råd bör de hålla sig långt borta från EU och bevara sin frihet och sitt oberoende.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Herr talman! Handelsförbindelserna mellan EU och Tunisien är nära och mångfacetterade. Tunisien, som får 80 miljoner euro per år i finansiellt bistånd, är ett lysande exempel på en lyckad utvecklingspolitik. Som ett tillväxtland har landet tagit en ledande position i Maghrebområdet, det var först bland länderna i Medelhavsområdet att skapa ett frihandelsområde med EU och kan nu dra nytta av fördelarna i form av en sund ekonomisk tillväxt. Tunisien förväntas därför spela en konstruktiv roll i debatterna om handlingsplanen för handeln i Europa–Medelhavsområdet efter 2010 och om samarbetet med Maghreblanderna.

Vi hade kunnat komma undan med att anta att allt bara var positivt om det inte hade varit för den punkt som gör att EU:s bistånd enligt partnerskapsavtalet är kopplat till respekten för mänskliga rättigheter. Det är just här som det finns motsättningar – de pengar som används för att stimulera Tunisien ekonomi används också för att finansiera och stödja ett diktatoriskt, antidemokratiskt system. Detta är ett vanligt problem när det gäller vårt utvecklings- och associationsstöd. Vi måste göra något åt det här, eftersom EU inte kan stödja brott mot de mänskliga rättigheterna, inte ens indirekt, i Tunisien, Kongo eller givetvis Turkiet, som är ett kandidatland.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Tunisien är, liksom hela Maghrebområdet, ett viktigt strategiskt område. Det har en enorm tillväxtpotential och är ett attraktivt område av enormt intresse, inte bara från ekonomisk synpunkt, utan framförallt från europeisk synpunkt.

EU-program som syftar till att främja det gränsöverskridande samarbetet har också nyligen inletts. Därför är det nu, om någonsin, dags att återuppta de förbindelser som EU upprättat med våra afrikanska grannländer, med början i Tunisien, genom att fullt ut stärka områdets potential och upprätthålla dess sociala och ekonomiska utveckling, men inom ramen för frihet och säkerhet.

Förbindelserna mellan länderna i Medelhavsområdet är en avgörande faktor som ger sammanhållning och styrka till ett ambitiöst program för ekonomisk och social utveckling. I politiska termer kan man säga att Tunisien är ett land där demokratin fortfarande är relativt ung. Den handlingsplan som har utarbetats verkar dock vara i linje med EU:s förväntningar.

Uppkomsten av nya partier och en relativt hög kvinnlig närvaro i parlamentet efter valet i slutet av oktober 2009 bekräftar att betydande framsteg har gjorts när det gäller det demokratiska deltagandet. Pressfriheten måste i vilket fall utvecklas och skyddas, och det måste även lika möjligheter för kvinnor och män samt, på ett mer allmänt plan, de grundläggande mänskliga rättigheterna.

Det är inom denna ram som vi kan hjälpa Tunisien att slutföra de insatser som har gjorts för att undanröja alla eventuella hinder för människors fullständiga utveckling i landet, och allt detta inom ramen för en framskjuten ställning.

Tunisiens centrala roll i Medelhavsområdet och den moderniseringsprocess som pågår i landet kräver en seriös och balanserad strategi som resulterar i en ovillkorlig bekräftelse av de värderingar som upprätthålls av EU. Europaparlamentet har nu mindre än någonsin råd att tillåta några misstag på vägen mot demokrati.

En konstruktiv dialog och varsam diplomati kan i stället ytterligare befästa en förbindelse som är tänkt att stärkas i ett land som inom vissa sektorer – exempelvis rättvisa och föreningsfrihet – måste få hjälp att växa, men som jag återigen vill påstå är absolut centralt och avgörande för den politiska stabiliteten i Medelhavsområdet.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Att respektera Tunisien innebär också att respektera landets demokratiska opposition, som försöker att organisera sig men som utsätts för förtryck. Det innebär också att respektera det civila samhället, som också är den framtida oppositionen. Därför vill jag hälsa de parlamentsledamöter som är här i dag välkomna, men jag vill även sända mina hälsningar till de som kan komma att bli parlamentsledamöter i framtiden, men som just nu är hotade och kan komma att fängslas. Därför anser vi att det är mycket viktigt att det civila samhället organiserar sig och att den demokratiska oppositionen respekteras, trots att den för närvarande inte är organiserad.

I Spanien – detta kan jag som spansk parlamentsledamot säga – upplevde vi ett samhälle där den demokratiska oppositionen torterades och trycktes ner under diktaturen. Om oppositionen inte består av terrorister, när den är demokratisk, är dess värderingar framtidens värderingar. Därför måste vi hjälpa den här oppositionen, som för närvarande inte är organiserad men som är demokratisk, och som kämpar för värderingar som Tunisiens övergång till demokrati och för att dessa värderingar ska befastas. Vi måste också hjälpa oppositionen att organisera sig.

Vi måste också hjälpa oppositionen så att de kan bli framtidens ledare och förgrundsgestalter, kanske i oppositionen eller i regeringen, men rotation vid makten är avgörande i ett demokratiskt samhälle.

Därför är de upptrappade våldsamheter som vi just nu får se, och som kan öka ytterligare i framtiden, inte de bästa meriterna för ett land som vill ha en framskjuten ställning.

Vi vet att Tunisien har varit en medlem i partnerskapet Europa–Medelhavsområdet, att det finns ett engagemang för Medelhavsområdet och för demokrati. Därför vill vi under den här perioden också att Tunisien bidrar till stärkandet av demokratin och att landet organiserar sig så att det verkligen kan bli en lojal medlem som bidrar till att Medelhavsområdet blir en tillväxtregion med demokratiska värderingar.

Det är det vi önskar för framtiden, och det är det vi vill se hända i Tunisien.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Herr talman! Det råder inga tvivel om att Tunisien är en partner som EU bör upprätthålla sina förbindelser med inom samarbetet med Medelhavsregionen och på bilateral nivå. Men samtidigt som vi tänker på de ekonomiska frågorna måste vi i EU insistera på öppna, demokratiska förfaranden och en fungerande rättsstat.

Trots att Tunisien är ett stabilt land är det tyvärr inte ett land där alla demokratiska värderingar upprätthålls. Internationella icke-statliga organisationer säger att säkerhetsstyrkorna i landet torterar fångar och går fria

från straff eftersom de skyddas av högt uppsatta tjänstemän. Pressfriheten och yttrandefriheten är kraftigt begränsade, och situationen för journalister sägs vara en av de värsta bland alla arabländer. Förtryck har ofta en religiös bakgrund. Förföljelsen av den kristna minoriteten blir alltmer oroväckande. Regeringen i Tunisien tolererar inte protester eller en oberoende opposition.

Samtidigt som vi kommer ihåg att Tunisien var det första landet i Medelhavsområdet som undertecknade ett associeringsavtal med EU måste vi bestämt insistera på att avtalets villkor fullgörs. Respekt för mänskliga rättigheter och demokratiska värderingar i Tunisien måste vara ett villkor för ytterligare samarbete med landet.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! För att undvika karikatyrer – vi har hört en eller två den här förmiddagen – vill jag nämna några objektiva fakta om EU:s partnerland Tunisien.

Den sociala situationen har utvecklats på ett mycket positivt sätt med en anmärkningsvärd inkomstökning per capita, och nu uppfyller de flesta tunisier kriterierna för att räknas till medelklassen. Mer än 90 procent av tunisierna har välfärdsskydd och mer än en fjärdedel av Tunisien's budget går till utbildning, med resultatet att landet är ett av de första att ha uppnått millennieutvecklingsmålet för grundutbildning.

Slutligen, som Louis Michel påpekade för en stund sedan, både erkänns och garanteras kvinnors rättigheter. På universitetsnivå finns det fler kvinnliga än manliga studenter, och 40 procent av lärarna är kvinnor. En fjärdedel av alla politiker, lokala tjänstemän och journalister är kvinnor. Många länder skulle avundas en sådan statistik.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Herr talman! För egen del vill jag instämma med de som redan har talat för att fördöma den synnerligen oroväckande situation som den tunisiska journalisten och författaren Taoufik Ben Brik befinner sig i.

Efter flera arresteringar av journalister och fackmedlemmar, som har utsatts för misshandel och kränkningar, och efter att utländska journalister har nekats inträde i landet under presidentvalet fortsätter förtrycket mot politiska opponenter och människorättsaktivister. Efter en slarvig rättegång har Taoufik Ben Brik lämnats i ett hälsotillstånd som får oss att frukta för hans liv, i fångenskap långt från sin familj, vilket gör det svårt för dem att besöka honom.

Hur kan vi undgå att se den här situationen som en våldsam attack mot någon som ställer till med problem? Därför kan vi inte bara använda handeln som en lösning på allting. Jag anser tvärtom att det är viktigt att EU reagerar snabbt och bestämt genom att kräva att Taoufik Ben Brik och andra samvetsfångar släpps fria.

Den människorättsliga situationen i Tunisien har förvärrats på ett oroväckande sätt. Den påverkar EU:s samarbete med landet, och en påtaglig förbättring av den här situationen är ett av villkoren för att förhandlingar ska inledas om en framskjuten ställning i partnerskapet mellan EU och Tunisien.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Herr talman! Vi har en god grund för vårt samarbete med Tunisien. Associeringsavtalet och frihandelsavtalet har nämnts. Neelie Kroes sade att vi talar om att integrera Tunisien's ekonomi i den inre marknaden. Det är verkligen så långt vi kan gå med ett land utanför EU, och därför utgör detta en stabil grund. Tunisien är en stabil och vänligt inställd partner där det finns potential för att ytterligare stärka våra förbindelser, för att än en gång citera Neelie Kroes.

Just på grund av att vi har dessa nära förbindelser kan vi också tala med våra kolleger om alla frågor som bekymrar oss. Jag samtalar personligen med våra kolleger som finns här på läktaren, och jag anser att vi bör tala om allt.

Men i detta sammanhang ska vi inte kasta ut barnet med badvattnet. I Tunisien har vi också en situation där landet, ett arabland som vill utvecklas på ett sekulärt sätt, hotas av extremister. Jag sympatiserar med alla som vidtar åtgärder mot islamistiska extremister.

När det gäller övriga frågor anser jag att vi kommer att göra framsteg i de pågående diskussionerna. Vi kan tala om allt med Tunisien, eftersom det är en pålitlig partner. Därför ser jag fram emot att fortsätta vår dialog.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Herr talman! Det har redan påpekats att Tunisien är en viktig partner för EU, och det stämmer. Man har också nämnt den ytterst viktiga roll som spelas av den sociala sektorn i Tunisien. Jag vill tillägga vissa politiska aspekter som är betydande eftersom Tunisien som sagt är ett samhälle som praktiserar en flerpartipolitik, om än i begränsad utsträckning och visserligen med en kvot för oppositionen, men icke desto mindre ett flerpartisystem. Könnsfrågan har också tagits upp.

I alla länder i EU samexisterar alla dessa politiska åsikter genom pressfriheten, och det är detta som gör skillnaden, eftersom en sådan frihet visserligen existerar i Tunisien, men den är begränsad, och det finns faktiskt journalister som befinner sig i svåra situationer.

Följande fråga uppstår då: kan ett närmande till EU öka denna frihet eller inte? Enligt min mening skulle ett närmande till EU kunna hjälpa Tunisien att komplettera de sociala framstegen med vissa ytterst viktiga politiska framsteg.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Herr talman, fru kommissionsledamot! Ni har uttalat er förhoppning om att Tunisien ska göra framsteg när det gäller demokratiska reformer och yttrandefrihet. Det gör ni med rätta, eftersom detta helt enkelt ligger i linje med associeringsavtalet och med de åtaganden som Tunisien har gjort till EU.

Därför blev jag mycket förvånad när jag hörde kommentarerna från både Dominique Baudis och Louis Michel, som verkar uppmuntra er till att förbise denna aspekt av våra förbindelser och vårt samarbete med Tunisien, och att i slutändan frånga artikel 2 i associeringsavtalet.

Dessutom har vi en lång väg att gå innan dessa åtaganden respekteras, med tanke på det öde – som redan nämnts av min kollega Sylvie Guillaume – som drabbat den oberoende journalisten Taoufik Ben Brik, som har suttit fängslad sedan oktober förra året efter en rättegång där hans advokater och förfarandet i sig helt stred mot lagen. Förutom att han på ett oacceptabelt sätt berövats sin frihet har hans hälsa försämrats och besöksrätten inskränkts.

Därför frågar jag er, fru kommissionsledamot: tänker kommissionen ingripa inom ramen för associeringsrådet för att begära ett omedelbart frigivande av Taoufik Ben Brik och se till att hans situation och hälsotillstånd tas i beaktande, om inte annat så av humanitära skäl?

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! Den 14 januari träffade jag ledamöter från den tunisiska delegationen. Vi hade en uppriktig diskussion och lade fram våra respektive åsikter.

Som fransyska med algeriskt ursprung engagerar jag mig för Maghrebområdet, och jag är för ett enat, pluralistiskt och demokratiskt Maghreb. Frågan om mänskliga rättigheter är oerhört viktig för mig, och det är en av de grundläggande värderingarna i EU. Debatten om den här frågan, som den tar sig uttryck i Tunisien, är viktig och relevant.

I går morse träffade jag Taoufik Ben Briks fru som leder en hungerstrejk, och jag träffade även aktivister från Euromednätverket för de mänskliga rättigheterna, och jag är bekymrad. Det verkar som om Taoufik Ben Briks liv är i fara på grund av hans sjukdom och hans levnadsförhållanden i fängelset. Ni inser säkert att om dessa farhågor blir verklighet kommer ansvaret att falla mycket tungt på de tunisiska myndigheterna.

Utöver handelsförbindelserna måste vi också ta hänsyn till de sociala frågorna. Företeelsen med unga tunisier som kastar sig i Medelhavet är ett resultat av ett stängt samhälle som inte erbjuder några framtidsutsikter för unga människor. Försvaret mot fundamentalism och ekonomiska behov får inte bli ett svepskäl för att åsidosätta mänskliga rättigheter. Verkliga framsteg på området för mänskliga rättigheter är nu avgörande. Vi talar inte om skenheligt moraliserande här utan om en kritisk situation som EU måste bidra till att lösa.

Alf Svensson (PPE). - Ofta dras länderna i norra Afrika över en kam, och då missgynnas, enligt mitt sätt att se, Tunisien grovt.

Det har här talats om jämställdheten. Den är enastående i Tunisien i jämförelse med många andra arabiska länder, lagstiftningen till skydd för barn och kvinnor likaså. Universiteten har som redan påpekats fler kvinnliga än manliga studenter och den materiella standarden har ökat. Infrastrukturen är i gott skick. Efter valet har parlamentet valt, eller utsett, ett utskott för mänskliga rättigheter.

Tunisiens vilja att samarbeta med EU bör vi verkligen ta fasta på. När Tunisien nu har en delegation som besöker Bryssel och Strasbourg, och väddar om stöd i arbetet för att främja mänskliga rättigheter och utveckla och fördjupa förbindelserna med EU, så vore det enligt min uppfattning i strid med EU:s principer att inte möta dessa önskemål positivt och vidareutveckla relationerna.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag har besökt Tunisien två eller tre gånger per år sedan 1982, och den 6 januari besökte jag, eftersom jag är katolik, en mässa, något som jag regelbundet gör. Jag har svårt att se Tunisien som ett land som inskränker religionsfriheten.

Det finns problem, men låt oss inte för Guds skull se på dessa länder, som försöker gå framåt, genom våra västerländska glasögon, för om vi vill använda den måttstocken – en måttstock som vissa använder den här förmiddagen för Tunisien – så kommer vissa europeiska länder troligtvis att nekas inträde till EU på grund av det våld och frihetsberövande som förekommer där i ännu större utsträckning än i Tunisien.

Frågan uppstår därmed som ett resultat av ett konkret faktum, nämligen det att vi framför oss har ett land som har avskaffat den islamistiska fundamentalismen, som gör insatser för att utveckla ett samarbete och en fredspolitik med EU, ett land som försöker utvecklas. Det finns problem. Jag anser vi bör lösa dessa problem genom att stärka dialogen och vänskapen och att hjälpa dessa länder att åstadkomma mer.

Neelie Kroes, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag är tacksam mot ledamöterna för att de är så öppna och ärliga och för att de utformar sina kommentarer på ett sätt som gör att tyngdpunkten ligger på hur vi ska finna en lösning, även om vissa grupper har olika strategier.

Med det sagt vill jag börja med att kommentera Harlem Désirs uttalande. Han nämnde en kommentar av Louis Michel. Jag är övertygad om att Louis Michel kan tala för sig själv, men vi spelade i samma lag i ett tidigare liv, så att säga, så jag vet vilken ställning han intar i den här frågan. Harlem Désir säger att förslaget innebär att vi inte gör någonting, men det är inte det intryck jag har fått, och jag hoppas innerligt att det inte är det intryck ni fick från mina inledande kommentarer heller.

Det finns visserligen en skillnad i strategi. Vissa begär bara en dialog på jämbördig grund, och Ioannis Kasoulides är för detta. Vissa har åberopat vänskapsband. Alla dessa strategier innebär att vi sätter oss ner runt ett bord och diskuterar frågor och försöker att uppnå en ömsesidig förståelse av hur vi ska lösa ett antal frågor som vi alla är överens om. Det råder ingen tvekan om det, för mänskliga rättigheter och yttrandefrihet är en synnerligen viktig och central del i varje avtal.

Med det sagt vill jag nämna ett par av de frågor som har tagits upp. För det första, stärkta institutioner. I alla de möten som hålls eller planeras under de kommande månaderna försöker vi att främja och uppmuntra till inrättandet av en kontinuerlig dialog som ett sätt att uppnå verkliga framsteg när det gäller mänskliga rättigheter och demokrati.

Under de närmaste månaderna kommer det att hållas ett möte i underkommittén för mänskliga rättigheter, och ni kan vara förvissade om att det kommer att föras en verklig dialog där vi kommer att ta upp de frågor som vi alla är bekymrade över och tala om hur vi ska ta oss an dem.

När det gäller frågan om brott mot de mänskliga rättigheterna i Tunisien har talarna upprepade gånger nämnt att Tunisien har kritiserats för sina tillkortakommanden inom detta område. Sedan president- och parlamentsvalet i oktober förra året har förtrycket mot oppositionspartier, journalister och människorättsaktivister ökat. Världssamfundet har gjort det mycket klart att den typen av beteende från myndigheternas sida är oacceptabelt och oförenligt med Tunisien internationella åtaganden. För att upprepa vad jag redan har sagt bör det inte förekomma några missförstånd inom EU: åtaganden är åtaganden, och vi måste stå fast vid detta.

Tunisien måste verkligen visa ett starkare engagemang för grundläggande gemensamma värderingar som respekt för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen. Landet bör för övrigt även respektera sina egna internationella åtaganden på det området. Kommissionen kommer att hålla fast vid sin politik om engagemang och dialog i dessa frågor, särskilt inom ramen för de organ som inrättats genom associeringsavtalet.

Samtidigt ger EU stöd för att förbättra styret och främja reformer inom området för rättvisa genom samarbete och tekniskt stöd. Det är vår prioritering att göra framsteg med Tunisien på det området, exempelvis genom att aktivt stödja människorättsaktivister och organisationer från det civila samhället genom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.

Insatser görs också inom det rättsliga samarbetet. EU bidrar med 17,5 miljoner euro för att finansiera ett tekniskt biståndsprojekt med syfte att modernisera domstolsväsendet. Detta har kritiserats av vissa parlamentsledamöter eftersom det ger finansiering till Tunisien rättsystem.

Projektet har många beståndsdelar. Dessa inbegriper utbildning av domare och advokater, tekniskt stöd till domstolar, infrastruktur och bättre information till medborgarna. Vid projektets slutförande kommer vi att utvärdera resultaten. Jag håller verkligen med om att vi utsätter oss för vissa politiska risker när vi arbetar inom det området. Men om vi vill uppmuntra reformer måste vi trots allt agera, för annars kommer EU:s

samarbete att vara begränsat till den ekonomiska sektorn. Vi håller alla med om att det inte är den rätta strategin, och det skulle vara oförenligt med våra egna allmänpolitiska mål för förbindelserna med Tunisien.

När det gäller den fråga som Hélène Flautre och Marie-Christine Vergiat tog upp, dvs. Tunisien framskjutna ställning, anser jag att vi bör prioritera en fortsatt och stärkt dialog med Tunisien. Vi är medvetna om att landet är en viktig bundsförvant för EU i Medelhavsområdet, och det har gjort betydande framsteg i fråga om ekonomisk och social modernisering. I slutändan kanske det handlar om huruvida man ser glaset som halvfullt eller halvtomt. Samtidigt anser vi att vi behöver fortsätta med vår politik för att stötta de krafter i Tunisien som arbetar för den politiska, ekonomiska och sociala moderniseringen av deras land. Vi är för Tunisien förslag som syftar till att stärka förbindelserna mellan de två parterna. Rådet och kommissionen kommer att behandla dessa frågor med stor omsorg, och jag är beredd att rapportera all eventuell utveckling till er.

Å andra sidan anser jag att det visserligen ligger i EU:s intresse att stärka förbindelserna med Tunisien, men att beviljandet av en framskjuten ställning skulle innebära starka åtaganden från Tunisien sida när det gäller mänskliga rättigheter och styre, så landet kommer inte att få åka någon snålskjuts.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Edward Scicluna (S&D), skriftlig. – (EN) Jag anser att den här debatten är oläglig med tanke på att dialogen mellan Tunisien och EU nu återupptas både på kommissions- och parlamentsnivå. Dialogen med kommissionen har inbegripit inplanering av flera möten i underkommittéerna inom ramen för associeringsavtalet mellan Tunisien och EU (inklusive en underkommitté för mänskliga rättigheter och demokrati), och dialogen med Europaparlamentet utgörs av besöket i Bryssel nyligen av en delegation från Tunisien parlament med företrädare för fyra partier i Tunisien nationalförsamling, samt det interparlamentariska mötet mellan Tunisien och Europaparlamentet som äger rum i mars 2010 i Bryssel. Nu när den viktiga och konstruktiva dialogen mellan Tunisien och EU återupptas anser jag att det är olyckligt att parlamentet håller en debatt som kan undergräva framstegen. Vi bör se till att Tunisien och andra stater utanför EU följer EU:s standard på det ekonomiska, sociala och politiska området. Men vi bör göra det genom en välplanerad och strukturerad dialog.

3. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer

3.1. Attackerna nyligen mot religiösa minoriteter i Egypten och i Malaysia

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om förslaget till resolution om attackerna nyligen mot religiösa minoriteter i Egypten och Malaysia.⁽¹⁾

Marietje Schaake, författare. – (EN) Herr talman! Under veckan för det egyptiska ortodoxa julfirandet inträffade en attack där 20 koptiska egyptier dödades eller skadades. Trots att attacken kan betraktas som enskilda personers kriminella gärningar finns det andra oroväckande händelser som kräver vår fortsatta uppmärksamhet när det gäller respekten för alla minoriteter i Egypten.

Våld och hat kan inte accepteras i religionens namn. Alla människor har rätt till religionsfrihet samt frihet från religion. Etnisk och religiös mångfald kräver ett vaksamt samhälle som kan lösa meningsskiljaktigheter i en öppen debatt, ett samhälle där alla människor, oavsett bakgrund eller övertygelse, vet att deras friheter är tryggade.

Ett öppet samhälle kan förverkligas först när man separerat religion och stat i konstitutionen och i hela förvaltningssystemet. Säkerhetsåtgärder kan inte vara det enda sättet att styra ett pluralistiskt samhälle. Ändå har undantagslagar tillämpats i Egypten de senaste 28 åren. En fri debatt är kanske det mest effektiva botemedlet mot extremism och våld. Därför kan yttrandefriheten, både på och utanför Internet, ses som den egyptiska regeringens bästa redskap för att lösa spänningar i samhället.

⁽¹⁾ Se protokollet.

Därför är det mycket svårt att förstå eller acceptera att omkring 30 aktivister, politiker och bloggare arresterades av regeringsstyrkor under en resa till den egyptiska staden Nag Hammadi där de skulle visa sitt deltagande med de anhöriga till dödsoffren för de sektaristiska våldsytttringarna. Arresteringarna är ett synnerligen slående exempel på det som har blivit ett mönster av den egyptiska regeringens inblandning i medborgarnas rätt till yttrandefrihet.

Något är fruktansvärt fel när människor behandlas som brottslingar enbart för att de försöker visa medlidande och solidaritet med sina landsmän. I alltför många fall har man missbrukat argumentet om upprätthållande av allmän ordning. Sedan 2008 har egyptierna inte kunnat skaffa en oregistrerad telefonlinje, utan kontrollen är total. Nya regler har nu trätt i kraft som innebär att användare av trådlöst Internet måste betala för en uppkoppling för vilken de måste uppge en e-postadress för att få lösenord och användarnamn skickade till sig. Detta gör det möjligt för regeringen att aktivt kontrollera användare. Dessutom debatteras ett lagförslag i parlamentet om en reglering av webben som föreskriver fängelsestraff för "publicering av multimedieinnehåll utan regeringens tillstånd".

Trots detta står det i Egyptens konstitution att "yttrandefrihet eller åsiktsfrihet är garanterad. Varje individ har rätt att uttrycka sin åsikt och att offentliggöra den verbalt, i skrift eller fotografier eller genom andra medel inom lagens gränser". Självkritik och konstruktiv kritik är en garanti för den nationella strukturens säkerhet.

Jag uppmanar Egyptens regering att inte införa undantagslagar som begränsar de grundläggande friheterna mot bakgrund av de rådande sektaristiska spänningarna. En lämplig reaktion på de brott som begåtts i religionens namn är bara på sin plats. Men detta får inte användas som en ursäkt för att förtrycka hela befolkningen med lagar som inskränker på yttrandefriheten. Först när de grundläggande friheterna skyddas av konstitutionen och lagstiftningen ger frihet på alla dessa områden kommer ett öppet samhälle i Egypten att vara möjligt. Egyptens regering bör leda sina medborgare på den här vägen till frihet, och EU bör vara landets främsta partner i den här processen.

Fiorello Provera, författare. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Den resolution som jag har lagt fram är ett svar på några tragiska händelser som inträffade nyligen i Egypten och i andra länder i världen – så sent som i går i Nigeria – och är tänkt göra parlamentet uppmärksam på en alltmer allvarlig och oacceptabel situation där kristna förföljs och dödas.

Det här är inte en resolution mot Egyptens regering, som har vidtagit åtgärder för att se till att de ansvariga ställs inför rätta. Det är snarare ett tillfälle att reflektera över en stor och oroväckande fråga. Varje år dödas tusentals kristna i hela världen, t.ex. i Vietnam, Nordkorea, Kina, Nigeria och Malaysia, och miljoner andra utsätts dagligen för de mest skilda slag av förföljelse på grund av sin tro. Dessa attacker ökar i antal och styrka, och de kräver omedelbara åtgärder.

För det första måste alla göra ett åtagande för att förändra det klimat av religöst hat som sprider sig och uppmuntra tolerans och acceptering av mångfald. Europa känner väl till tragedin med de krig där katoliker och protestanter i hundratals år har kämpat mot varandra, för att inte tala om förintelsen av judar. Just på grund av denna historia måste EU engagera sig på det här området.

Ett annat initiativ kunde vara att granska de nationella lagar inom vilkas ramar vi finner regler som utgör en förföljelse av kristna eller andra religiösa minoriteter. Samarbetet med icke-statliga organisationer skulle kunna vara till stor nytta i det här projektet, men vi måste även vara på vår vakt för att se till att rätten till religionsfrihet, där den finns, faktiskt tillämpas.

Den här debatten skulle kunna vara ett tillfälle att lägga fram ett utkast till Europaparlamentets betänkande om religionsfriheten i världen.

Mario Mauro, författare. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Religionsfriheten är faktiskt ämnet för den här resolutionen. Därför är det inte någon identitetskampanj eller ett försök att ställa till med problem för den eller den regeringen, utan ett fördömande av det faktum att människor dör i världen i dag på grund av att de tror på Jesus Kristus eller diskrimineras på grund av att deras tro skiljer sig från någons annans.

Alla politiska grupper är därför överens om att det finns ett problem som rör religionsfriheten och att det måste bemötas allvarligt och bestämt inom världssamfundet.

Därför ber vi rådet och kommissionen, och framför allt den höga representanten för utrikes frågor, att fästa särskilt stor uppmärksamhet vid minoriteternas situation, inbegripet den kristna minoriteten, så att initiativ

i syfte att främja dialog och respekt mellan samhällen vidtas och främjas, för att uppmäna alla religiösa makthavare att uppmuntra tolerans och förhindra att utbrott av hat och våld inträffar.

Véronique De Keyser, författare. – (FR) Herr talman! Det som inträffade i Egypten kunde utan tvekan ha inträffat någon annanstans. En bil passerar ingången till en koptisk kyrka, och skott avlossas mot folkmassan. Resultatet blir att sju personer dör (sex kopter och en polis). De egyptiska myndigheterna reagerar snabbt. Den allmänna åklagaren beslutar – jag citerar – att de tre personer som anklagas för händelserna i Nag Hammadi kommer att åtalas för överlagt mord vid domstolen för statens säkerhet.

I Malaysia är det namnet Allah som kristna och muslimer är oense om, en konflikt som leder till att kyrkor genomsöks och plundras.

Dessa nyhetsrapporter, som skulle kunna beskrivas som vanliga, får konsekvenser på andra platser i hela världen, även i Europa. Ökningen av religiös intolerans och fanatism äventyrar en grundläggande frihet, trosfrihet för alla, vare sig de är religiösa eller agnostiker. Över hela världen begås brott mot minoriteter, vare sig de är kristna, judar eller muslimer. Över hela världen dödas och fängslas även icke-religiösa män och kvinnor på grund av att de inte respekterar de riter, dogmer eller religiösa sedvänjor som de har befriat sig ifrån.

Som en icke-religiös person stöder jag bestämt den här resolutionen som är en vädjan om tolerans och inte stigmatisering av Egypten eller Malaysia. Men bortsett från de fall som har nämnts vill jag lyfta fram det ansvar en stat har för att bevaka medborgarnas rätt till yttrandefrihet. Jag anser att en sekulär stat på grund av sin struktur är den bästa garantin för det utrymme som krävs för en mångfald av trosuppfattningar. Det är på detta sätt en stat bäst kan skydda sina medborgare och främja en dialog mellan olika delar av befolkningen.

ORDFÖRANDESKAP: VIDAL-QUADRAS

Vice talman

Ryszard Antoni Legutko, författare. – (EN) Herr talman! Uppgifterna om våld mot kristna i Egypten och Malaysia är bara toppen av isberget. Jag vill lyfta fram tre saker.

För det första har kristna fallit offer för brutalt våld i många länder i världen, inte bara två. För det andra har kristna blivit den mest förföljda religiösa gruppen i världen. Siffrorna är häpnadsväckande – det rör sig om miljontals personer, inte tusentals eller hundratusentals. För det tredje har reaktionerna i de europeiska samhällena och regeringarna samt i EU hittills varit otillräckliga: blyga, halvhjärtade, räddhågade, politiskt korrekta, eller så har reaktionen uteblivit helt och hållet.

Vi måste agera bestämt, annars kommer de som förföljer kristna att tro att de har vårt underförstådda samtycke. Är det verkligen vad vi vill?

Heidi Hautala, författare. – (FI) Herr talman! Det är beklagansvärt att det finns så många konflikter i världen där religionen används som täckmantel. I samband med detta måste det sägas att det finns oerhört många olika fundamentalistiska trender i världen som är förknippade med kristendomen, islam och andra religioner. Personligen har jag mött färre av dessa fundamentalistiska ambitioner inom buddismen. Det är i vilket fall viktigt att Europaparlamentet tar ställning när den här typen av våldsamheter mellan religiösa grupper inträffar.

Jag skulle dock vilja säga att parlamentet igår fick veta att 33 människorättsaktivister arresterades godtyckligt när de försökte stödja de koptiska kristna som nämns i den här resolutionen och som utsattes för våld. Jag vill nu säga till de egyptiska myndigheterna att vi måste se till att människor inte hindras på detta sätt från att komma till andras undsättning. Vi måste insistera på att människorättsaktivister i andra situationer inte fängslas eller utsätts för orättvis behandling. I detta fall är det ett obestridligt faktum att de 33 personer som försvarade kopterna behandlades på ett omänskligt sätt i fängelset. De förvarades under omänskliga förhållanden.

Jag hoppas att parlamentet i framtiden alltid kommer att uppmärksamma fall där våld begås mot alla typer av religiösa grupper och inte bara rikta in sig på förföljelse av kristna.

(Applåder)

Bernd Posselt, för PPE-gruppen. – (DE) Herr talman! Tunisien, Egypten och Malaysia har en lång tradition av tolerans. Detta bevisas av namn som Tunku Abdul Rahman, grundaren av den självständiga staten Malaysia, eller president Anwar Sadat, vars tal här i Europaparlamentet var som en Magna Charta för samexistens mellan kristna och muslimer.

Just därför måste vi stödja dessa länders regeringar i deras kamp mot islamistisk extremism och attacker mot kristna. Vi i Europa, som i huvudsak är en kristen kontinent, har självklart en särskild plikt att stödja kristna i hela världen, för om inte vi gör det, vem kommer då att göra det?

Detta handlar dock självklart om religionsfriheten i sig, och jag vill exempelvis tacka Malaysias regering för att landets kung, eller Yang di-Pertuan Agong (statsöverhuvud), och premiärminister klargjorde sin ståndpunkt i den här frågan den 9 januari. Vi önskar dem lycka till i deras kamp för religiös tolerans, som Malaysia var och fortfarande är ett lysande exempel på, och det är något som vi, i egenskap av partner som kan tala öppet om människorättsfrågor, måste bevara i Egypten, Tunisien och Malaysia.

Peter van Dalen, för ECR-gruppen. – (NL) Herr talman! Religionsfriheten är en grundläggande beståndsdel i de mänskliga rättigheterna. Tyvärr ser vi att kristna har det särskilt svårt i många länder där islam är den dominerande religionen. Så är fallet bland annat i Egypten. Koptiska ortodoxa kristna, men även romerska katoliker och protestantiska kristna och judar diskrimineras på ett institutionaliserat sätt i Egypten. Ett exempel är att muslimer som konverterar till kristendomen blir förtryckta. Detta kan man se i deras identitetshandlingar, där det fortfarande står att de är muslimer, eftersom religiös frigörelse är förbjudet i lag.

Våldet mot kopterna har ökat enormt, i synnerhet de senaste 10–20 åren. Mer än hundra attacker med tusentals offer har redan rapporterats. Den egyptiska regeringens hållning är enligt min mening ryggradslös. Tre män har anhöllits, men på det stora hela tolereras våld mot kristna. Jag uppmanar rådet och kommissionen att direkt engagera Egypten i en dialog för att försäkra sig om att regeringen där intar en annan hållning. Om Kairo vägrar anser jag att detta bör få konsekvenser för de bilaterala förbindelserna med Egypten.

Joe Higgins, för GUE/NGL-gruppen. – (EN) Herr talman! Alla som bryr sig om demokratiska rättigheter och religionsfrihet kommer att helt fördöma mordet på kristna i Egypten och även brandbombattacker mot kristna kyrkor i Malaysia. Vi bör också vara medvetna om det ökande antalet attacker mot religiösa minoriteter också i Europa och även fördöma dessa.

I Malaysia har taktiken med uppdelning och styrning utifrån ras- och religionsfrågor länge tillämpats av olika delar av den ekonomiska och styrande eliten. Den nuvarande regeringen som styrs av Nationella fronten har gjort sig skyldig till hyckleri i det här avseendet: samtidigt som den offentligt kungör en politik för "ett enat Malaysia" som påstås omfatta alla religioner och minoriteter, verkar den i det fördolda och använder sig av religiös och rasrelaterad splittring för att försöka stärka sin egen position hos Malaysias muslimska befolkning som är i majoritet, på samma sätt som den gjorde i samband med "Allah-domen".

Det finns också stora ekonomiska klyftor i Malaysia. Det är det minst jämlika samhället i Sydostasien. Den nuvarande regeringen fattar beslut på grundval av en kapitalism präglad av vänskapstjänster. Resultatet är en utbredd exploatering på arbetsplatser och ytterst begränsade fackförbund. Den bästa grunden för religionsfrihet och demokrati i Egypten och Malaysia och på andra ställen är verkligen ekonomisk rättvisa och demokrati, där tillgångarna och makten ligger i händerna på den stora majoriteten av arbetstagare och fattiga, och inte hos de stora företagen och de som skor sig på vänskapstjänster.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Herr talman! I går inleddes en fruktansvärd politisk rättegång i Nederländerna mot ledaren för vårt parti, Geert Wilders. Geert Wilders, som är nederländsk parlamentsledamot och ledare för Frihetspartiet i Nederländernas parlament, åtalas för att ha uttryckt sin åsikt. Geert Wilders åtalas av vänstereliten eftersom han varnar Nederländerna, Europa och världen för en fascistisk ideologi som går under namnet islam. Detta är en verklig skandal!

Islamifieringen av Nederländerna och Europa hotar Europas judisk-kristna och humanistiska kultur, och där många, även i Europaparlamentet, vänder ryggen till och låter islamifieringens flodvåg skölja över dem kämpar Frihetspartiet för den europeiska kulturen. De barbariska handlingar som har ägt rum i Malaysia, Egypten och på många andra håll runtom i världen, och så sent som denna vecka i Nigeria, är ett resultat av den intoleranta och fascistiska ideologi som är känd som islam. I islamiska länder förnedras och mördas icke-muslimer på ett systematiskt sätt. Händelserna i Malaysia och Egypten kan inte ses som isolerade händelser. De utgår från den ideologi som kräver respekt men som inte visar respekt. Europaparlamentet

kan se till att fruktansvärda händelser såsom dessa aldrig inträffar i Europa genom att tillsammans med Frihetspartiet ta upp kampen mot islamifieringen av Europa. Det är en uppmaning till er alla.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Herr talman! Det händer ganska ofta i parlamentet att vi talar om olika fobier och deras negativa sociala effekter. Jag tänker på främlingsfientlighet och homofobi. Dessa två utgör tyvärr inte någon uttömmande lista över fobier. Det finns också ett fenomen som kallas "kristofobi" – en fobi mot kristendomen. Precis som med andra fobier är de sociala effekterna också i detta fall skadliga och ibland tragiska. Det är just av detta skäl som vi bör ta upp fall med kränkningar av kristnas rättigheter på olika platser runtom i världen.

Vi tar upp fall som inbegriper anhängare av olika religioner, och även personer som inte bekänner sig till någon religion. Vi måste också bry oss om de kristna. Vi gör detta eftersom religiös frihet är en av EU:s grundläggande värderingar. Det är just av detta skäl som vi fördömer och kommer att fördöma alla former av våld, diskriminering och intolerans mot alla religioners ledare och anhängare. Våld på grund av offrets trosuppfattning är avskyvärt, och det råder inga tvivel om att det förtjänar vår kritik.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Herr talman! Religiös frihet är en rättighet som har erkänts i internationella och europeiska konventioner om mänskliga rättigheter i över 50 år. Samtidigt har vi under många år stått inför en tilltagande våg av religiöst hat, som oftast har drabbat kristna över hela världen. Den anti-kristna kommunismens plats har nu främst intagits av militant islam. Egypten och Malaysia har konstitutionella garantier för religiös frihet, men under påtryckningar från radikala islamistiska kretsar skyddas de kristnas religionsfrihet inte tillräckligt av dessa länders regeringar.

EU, som har nya utrikespolitiska instrument till sitt förfogande, måste bli mer involverat i motståndet mot kristofobin, som är källan till misshandel, plundring och mord. Det är bara ideologiska fördomar som får EU att i dag tveka med dessa åtgärder. Det är vår trovärdighet som står på spel.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Herr talman! Jag skulle vilja stödja den tanke som uttrycktes av min kollega, Fiorello Provera, som sade att det bör utarbetas ett betänkande om religionsfrihet. Jag vill påminna alla om att jag tillsammans med Mario Mauro under den föregående mandatperioden lämnade in ett förslag om utarbetande av ett betänkande om kristnas situation i länder där de är i minoritet, i länder där islam är den dominerande religionen. Tyvärr antog inte presidiet detta förslag, men ett sådant betänkande kanske skulle vara värt att skriva. Här kommer jag med samma förslag igen.

Den resolution som vi i dag antar bör sända ut ett tydligt budskap. Den koptiska minoriteten utgör 10 procent av Egyptens befolkning, men även om den bara utgjorde 0,5 procent skulle det vara Europaparlamentets uppgift att reagera, särskilt i en situation där de mänskliga rättigheterna kränks på ett sådant grovt sätt.

Jag läste noga den skrivelse som skickades till Jerzy Buzek från ledaren för Egyptens folkförsamling. I skrivelsen försäkrar han att de händelser jag har talat om var isolerade händelser. Jag har svårt att tro det. Kopterna har förföljts i Egypten under många år. Låt oss denna gång försöka se till att vår hjälp till denna förtryckta minoritet inte slutar i tomma försäkranden.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Herr talman! Det är inte bara Egypten och det är inte bara Malaysia, utan även Sudan, Nigeria och många andra länder i Afrika och i Asien. Många samhällen behandlar kristna som ett nödvändigt ont och ibland som en fiende. Låt oss inte dölja dessa fakta. Låt oss inte agera som en struts och sticka huvudet i sanden. Det här är ett verkligt problem, och parlamentet för ett kristet Europa, kristna traditioner och ett kristet arv måste ta upp det.

Men vi bör också slå oss för bröstet. Den ledamot som talade före mig talade med rätta om parlamentets försummelser under den föregående mandatperioden. Jag påminner om den debatt som vi hade för några veckor sedan, när vi som sig bör fördömde de attacker och det förtryck som drabbat den uiguriska muslimska minoriteten i Kina. Vid detta tillfälle fanns det dock vissa politiska grupper som förkastade ändringsförslag som syftade till att framhålla att kristna också i Kina lider och utsätts för diskriminering. Vi kan inte tillåta en situation där vi försvarar vissa religiösa minoriteter medan vi försvarar andra mindre eller inte alls.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Herr talman! Vi har fått oroväckande nyheter från flera källor om brott mot kristna i Egypten och Malaysia. När det gäller Malaysia vill jag först av allt säga att vi är djupt bekymrade över angreppen på kyrkor i vad som traditionellt har varit ett tolerant och måttfullt land.

För det andra vill jag nämna det exemplariska arbete som islamiska icke-statliga organisationer har gjort för religiös tolerans. Uttalanden från Malaysias premiärminister om att använda Allahs namn utlöste en våg av allmänt missnöje riktad mot kristna samfund. Islamiska icke-statliga organisationers exemplariska attityd

och en kompromisslös offentlig hållning gentemot premiärministerns uttalanden har trots detta lugnat situationen. Det är olyckligt att vi inte har tagit upp detta i vår slutliga resolution. Enligt min åsikt uppmärksammar vi alltför sällan positiva situationer. Bör inte muslimer också hyllas när det finns anledning till detta?

Religiös tolerans måste främjas både av dem som har den politiska makten och på gräsrotsnivå. Att inse att det har förekommit missar och att erkänna framsteg och ge stöd för dessa är båda lika viktigt.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Herr talman! Handlingar som begås av fanatiska brottslingar, som har dödat några kristna i Egypten, kan inte hänföras till en hel befolkning och dess regering. Det skulle vara orättvist att betrakta Egypten och egyptierna som ansvariga för denna motbjudande massaker, vars förövare kommer att ställas inför rätta.

Vi får inte förväxla en brottslings handlingar med ett helt lands politik! Låt oss inte dra fanatikerna och hela befolkningen över en kam. Slutligen, genom att försöka gå emellan de koptiska kristna och de muslimska medborgarna i samma land lägger vi ved på elden för extremisterna, som vill framställa de kristna i öst som västvärldens agenter.

László Tőkés (PPE). – (HU) Enligt mycket färskta nyheter grep den egyptiska regimen för några dagar sedan flera koptiska rättighetsaktivister som var på väg till platsen för de brott som ägde rum i staden Nag Hammadi. Syftet var att försvara och stödja de lokala koptiska kristna grupperna, där flera av medlemmarna hade mördats på juldagen. Egyptiska myndigheter, som är partiska för den muslimska majoriteten, försöker tona ner de våldsdåd som begicks mot den koptiska minoriteten och blockerar nu de kristnas lagliga självförsvar genom en diskriminerande partiskhet för en sida av frågan. Förenta staternas administration har klart uttalat sig emot detta. I vetskap om att det koptiska kristna samfundet, som betraktas som infödda egyptier, i över 1 500 år ofta har utsatts för grymt förtryck, måste EU försvara det ännu mer kraftfullt och tydligt än vad som nu är fallet.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Tack för att ni på nytt uppmärksammar kränkningarna av religionsfriheten i vissa länder, liksom under 2007 och 2008. Jag undrar om det är EU:s svaghet eller likgiltighet som hindrar det från att mer konsekvent verka för att de mänskliga rättigheterna iakttas i detta sammanhang. Vi hör ständigt samma klagomål och föreslår gång på gång samma åtgärder.

Egypten och Malaysia finns bland de länder där kristna lever under extremt farliga villkor, utsatts för förföljelse, fördrivs från sina hem, bortförs och mördas, samtidigt som deras kyrkor stängs. Detta sker från Nordafrika till Iran, och i Indien, Kina, Pakistan och många andra länder. Kristna förföljs vanligtvis av extremistgrupper. Detta utgör emellertid en fara för alla kristna, judar och muslimer. Jag efterlyser att företrädare för EU och Europaparlamentets delegationer utnyttjar alla möjligheter att förbättra dialogen, öka den religiösa toleransen och respekten samt främja olika kulturers samexistens.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Herr talman! Jag är särskilt oroad över situationen i Egypten på grund av den historiska, etniska och politiska bakgrunden. De koptiska kristna är fortfarande en betydande minoritet. I Egypten är omkring 10 procent av befolkningen, åtta miljoner, koptiska kristna, just eftersom de tidigare var i majoritet. De är stolta över detta och även över sin östkristna tradition. Därför var den provokation som ägde rum vid julfirandena i januari särskilt grov och uppsåtlig. Många kopter har genom våld pressats att ändra sin trosuppfattning, och det har förekommit många fall av våldtäkt och andra brott.

Situationen i Egypten är ett mycket dåligt exempel för andra länder där det finns förutsättningar för samma typ av hämndspirall. Just därför måste EU vara vaksamt, ingripa omedelbart när det finns problem och betona betydelsen av fredlig dialog mellan religiösa grupper.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) När ett mord äger rum, särskilt ett med religiösa motiv, är vår naturliga reaktion att förskräckt rygga tillbaka och fördöma det.

Denna nya händelse och detta nya brott i Mellanöstern är emellertid ett bevis på en allmän utveckling och en pågående intolerans för religionsfrihet och bristande respekt för personer som är avvikande. På många håll är religiösa värderingar med andra ord inte respekterade.

Skälet till varför gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa har föreslagit att denna debatt senareläggs, eller snarare att debatterna om respekt för mänskliga rättigheter och religionsfrihet i Egypten och Malaysia hålls separat, är att vi behöver hantera denna fråga med stor känslighet och behandla varje land individuellt. Egypten tillhör definitivt inte de värsta exemplen på religiös intolerans. Tvärtom.

Charles Tannock (ECR). - (EN) Herr talman! Tyvärr har det skapats ett allmänt klimat i den muslimska världen av tilltagande militant jihadism som riktas mot icke-muslimska samfund i dessa samhällen – särskilt, och i de flesta fall, innebär detta kristna.

Kopterna, som utgör en av de äldsta kristna kyrkorna i världen, har en stor diaspora i London, den plats jag företräder. Deras ledare har kommit till mig och klagat över att det i Egypten tyvärr har blivit en förvärrad situation, vilket iscensatts av Muslimska brödraskapet. Trots att president Hosni Mubaraks regering har gjort vad man har kunnat för att skydda de kristna har sakernas tillstånd försämrats.

Det förhåller sig på liknande sätt med de assyriska kristna i Irak, kristna i Palestina och Pakistan, och nu för första gången också i Malaysia.

Europaparlamentet har – alltför länge enligt min åsikt – bortsett från kristna minoriteters rättigheter i resten av världen, men dessa vänder sig till EU och Förenta staterna för att få skydd. Så jag välkomnar denna resolution.

Gerard Batten (EFD). - (EN) Herr talman! Förföljelsen av kristna och andra religiösa minoriteter tilltar i islamiska länder. Kristna som har levt i länder såsom Egypten och i Medelhavsområdet i nära 2 000 år förföljs alltmer och fördrivs från sina fäderneländer. Detta beror på en ökad makt för intoleranta fundamentalister och extremistisk islamistisk ideologi – islamofascism.

Förföljelsen av kristna minoriteter och andra i den islamiska världen är kraftigt eftersatt i rapporteringen i västvärldens medier. Medierna bör inte bara rapportera om den förföljelse som sker. De bör förklara för allmänheten skälen till varför denna äger rum. De bör förklara vilka som gör detta, nämligen muslimska fanatiker, och varför de gör det – på grund av den islamiska ideologins intoleranta och våldsamma skiljelinjer.

Demokratiska regeringar över hela världen bör utöva maximala diplomatiska påtryckningar på länder såsom Egypten för att undertrycka denna oacceptabla förföljelse.

Neelie Kroes, ledamot av kommissionen. - (EN) Herr talman! Kommissionen är djupt chockad och bedrövad över vad som skedde under den koptiska julaftonen i Nag Hammadi i södra Egypten, där sex kopter och en muslimsk polis tragiskt dog efter att ha beskjutits från en passerande bil.

Vi är positiva till att myndigheterna agerade snabbt för att hitta och gripa de personer som misstänktes för detta fruktansvärda brott. En grundlig utredning och ställandet inför rätta av de ansvariga kommer att sända ut en tydlig signal om att våld som grundas på religiös påverkan inte är acceptabelt i det egyptiska samhället.

I Egyptens konstitution föreskrivs trosfrihet och fri religionsutövning. Ändå får vi klagomål om diskriminering mot kopterna och mot andra religiösa minoriteter såsom bahá'í på arbetsplatser och inom rättssystemet. Vi är medvetna om de problem som flera personer som konverterat till kristendom, såsom Maher el-Gohary och Mohammed Hegazy, upplevt i egyptiska domstolar. Vi tog upp dessa frågor i vår reguljära politiska dialog med Egypten.

Vi förstår att regeringen strävar efter att ta upp några av kopternas klagomål, till exempel genom att undanröja de hinder som fördröjer och begränsar uppförande och renovering av kyrkor. Vi välkomnar och uppmuntrar sådana åtgärder och uppmanar regeringen att identifiera och ta itu med de grundläggande orsakerna till religiösa spänningar i det egyptiska samhället och sätta stopp för alla typer av diskriminering mot personer som tillhör andra religioner.

Vandalismen mot kyrkor i Malaysia efter ett beslut från högsta domstolen om användningen av ordet "Allah" inger allvarliga farhågor. Regeringen och oppositionen, inklusive det islamiska partiet i Malaysia och 130 muslimska icke-statliga organisationer, har alla starkt fördömt dessa attacker. Regeringen har ökat säkerhetsåtgärderna för att skydda alla gudstjänstlokaler och har upprepat sitt åtagande att värna om Malaysias sociala och religiösa harmoni och en kultur präglad av religiös och etnisk mångfald.

I Malaysias federala konstitution uppges det att islam är federationens religion men att andra religioner ska få utövas i fred och harmoni i alla delar av federationen.

Vi uppmuntrar myndigheterna att så snart som möjligt inleda en heltäckande dialog mellan olika trosinriktningar som omfattar alla religiösa riktningar för ökad ömsesidig förståelse, så att Malaysia kan fortsätta att utvecklas fredligt i etnisk och social harmoni. I detta avseende har Malaysias inrikesministerium ett särskilt ansvar för att utförligt och objektivt förklara de aktuella frågorna för sina medborgare.

Vi fördömer bestämt allt intolerant handlande mot någon person på grund av dennes religion eller trosuppfattning, var det än sker. Tyvärr är inget land immunt mot detta. Vi uppmanar de offentliga myndigheterna att till fullo skydda alla religiösa samfund, inklusive kristna, mot diskriminering och förtryck.

Kommissionen prioriterar i hög grad religionsfrihet eller trosfrihet som centrala principer inom EU:s människorättspolitik genom att ta upp frågan i den politiska dialogen med länder där problemet består, genom att stödja lokala människorättsprojekt och genom att aktivt främja religions- eller trosfrihet i FN:s forum.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Carlo Casini (PPE), skriftlig. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! I samband med att jag röstar för den gemensamma resolutionen uppmärksammar jag att det våld som begås i Malaysia som reaktion på en rent språklig fråga är särskilt allvarligt.

Det är utan tvivel så att både kristna och muslimer bara tror på en Gud, som är alla människors Gud, både för dem som tror och för dem som inte tror. Det faktum att han betecknas med olika namn är en klart underordnad fråga. Att hävda att den muslimska Guden bara är muslimsk och därför bara kan åkallas av muslimer, med ett traditionellt muslimskt namn, innebär en återgång till den släkt- och stambetonade synpunkten att det finns en Gud för varje människogrupp. Med andra ord innebär detta att man motsäger den monoteistiska tanke som får allmänt omfattade religioner såsom kristendom och islam att motsätta sig avgudadyrkan och polyteism, det vill säga stora religioner som ligger nära folket.

Minst lika allvarlig är förföljelsen av kopterna i Egypten. Det var på Medelhavets kuster som monoteistiska religioner föddes, som har anspråk på att vara, och som är, krafter för att främja broderskap och fred. Det är då anmärkningsvärt att det just är på Medelhavets kuster, i Jerusalem – en helig stad för dem som tror på Gud, Allah och Jehova – som den största grogrunden för konflikter finns.

Egypten är det mäktigaste landet i området, och där måste kristna och muslimer samexistera fredligt för att spela en fredsskapande roll i hela det södra Medelhavsområdet.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag stöder det gemensamma förslaget till resolution om den senaste tidens attacker mot kristna samfund, eftersom man där starkt fördömer alla former av våld, diskriminering och intolerans som grundas på religion eller trosuppfattning. Jag ser det som avgörande att stödja alla initiativ som syftar till att uppmuntra dialog och ömsesidig respekt mellan samfund och som strävar efter att skydda grundläggande rättigheter såsom tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Män och kvinnor över hela världen fortsätter att utsättas för de mest brutala former av förföljelse enbart för att de tror på Gud på samma sätt som människor tror på Gud från Atlanten till Uralbergen. Efter uttalanden från bland annat Kina, Indien, Irak, Pakistan, Turkiet och Vietnam fördömde parlamentet i dag trakasserierna av kristna i Egypten och Malaysia.

Europa ser allt detta med relativ likgiltighet. Det finns också dem som försvarar denna brist på handling genom att åberopa respekten för andra folks kultur och frihet till religionsutövning. EU:s tystnad i denna fråga, som verkligen är förbluffande i en region vars ursprung, kultur och traditioner genomsyras av den kristna tron, hotar att bli bedövande ...

Det påminner om en kommentar från kardinalen och ärkebiskopen av Bologna om tidigare förföljelser, som på ett lämpligt sätt åskådliggör vår tidsanda, där han noterade att folk snarare oroar sig över isbjörnarnas öde än över de tusentals kristna som lever under hot.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), skriftlig. – (PL) Ännu ett år, 2010, har inletts med blodig förföljelse av kristna i många delar av världen. Från Europaparlamentets sida kan vi inte förhålla oss passiva inför dessa brott och våldsdåd. De kristnas situation är lika dramatisk i länder som inte tas upp i dagens resolution, såsom Nordkorea, Irak, Indien och Sudan. Attackerna mot katoliker ökar i Vietnam. Som ledamot från Polen, ett land med en djup kristen tradition och med en lång tradition av respekt där många religiösa samfund samexisterar, vill jag uttrycka solidaritet med offrens familjer. De egyptiska och malaysiska myndigheterna måste garantera kristna och medlemmar av andra samfund och religiösa minoriteter möjligheten att åtnjuta

alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, eller bli föremål för sanktioner från EU:s sida. Därför bör vi stödja resolutionen om attackerna nyligen mot kristna samfund.

Csaba Sógor (PPE), skriftlig. – (HU) Den senaste tidens attacker mot kristna samfund i Egypten och Malaysia kan ses utifrån två olika perspektiv. För det första måste vi betona att EU, som en sammanslutning av europeiska stater som har uppnått en hög grad av demokrati och rättssäkerhet, i en anda av religiös tolerans, mänskliga rättigheter och minoriteters rättigheter, inte tyst kan betrakta sådana händelser, oavsett var i världen de sker. Vi måste tydliggöra för regeringar som strävar efter att fortsätta ha goda förbindelser med oss att Europa kräver att de brett accepterade normerna om allmänna mänskliga rättigheter respekteras av dess partner, och att förbindelsernas framtida utveckling kan påverkas av problem som inbegriper mänskliga rättigheter. Samtidigt får vi inte glömma de kränkningar av mänskliga rättigheter som sker på EU:s territorium.

I vissa fall behöver faktorer som religiös tolerans, mänskliga rättigheter och minoriteters rättigheter – även hos medlemmar av minoritetskyrkor – utvecklas ytterligare också i EU-medlemsstaterna. Om EU vill sätta ett exempel för världen kan det inte tillåta att någon på dess territorium drabbas av diskriminering på grund av sina religiösa övertygelser, sitt etniska ursprung eller sin tillhörighet till en nationell minoritet. Vi kan se att den gällande lagstiftningen i Egypten på ett liknande sätt garanterar religionsfrihet, men de kristna har i praktiken fått uppleva att motsatsen är fallet. Tyvärr kan vi också i EU-medlemsstater hitta liknande exempel på en klyfta mellan vad lagen säger och den dagliga praxisen.

3.2. Kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Kina, särskilt fallet Liu Xiaobo

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om sju förslag till resolutioner om kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Kina, särskilt fallet Liu Xiaobo.⁽²⁾

Renate Weber, författare. – (EN) Herr talman! Förra månaden dömdes Liu Xiaobo, den mycket välkände författaren och politiska aktivisten, till elva års fängelse för omstörtande verksamhet. Han greps över ett år efter att han utarbetat "Charta 08", en stadga som undertecknats av över 10 000 vanliga kinesiska medborgare med krav på de mest normala saker i ett demokratiskt samhälle: rätt till yttrandefrihet, öppna val och rättssäkerhet.

Åtalet mot Liu Xiaobo, som enbart baseras på hans fredliga initiativ, och de rättsliga trakasserier han utsattes för är utan tvekan oförenliga med internationellt erkända normer för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Därför bör vi bestämt uppmana till Liu Xiaobos ovillkorliga frisläppande, som bör ske omedelbart.

Under de senaste åren har förbindelserna mellan EU och Kina främst fokuserats på den ekonomiska dimensionen, vilken har överskuggat landets demokratiska situation och de grova och systematiska kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Kina.

För några dagar sedan medgav en polistjänsteman för första gången att den berömde människorättsadvokaten och 2008 års mottagare av Nobels fredspris, Gao Zhisheng, var försvunnen efter att under ett år ha hållits fängslad av kinesiska myndigheter. Många fruktar att han kan vara död. För några veckor sedan ignorerade Kinas regering en vädjan från EU om att inte avrätta en brittisk medborgare.

Det är särskilt oroande att se hur Kinas regering inte lever upp till sina internationella åtaganden på människorättsområdet. Under dessa omständigheter kan man med fog fråga sig varför Kina lämnade in en ansökan till FN:s råd för mänskliga rättigheter – var det helt enkelt för att legitimera det sätt på vilket landet undertrycker de mänskliga rättigheterna?

I april 2009 kom Kinas regering med en nationell plan för de mänskliga rättigheterna, ett långt dokument som inte verkar vara något annat än en bunt papper. Det får inte råda några tvivel. Detta parlament, Europaparlamentet, har skyldighet att grundligt utvärdera resultaten av människorättsdialogen mellan EU och Kina.

Tunne Kelam, författare. – (EN) Herr talman! Kina har gjort imponerande ekonomiska framsteg. En del av dessa framsteg har dock uppnåtts genom metoder som uppenbart strider mot allmänt accepterade mänskliga normer. Förhoppningar om att evenemang såsom OS skulle motivera kinesiska myndigheter att visa mer respekt för demokratiska normer har varit förgäves. Tvärtom har de förtryckande åtgärderna ökat, och vi måste dra slutsatser utifrån detta.

⁽²⁾ Se protokollet.

I dag uttrycker Europaparlamentet sin oro över vad som hänt med den framstående människorättsaktivisten och forskaren, Liu Xiaobo, som undertecknat Charta 08 och som uppmanar till konstitutionell reform och skydd av mänskliga rättigheter. Denna stadga har modigt undertecknats av över 10 000 kinesiska medborgare. Förra månaden dömdes Liu Xiaobo till elva års fängelse. Vi uppmanar i dag till hans omedelbara och ovillkorliga frisläppande. Vi uttrycker vår solidaritet med kinesiska medborgares fredliga åtgärder till förmån för demokratiska reformer och skydd av de mänskliga rättigheterna, till vilka Kinas regering har gjort ett åtagande.

Véronique De Keyser, författare. – (FR) Herr talman! Brådslande resolutioner är alltid en svår sak. Oftast speglar de politisk vanmakt snarare än en humanitär krissituation. Den strategi att peka ut de berörda som vi tillämpar varje månad är en sista utväg. Den är ett tydligt tecken på att alla andra vägar för dialog eller för att utöva påtryckningar har visat sig vara ineffektiva. När vi finner att vi inte kan agera, då fördömer vi.

När det gäller Kina är jag inte säker på att det är produktivt att öka antalet resolutioner såsom vi har gjort – i mars 2009, november 2009, januari 2010 och mars 2010, tillsammans med den andra planerade resolutionen. Inte för att jag underskattar Kinas svårighet med att hantera landets övergång till demokrati. Om man konstant är på offensiven, menar jag att det inte är målet som är felaktigt utan strategin. Det finns andra mer övertygande politiska verktyg.

Jag var den förste som begärde resolutioner om uigurerna och som hyste förhoppningen, tyvärr förgäves, om att dödsstraff på detta sätt skulle undvikas. För vår grupps räkning vill jag stödja Liu Xiaobo, den nyligen dömda dissidenten från Himmelska fridens torg, vars enda brott är hans passion för demokrati. Emellertid vägrar jag att ställa Kina vid skampålen varannan månad, helt enkelt eftersom det inte kommer att få Kina att ge med sig. Denna viktiga handelspartner, detta land som har en ständig plats i FN:s säkerhetsråd, som upplever intensiv tillväxt och som är mitt i en demokratisk förändring, som vi behöver för att bekämpa klimatförändringarna, detta land måste tvärtom vara en partner för vilken man säger några beska sanningar men som man respekterar för de insatser som det gör. Det är denna respekt som saknas i resolutionen.

Av dessa politiska skäl har min grupp underlåtit att underteckna den. Men för att säkra att det inte finns någon tvetydighet i människorättsfrågan, som jag värdesätter minst lika mycket som ni, kommer min grupp att rösta för alla ändringsförslag i sammanhanget. När det gäller slutresultatet av omröstningen kommer detta att bero på de ändringsförslag som vi lagt fram.

Marie-Christine Vergiat, författare. – (FR) Herr talman! Kina är ett stort land med rik historia och med en enorm utvecklingspotential. Värdskapet för OS i Peking förra året fick inte de resultat som vissa hade väntat sig.

EU:s förbindelse med Kina är särskilt viktig. Det är vår skyldighet som Europaparlamentariker att högt och tydligt säga vad vi anser vara viktigt och vad som är oacceptabelt.

Faktum är att människorättsituationen i Kina är oacceptabel. Fallet med Liu Xiaobo, som befanns vara skyldig till att kräva demokratiska reformer i sitt land, tillsammans med över 10 000 andra kinesiska medborgare, är ett exempel på detta. Att möjliggöra en sådan mobilisering i detta land är enligt min mening en prestation snarare än ett brott.

Vi måste kräva att Liu Xiaobo frisläpps tillsammans med alla män och kvinnor som i likhet med honom trakasseras och fängslas men vars enda brott är att de har försvarat de mänskliga rättigheterna, och mer specifikt en av de mest grundläggande av dessa rättigheter, nämligen yttrandefriheten.

Som en kollega sade avrättades helt nyligen en brittisk medborgare, trots att han var mentalt sjuk. Det är första gången på över 50 år som en europé har avrättats i Kina. Faktum är att yttrandefriheten trotsas lite mer för var dag, vilket nyligen tydliggjordes för oss genom Google, som inte desto mindre har ett rykte om sig att vara den operatör som ger, om inte det bästa skyddet, så åtminstone det minst dåliga skyddet för Internetanvändare.

Det är allmänt känt att operatörer, för att etablera sig i Kina, måste följa de kinesiska myndigheternas uppmaning att installera programvarufilter, vilket till och med Google slutligen har gått med på att göra. Vi kan inte acceptera en regering som ägnar sig åt piratkopiering på Internet och nekar Internetanvändarna deras yttrandefrihet.

EU-institutionerna måste göra gemensamma ansträngningar och vidta åtgärder i denna fråga. Kinesiska Internetanvändare måste kunna tillgå ozensurerad information. EU har en skyldighet att stödja Internetföretag som vägrar att hjälpa de kinesiska myndigheterna med att censurera Internet eller, vad som är värre, med att

gripa människorättsförsvarare, demokrater eller till och med journalister, såsom var fallet med Liu Xiaobo i april 2005.

Mina damer och herrar! Jag kan inte avsluta mitt anförande utan att be er minnas dödsfallen på Himmelska fridens torg. Många hundra unga kineser miste livet på kvällen den 3 juni 1989. Det är nu 20 år sedan, en tråkig årsdag vars minne vi gärna hedrar genom att hylla dessa unga offer. Det är dock inte alla händelser 1989 som har förtjänat samma uppmärksamhet.

Charles Tannock, författare. – (EN) Herr talman! Det faktum att vi än en gång i Europaparlamentet debatterar Kinas människorättsövergrepp tyder på att den kommunistiska auktoritära ledningen i Peking är fortsatt beslutet att undertrycka allt politiskt motstånd.

Detta bör dock inte hindra oss att ta upp dessa frågor i parlamentet. Jag tror inte bara att detta är vår plikt, utan att det också är vår skyldighet gentemot offren för människorättsövergrepp i Kina såsom Liu Xiaobo, varav de flesta har förvägrats möjligheten att yttra sig. Därför debatterar vi åter denna fråga i dag.

Tilldelningen av Sacharovpriset 2008 till Hu Jia visade världen hur allvarligt vi Europaparlamentariker tar på frågan om mänskliga rättigheter i Kina. Vi tar den på allvar eftersom Kina verkligen är betydelsefullt. Landets oerhörda storlek, dess påverkan globalt och dess militära och ekonomiska kraft får EU att eftersträva ett strategiskt partnerskap som baseras på ömsesidig respekt och säkerhet.

Kanske vår förbindelse med Kina slutligen också kommer att grundas på våra gemensamma värderingar demokrati, mänskliga rättigheter och rättssäkerhet. Vi kan bara hoppas. Jag tror att vi alla ändå hoppas på att vi en dag verkligen kommer att se detta genomfört i praktiken i Folkrepubliken Kina. Det har antytts att sådana ideal är något främmande i Asien. Jag hänvisar alltid till det demokratiska Taiwan och det enorma Indien med sina demokratiska sekulära traditioner, där dessa blomstrar i ett fritt samhälle, för att i grunden vederlägga att Kina inte kan vara demokratiskt.

Heidi Hautala, författare. – (FI) Herr talman! Vad som är betydelsefullt i fallet med Liu Xiaobo är att nu så många som 10 000 personer öppet har uttryckt sitt stöd för honom, och jag anser att Europaparlamentet bör erkänna dessa personers mod och lovorda dem för detta.

Samtidigt måste vi komma ihåg att Kina har gett loften om att förbättra människorättssituationen. Kina försökte ansluta sig till FN:s råd för mänskliga rättigheter och sade att landet skulle åta sig att främja och skydda de mänskliga rättigheterna och leva upp till de högsta normerna på detta område. Dessa är Kinas egna löften inför FN, och det är dessa som vi bör hänvisa till.

I denna resolution talas också om människorättsdialoger mellan EU och Kina. Men hur optimistiska vi än vill vara är slutresultatet att dessa knappast har varit till någon nytta alls. EU-institutionerna behöver också sinsemellan tänka på hur de kan förbättra sina egna strategier och få Kina att förstå att dess åtaganden i människorättsfrågor också är en fråga för oss och att det framtida samarbetet oss emellan väsentligen beror på dem.

Slutligen kan vi fråga varför EU:s politik om Kina är så osammanhängande och inkonsekvent, och vad vi kan göra åt detta. Europaparlamentet kommer å sin sida definitivt att stödja kommissionen i en gemensam ansträngning för att inrätta en ny strategi med Kina.

Cristian Dan Preda, för PPE-gruppen. – (RO) "Vi bör sluta se ord som brott." Det är vad Liu Xiaobo uttryckte i Charta 08, det politiska manifest som han lanserade och vilket som sagt har fått stöd från tusentals kineser. Liu Xiaobo har dömts till elva års fängelse och kommer att fråntas sina politiska rättigheter under ytterligare två år för att ha gjort ett sådant uttalande och för att konsekvent stödja de mänskliga rättigheterna. Jag tror att detta straff är ett uttryck för de kinesiska myndigheternas upptrappning i kampen mot människorättsaktivister. Tillkännagivandet i söndags att Tzu Yong Jun, en ledare för rörelsen i samband med Himmelska fridens torg, också dömts till nio års fängelse utgör ytterligare belägg för detta.

Till följd av detta anser jag att det är mycket viktigt att ta upp frågan om mänskliga rättigheter som en del av nästa toppmöte mellan EU och Kina, såsom anges i artikel 9 i resolutionen.

I enlighet med vad Heidi Hautala tidigare sade anser jag att dialog inte räcker för de mänskliga rättigheterna. Denna människorättsfråga måste hanteras som en del av toppmötena eftersom dialogen hittills inte har gett några resultat.

Zigmantas Balčytis, för S&D-gruppen. – (EN) Herr talman! EU förhandlar nu om ett nytt ramavtal med Kina, som kommer att ange den fortsatta vägen för utvecklingen av ekonomiska förbindelser med landet.

Dessa förbindelser är mycket omfattande, men vi får inte bortse från upprepade människorättsövergrepp och vi måste visa respekt för rättssäkerheten.

EU måste stärka människorättsdialogen mellan EU och Kina. Denna dialog, som inleddes 2000, har visat sig vara ineffektiv. EU, och särskilt den höga representanten, bör säkra en samordnad och effektiv gemensam utrikespolitik för EU gentemot Kina. Respekten för de mänskliga rättigheterna måste ligga till grund för denna politik.

Helga Trüpel, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman! När Kina valdes som värd för OS hoppades jag till en början, efter alla Kinas löften om att förbättra människorättsituationen, att detta kanske skulle hända.

Men under och efter OS tvingades vi tyvärr medge att det inte skett några framsteg, och att människorättsituationen snarare försämrades. Efter domen mot Liu Xiaobo har nu också ett homosexuellt parti förbjudits av polisen, vilket påtagligt hotar att leda till en politisk istid i Kina för dissidenter, människorättsförsvarare och homosexuella.

Av detta skäl kräver vi ett omedelbart frisläppande av Liu Xiaobo och andra människorättsförsvarare, och vi uppmanar Kina att särskilt – om landet vill vara en erkänd partner i världssamfundet – upphöra med sina hysteriska censuratåtgärder och övervakningsmetoder.

Detta gäller naturligtvis särskilt Internet. Vi kan inte acceptera politisk filtrering av Internet. Det är avgörande för de grundläggande rättigheterna att yttrandefriheten försvaras i alla världens länder. De mänskliga rättigheterna är allmänt gällande och odelbara, vare sig det är här i Europa, i Förenta staterna, i Sudan eller i Kina. Folkrepubliken Kina måste vänja sig vid detta om landet verkligen vill spela en annan roll.

Jag är fast övertygad om att vi som européer behöver tydliggöra för Kina, i våra officiella förbindelser vid toppmöten, att landet snabbt behöver förändra sin människorättspolitik – just eftersom vi har ett intresse av politiskt samarbete när det gäller klimatskydd, miljö och reglering av finansmarknaderna.

Lorenzo Fontana, för EFD-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Ett av de största problemen i fråga om de mänskliga rättigheterna i Kina är utnyttjandet av tvångsarbete i Laogai, de kinesiska koncentrationslägren.

Detta är en verklig form av modernt slaveri, och denna fråga gäller särskilt den europeiska ekonomin. Det råder inga tvivel om att en stor mängd varor som kommer från den kinesiska marknaden har producerats av fångar i Laogai, naturligtvis med en kraftig sänkning av arbetskostnaderna, vilket leder till snedvriden konkurrens med avseende på europeiska varor.

Också mot bakgrund av Förenta staternas erfarenhet, som redan har antagit vissa lagar som förbjuder import av kinesiska varor som producerats i Laogai, kan och bör EU göra allt det kan för att hindra införsel av varor som helt eller delvis producerats genom tvångsarbete.

För det första bör en kampanj genomföras för att öka allmänhetens medvetenhet om detta. För det andra bör samma hygien- och säkerhetskrav som gäller europeiska produkter också krävas för alla produkter som importeras till Europa, och lagstiftning om märkning bör införas för att säkra varornas spårbarhet.

Företagare som investerar i Kina måste också uppmanas att följa exakta regler när det gäller arbetstagarnas rättigheter. Slutligen behöver vi inrätta regler och framför allt se till att de respekteras, så att det finns ett absolut förbud mot import av varor som producerats genom tvångsarbete.

Jag är övertygad om att detta är det enda sätt på vilket vi verkligen kan hjälpa kineserna i deras kamp för de mänskliga rättigheterna. Om så inte sker kommer vi att vara medbrottslingar som vill neka dessa människor deras frihet.

Edward McMillan-Scott (NI). - (EN) Herr talman! Jag har äran att vara Europaparlamentets vice talman med ansvar för demokrati och mänskliga rättigheter. Resolutionen fokuserar med rätta på Liu Xiaobo, den huvudsakliga författaren till Charta 08. En engelsk version finns tillgänglig på min webbplats charter08.eu.

Efter mitt senaste besök i Peking i maj 2006 greps, fängslades och i vissa fall torterades alla dissidenter som jag hade kontakt med, till exempel Hu Jia, som fortfarande sitter i fängelse och som behöver läkarvård. Särskilt Gao Zhisheng, som enligt uppgift har försvunnit efter att under tre och ett halvt år ha suttit i fängelse, i

husarrest och utsatts för tortyr, vilket drev honom till att göra två självmordsförsök. Gaos öppna brev till regimen 2005 angav tonen för Charta 08. Hans bevakning av förföljelsen av den andliga buddhistiska gruppen Falun Gong fick brett stöd i hela Kina. Jag tror att myndigheterna nu bör föra fram Gao Zhisheng och släppa honom fri.

Ingen bör tvivla på att Europaparlamentet inte kommer att ge upp när det gäller reformer i Kina och naturligtvis också i Tibet.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Herr talman! Det är oacceptabelt när kommersiella intressen drar längsta strået i förbindelserna mellan EU och Kina medan insisterandet på respekt för de mänskliga rättigheterna och den demokratiska utvecklingen mer eller mindre fått rollen av hjärtliga hälsningar.

Jag har med intresse följt sökmotorföretaget Googles djärva agerande och dess planer på att sluta samarbeta med de kinesiska myndigheterna när det gäller filtrering av webbsidor på Internet och censur, och till och med lämna landet. Samtidigt uppmanar Google tydligt till yttrandefrihet för kinesiska Internetanvändare.

Jag delar andra parlamentsledamöters oro över behandlingen av Liu Xiaobo och andra kinesiska samvetsfångar, och jag hoppas att rådet och kommissionen kommer att ta upp Xiaobos fall vid nästa toppmöte mellan EU och Kina. De överenskommelser som man förhandlar om just nu bör göra det helt tydligt att den framtida utvecklingen av handelsförbindelserna med Kina mer kommer att knytas till politisk dialog och respekt för mänskliga rättigheter.

Gesine Meissner (ALDE). - (DE) Herr talman! Vi har talat om olika saker i frågan om vad som skulle vara rätt väg att tala till Kina och utöva påtryckningar på landet, eftersom det tydligen inte finns särskilt mycket som gör något större intryck på detta land. Véronique De Keyser sade att hennes grupp av detta skäl hade underlåtit att underteckna resolutionen. Jag anser inte att detta är rätt väg framåt. Särskilt EU, som har fastlagt de mänskliga rättigheterna i stadgan om de grundläggande rättigheterna och i Lissabonfördraget, bör fortsätta att påpeka kränkningar av de grundläggande mänskliga rättigheterna. För tillfället har vi inga andra alternativ tillgängliga. När vi kommer på något bättre kommer jag genast att vara där för att stödja det.

Det handlar dock inte bara om Liu Xiaobo. Det handlar också om Gao Zhisheng, som har försvunnit och som utifrån vad vi nu hör enligt uppgift har begått självmord. Alla antar att han troligen har dödats på något hemskt sätt. Det är oacceptabelt. I samband med OS upptäckte vi, genom att åka till Kina och prata med folk där, att inget alls förändras när det gäller människorättsituationen. Vi hoppades alla att det skulle förändras, men det fungerade inte. Därför bör vi inte upphöra med våra enträgna vädjanden.

Neelie Kroes, ledamot av kommissionen. - (EN) Herr talman! EU har tydligt uttryckt sin djupa oro över den oproportionerliga domen mot den framstående människorättsförsvararen Liu Xiaobo på elva års fängelse för hans roll som upphovsman till Charta 08, ett utkast till demokratisk och rättighetsbaserad reform i Kina, och för att ha offentliggjort ett antal essäer om människorättsfrågor på Internet.

Vi fäster mycket stor vikt vid tankefrihet och yttrandefrihet, vilka som vi alla känner till är hörnstenar till vårt demokratiska system. Domen mot Liu Xiaobo är helt oförenlig med rätten till yttrandefrihet enligt Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, vilken Kina har undertecknat. Vi värnar också om att skydda rätten till sexuellt uttryck och sexuell läggning, vilket nämnts av Helga Trüpel.

EU försökte övervaka rättegången, och vi beklagar djupt att våra observatörer utestängdes från rättsalen. Detaljerna om rättegången, som vi inte desto mindre har fått information om, anger tydligt att Liu Xiaobo inte gavs möjlighet att framställa ett ordentligt försvar och att han inte fick en rättvis rättegång. EU kommer fortsätta att uppmana Kinas regering att ovillkorligen släppa Liu Xiaobo och att upphöra med trakasserier och fängslandet av andra undertecknare av Charta 08.

Vår övergripande politik i förhållande till Kina präglas av konstruktivt engagemang inom ramen för vårt strategiska partnerskap. Vid flera tillfällen i det förgångna har vi välkomnat Kinas framsteg när det gäller sociala och ekonomiska rättigheter, samt lanseringen nyligen av Kinas handlingsplan för de mänskliga rättigheterna. Men å andra sidan finns det extremt allvarliga farhågor när det gäller civila och politiska rättigheter och en viss utveckling under den senaste tiden, till exempel de frågor som Europaparlamentarikerna har tagit upp i förslaget till resolution.

EU:s engagemang för de mänskliga rättigheterna kommer till uttryck i våra regelbundna politiska kontakter och särskilt i vår människorättsdialog med kinesiska myndigheter. Den senaste sessionen hölls som ni vet den 20 november förra året i Peking. Vår starka förbindelse gör att vi kan diskutera dessa frågor på ett

uppriktigt sätt. Förra året, vid det tolfte toppmötet mellan EU och Kina i Nanjing, togs de mänskliga rättigheterna upp, både under diskussionerna och vid presskonferensen.

Marie-Christine Vergiat och Eija-Riitta Korhola berörde cyberattackerna mot Google. Kommissionen anser att detta är en oroväckande fortsatt utveckling när det gäller yttrandefriheten i Kina. Vi övervakar naturligtvis situationen noga. Vi förstår att det pågår en samrådsprocess mellan företaget och de kinesiska myndigheterna. Vi kommer att fortsätta vara vaksamma ifall liknande attacker riktas mot företag i EU.

Låt mig försäkra Europaparlamentet om att vi kommer fortsätta ta upp dessa frågor, även på högsta nivå, och påminna om Folkrepubliken Kinas internationella människorättsliga skyldigheter. Vi påminner också om Kinas konstitutionella garantier för yttrandefrihet. Vi delar alla målet med ett Kina som är mer öppet för insyn, som följer internationella normer om mänskliga rättigheter och som samarbetar för att ta itu med globala utmaningar. För att uppnå detta måste vi fortsätta att arbeta på att utveckla vårt strategiska partnerskap.

Jag skulle vilja reagera på en fråga från Véronique De Keyser. När det gäller avrättningen av den brittiske medborgaren, Akmal Shaikh, har EU fördömt hans avrättning i starkast möjliga ordalag. EU beklagar djupt det faktum att Kina inte hörsammade upprepade uppmaningar från EU och från en av dess medlemsstater om att dödsstraffet mot Akmal Shaikh skulle bytas ut mot ett annat straff.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Rätten till liv och rätten till yttrandefrihet och tankefrihet utgör grundvalen för den europeiska integrationen och för vår världsbild. När en av våra partner, i detta fall Kina, upprepade gånger kränker dessa rättigheter är vi skyldiga att reagera. Men vi får inte göra detta på grundval av en "utpekande" modell, anklaga Kina och bortse från de skillnader i kultur och civilisation som finns mellan oss. Denna resolution, som gäller kränkningen av mänskliga rättigheter i Kina, särskilt i fallet med Liu Xiaobo, är ett bevis på ett förenklat synsätt på de frågor som Kinas samhälle står inför. Vi antog definitivt inte vår ståndpunkt med tanke på den princip om de mänskliga rättigheternas okränkbarhet som underbygger resolutionen, vilken vi helhjärtat stöder. Det handlade faktiskt om hur denna kommunicerades. För att uppnå de önskade resultaten behöver vi upprätthålla en atmosfär utan konflikter mellan oss själva och Kina. Det är det enda sättet för oss att bidra till Kinas utveckling mot ett samhälle som i grunden värdesätter betydelsen av att respektera de mänskliga rättigheterna.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), skriftlig. – (EN) "Don't be evil" (var inte ond) är Googles välkända motto. Det har riktats kritik mot deras policy i Kina under åren, och företags motto har ifrågasatts. Människorättsgrupper har anklagat Google för att hjälpa Kinas regering i förtrycket av landets medborgare och särskilt människorättsaktivister. Det förefaller som att Google kommer att vara mindre "ont" i framtiden. Företagets beslut att börja driva en ofiltrerad sökmotor i Kina förtjänar de varmaste gratulationerna. Genom att tillkännage förändringen i företagets Kinapolitik riskerar Google förtjänsterna från den största Internetmarknaden i världen och överger potentiellt nästan 400 miljoner användare. Just i detta fall har Google bevisat att ett stort multinationellt företag verkligen kan hålla sig till sin etiska policy. Företagets grundare sitter fortfarande med i företagets ledning, och Google har alla möjligheter att ge uttryck för sina kärnvärderingar och uppfattningar i alla företagets framtida åtgärder. Om Google fortsätter att gå bra kommer detta bevisa att det inte finns någon inneboende konflikt mellan att tjäna pengar och att agera på ett hållbart och humant sätt.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Det har förekommit återkommande kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Kina, och vi kan inte underlåta att fördöma dessa. Det faktum att EU är en av Kinas viktigaste ekonomiska partner ökar vårt ansvar att fördöma alla handlingar som kränker någon medborgares rättigheter, särskilt personer som försvarar yttrandefrihet och mänskliga rättigheter i detta land. Det är avgörande att Folkrepubliken Kina respekterar och uppfyller de åtaganden landet gjorde inför FN:s råd för mänskliga rättigheter.

Alajos Mészáros (PPE), skriftlig. – (SK) Ju större ett land är geografiskt sett, och ju mer oberoende det är ekonomiskt, desto svårare är det att kräva att de mänskliga rättigheterna iaktas av detta land. Jag finner det oacceptabelt att EU i sina förbindelser med Kina fortsätter att sätta sina ekonomiska intressen främst. Vid nästan varje möte på högre diplomatisk nivå är allt vi kan göra att försiktigt påminna om kränkningar av de mänskliga rättigheterna i detta land. I Europa har vi tyvärr haft många negativa erfarenheter av kommunistiska

regimers praxis när det gäller undertryckandet av de mänskliga rättigheterna. Därför är jag övertygad om att det verkliga antalet människorättsöverträdelser är mycket högre än vad vår information får oss att tro. Av detta skäl behöver vi brådskaande kunna få Kina att respektera de mänskliga rättigheterna, även på bekostnad av ekonomiska och politiska uppoffringar. I annat fall kan utvecklingen i Kina ha en ogynnsam inverkan på den generella utvecklingen av den politiska situationen i Asien med följande återverkningar på den generella globala ekonomin och politiken.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Jag röstade för resolutionen som fördömer kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Vi får inte tolerera eller medge att dessa kränks, varken som människor eller som medborgare. Uppförande som är skadligt för människor, deras frihet och rättigheter, som definierades för många år sedan, strider mot grunderna för västvärldens demokratier. Den dialog som inleddes mellan EU och Kina 2000 har inte lett till de väntade effekterna. Vi bör därför fråga oss om vi har gjort allt vi skulle ha kunnat göra. Om svaret är "nej" bör vi tillämpa bestämmelserna i resolutionerna om det ekonomiska samarbetets effektivitet. De mänskliga rättigheterna bör ligga till grund för dialogen mellan EU och Kina, och folkets intressen bör komma före ekonomiska intressen.

Gripandet av och domen mot fredsförkämpen och människorättsaktivisten Liu Xiaobo, som har krävt mer demokrati i Kina, är en tydlig signal om att våra nuvarande åtgärder inte är effektiva. Därför är det värt att ta ytterligare steg, fransett resolutioner, som kommer att möjliggöra större respekt för vad Liu Xiaobo kämpar för, samt för tusentals kineser och många andra folk runtom i världen.

För trettio år sedan inleddes reformer i Kina som visade för världen att något höll på att förändras, som skulle kunna bidra till något positivt för samhället. Vi förväntar oss detsamma i dag. Vi vill i dag ha en partner som respekterar principer som för oss är grundläggande.

3.3. Filippinerna

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om sex förslag till resolutioner om Filippinerna.⁽³⁾

Fiorello Provera, författare. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Det är nu tyvärr en vardaglig realitet att mord genomförs i olika delar av världen av bland annat politiska och religiösa skäl, men jag är förbluffad över hur grymt 57 personer mördades då de köade vid ett politiskt möte för att stödja en presidentkandidat i Filippinerna.

Detta var en kallblodig massaker som genomfördes av en väpnad grupp till förmån för en revolution som det är svårt att se meningen med. Massmorden är dessutom inte en isolerad händelse i detta land där väpnade uppror i vissa regioner, såsom i Mindanao-regionen – som i vissa fall grundats på religiösa skäl – har ägt rum i årtal.

Bortsett från att vederbörligen uttrycka vårt beklagande när det gäller dessa blodiga händelser anser jag att vi måste ge starkt stöd till Filippinernas regering så att man fastställer hur EU kan bidra till att lösa de allvarliga väpnade konflikter och motsättningar som leder till ett blodbad i detta olyckliga land.

Martin Kastler, författare. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Massakern den 23 november förra året i provinsen Maguindanao i Filippinerna var en barbarisk terrorhandling och en svart dag för de mänskliga rättigheterna. Femtiosju personer dödades, kvinnor våldtogs, folk skadades – och detta ger ett blodigt budskap. Som journalist slog det mig särskilt att det fanns 30 journalister bland dem som mördades. Enligt den kända Internationella krisgruppen finns det inget annat känt fall där fler journalister mördats vid ett och samma tillfälle. Därför är det lämpligt att Europaparlamentet kommer med ett tydligt uttalande, såsom vi gör i dag i detta förslag till resolution.

Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) kräver dock att den föreliggande texten tonas ned på tre platser genom en delad omröstning, eftersom vi bör stödja Filippinernas regering i dess kamp mot terrorism och våld och därmed undanröja de alltför anklagande kommentarer som riktas mot regeringen. För PPE-gruppen kräver jag därför en separat omröstning om skäl F. Där anklagas Filippinerna för att visa alla symtom på ett icke-fungerande rättssystem.

I punkt 2 skulle vi vilja stryka antydning om vad man hänvisar till som förseningarna i början av utredningen.

⁽³⁾ Se protokollet.

I punkt 6 hävdas det slutligen att några personer som saknas sitter fängslade i filippinska fängelser. Detta är också för närvarande en insinuation utan bevis och bör enligt vår åsikt strykas.

Charles Tannock, författare. – (EN) Herr talman! Detta förfärliga brott i Maguindanao förtjänar utan tvekan vårt starkaste fördömande. Det visar i vilken utsträckning laglösheten har slagit rot i vissa delar av Filippinerna.

Det finns många skäl till denna nedslående utveckling: det faktum att öarna i ögruppen Filippinerna ligger utspridda, den svaga centrala regeringen, korruption, fattigdom och pågående islamistisk upproriskhet med stöd av al-Qaida i söder.

Detta brott, som verkar vara politiskt motiverat, måste därför ses i sitt bredare sociala och historiska sammanhang. Vi bör inte bortse från de insatser som Filippinernas regering har gjort för att utveckla en mer demokratisk politisk kultur under de gångna 25 åren efter den kleptokratiske diktatorn Ferdinand Marcos fall. Inte heller bör vi underskatta det existentiella hotet från terroristerna i Abu Sayyaf och hur de destabiliserar hela det samhälle som utgör den filippinska staten.

Ett konstruktivt engagemang och ett målinriktat stöd ger den bästa möjligheten att hjälpa Filippinerna, ett land som delar våra gemensamma värderingar på många sätt, för att möjliggöra för landet att befästa rättsstatsprincipen inom den centrala och lokala förvaltningen.

Marc Tarabella, författare. – (FR) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! I november hade jag möjlighet att välkomna Edita Burgos, mor till Jonas Burgos, till Europaparlamentet. Denna unga filippinier fördes bort av beväpnade män i ett mycket välbesökt köpcentrum i Manila den 28 april 2007. Sedan den dagen har varken hans familj eller hans närstående hört några nyheter om honom. Jonas Burgos är en av hundratals personer som har försvunnit eller dödats i Filippinerna. Mord begås totalt ostraffat, och det är mycket sällan som förövarna ställs inför rätta.

Med tanke på valet i maj 2010 är vi oroliga över en ökning av brottsligheten och bortförandena av alla dem som motsätter sig den sittande regeringen. Vi fördömer massakern i Maguindanao den 23 december förra året, och vi hoppas att man kommer att få klarhet i hur det sällskap som var på väg för att stödja Ismael Mangudadatu mördades och torterades.

Rui Tavares, författare. – (PT) Herr talman! För drygt tjugo år sedan ingav Filippinerna en stor känsla av hopp runtom i världen när landet inledde en demokratisk väg i Asien. Detta fick oss att hysa förhoppningar för de mänskliga rättigheterna i området, och en förbättring av anställdas rättigheter, studenters rättigheter, rättigheter för folket och normala demokratiska förhållanden och normala val i dessa länder.

Nu när världens uppmärksamhet riktas mot andra håll kan vi inte låta Filippinernas demokratiska situation försämrats. Under de senaste åren har det förekommit några mycket oroväckande fall av korruption och särskilt våld och trakasserier mot oppositionen vid valen.

Den mest oroande händelsen, som är temat för vår resolution, var massakern i Maguindanao, mordet på 46 personer som hade följt med oppositionskandidaten Ismael Mangudadatus valsällskap. Enligt uppgift slaktades de av en grupp med koppling till den dominerande klanen i provinsen Maguindanao, Ampatuan-klanen.

En aspekt som jag vill uppmärksamma är det faktum att 30 journalister mördades i denna massaker. Detta gör det till den största massakern på journalister i världshistorien.

Tydligen distraheras själva parlamentet från vad vi diskuterar här, vilket är synd, men vi kan inte låta världens distraktion leda till att Filippinerna hamnar i en situation där det går från att vara det bästa exemplet på demokrati till att bli känt som det värsta, bara två och ett halvt årtionden senare.

Denna massaker måste utredas, och det måste ställas krav på att president Gloria Arroyo, som tillhör Ampatuan-klanen, brådska gör utredningar som ger resultat. Det är också viktigt för Filippinerna att veta att Europa är uppmärksam och noga iakttar utvecklingen i landet.

Barbara Lochbihler, författare. – (DE) Herr talman! Anledningen till denna brådska är det brutala mordet på 57 personer, som åtföljde en politiker när hon var på väg för att registrera sig som kandidat i valet till posten som provinsguvernör. Förövarna tillhör en lokal milis, och några lokala poliser var inblandade.

Denna brutala attack är ett extremt exempel på den hotfulla ökningen av politiskt grundade utomrättsliga avrättningar och tvångsförsvinnanden som har pågått i årtal utan att dessa allvarliga brott någonsin utreds.

Regeringen har inte visat någon tydlig vilja att vidta beslutsamma åtgärder för att motverka denna utveckling. Av hundratal fall utreddes bara två, och någon högre tjänsteman har inte åtalats i samband med dessa. År 2008 skrev FN:s särskilda rapportör om utomrättsliga avrättningar följande: "Dessa mord har undanröjt ledare inom civilsamhället, inklusive människorättsförsvarare, fackföreningsmedlemmar och förespråkare av markreformer. De har skrämt ett mycket stort antal aktörer i civilsamhället och inskränkt landets politiska diskussion."

I detta klimat förbereder sig Filippinerna inför valet i maj. Det finns risk för att det sker ytterligare politiska mord. Det är därför ytterst brådskande att Filippinernas regering vidtar effektiva åtgärder för att stoppa detta.

Jag skulle vilja föreslå ett muntligt ändringsförslag. I punkt 6 står det: "att frige alla försvunna personer som fortfarande befinner sig i fångenskap". Vi skulle vilja ersätta detta med: "att göra allt för att se till att alla bortförda personer säkert återförs till sina familjer".

Justas Vincas Paleckis, för S&D-gruppen. – (LT) Om en centraleuropeisk medborgare tillfrågades om vad som händer i Filippinerna skulle han troligen inte kunna svara utan skulle säga att det troligen är lugnt där eftersom det inte sägs något om det på tv. I själva verket består den filippinska vardagen av politiska mord, krig mellan klaner, personer som begravs levande, motorsågsmassakrer och krigstillstånd. Helt nyligen mördades 57 personer, varav hälften var journalister. Det är den högsta dödssiffran någonsin bland journalister i världen. Vi uppmanar regeringen att omedelbart sätta stopp för sådana händelser, upplösa de privata miliserna och slutligen sätta stopp för straffriheten. Detta är särskilt viktigt vid det kommande valet.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Herr talman! Presidentval och val av den lokala förvaltningen planeras i Filippinerna den 10 maj. Nu gäller det att göra allt för att se till att dessa val blir rättvisa. För det första måste det klargöras vem som var skyldig till mordet i november på 57 journalister, familjemedlemmar och medarbetare till Ismael Mangudadatu, en kandidat till posten som provinsguvernör i provinsen Mindanao. Hittills har lokala rättsvårdande myndigheter inte visat någon beslutsamhet i att hitta förövarna av denna massaker. Så många misstag har begåtts i utredningen att det nästan innebär ett godkännande av våldsanvändning inom politiken. Filippinernas regering måste slutligen ta itu med de kriminella personer som har utnyttjat valkampanjer under den senaste tiden för att göra så många politiskt grundade kidnappningar och som nu har mördat över 100 kandidater.

Dessutom bör Filippinerna vidta åtgärder för att effektivt använda de tillgängliga medlen inom programmet för stöd till rättväsendet mellan EU och Filippinerna, som har inrättats för att stärka rättssystemet och bygga civilsamhället. Valet i maj kommer därför inte bara att vara en kontroll av de filippinska myndigheternas effektivitet, utan även av hur effektiva våra stödinstrument är.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Helt kort vill jag bara säga att det nu är ett nytt år, med ett nytt fördrag, men med samma dåliga vanor som tidigare. Vi saknar fortfarande rådets närvaro i denna typ av debatt om brådskande frågor. Vi saknar också fortfarande den interinstitutionella dialog som bör möjliggöra för oss att svara på denna typ av fall.

I den specifika frågan om Filippinerna måste jag än en gång påpeka att, även om denna situation inte har samma inverkan som andra, till exempel Haiti, innebär det faktum att nästan 1 000 personer har försvunnit eller dött under det senaste årtiondet att det finns ett strukturellt problem som kräver strukturella åtgärder.

Vi kan inte alltid agera utifrån rubriker. Vi behöver agera utifrån problem. Det faktum att de som just nu främst påverkas är människorättsförsvarare och journalister innebär inte bara att vi inte tyst kan betrakta denna situation, utan också att vi behöver agera kraftfullt som en reaktion på denna.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Herr talman! Försvaret av de mänskliga rättigheterna är EU:s varumärke. Jag beklagar verkligen att detta inte är viktigt för det spanska ordförandeskapet och att det för tillfället inte finns några företrädare för rådet här. Detta är mycket oroande och en rentav skandalös situation. Vi talar om mänskliga rättigheter, vi vill försvara dessa, men det finns ingen här från rådet och inga företrädare för det land som leder EU under de kommande sex månaderna. Det är verkligen en helt oacceptabel situation.

Jag ska fatta mig mycket kort eftersom vi vill gå vidare med omröstningen. Filippinerna är ett land med en kristen tradition som grundas på en kultur som delvis är europeisk. Särskilt i detta land borde de mänskliga rättigheterna respekteras, eftersom de ofta inte respekteras på denna kontinent. Vi måste tala öppet om detta och visa solidaritet med alla dem som utsätts för diskriminering i Filippinerna. Det är Europaparlamentets roll att tala om denna fråga.

Neelie Kroes, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Herr talman! Jag företräder högkommissarien, och jag företräder kommissionen.

Massakern i Maguindanao på ön Mindanao den 23 november förra året där 57 människor dödade har belyst sedan länge aktuella människorättsfrågor i Filippinerna som gäller försvinnandet och det omotiverade dödandet av medborgare och det faktum att förövarna under gångna år i praktiken åtnjutit straffrihet.

Vid detta tillfälle har regeringen agerat snabbt och har vidtagit beslutsamma åtgärder för att åtala förövarna. Detta är mycket välkommet. Det är viktigt att bryta mönstret av straffrihet vid sådana mord och att sätta stopp för dessa.

Regeringen har tagit några viktiga steg i stärkandet av de mänskliga rättigheterna. President Gloria Arroyos nuvarande administration har avskaffat dödsstraffet och har i samband med Asean förespråkat att man inkluderar människorättsbestämmelser i den nyligen antagna Asean-stadgan.

En målsättning som ännu inte uppnåtts är att sätta stopp för den 40 år gamla konflikten med muslimska rebeller i Mindanao, genom ett fredsavtal som är rättvist för alla sidor. Det verkar ske nya framsteg, och förhoppningarna har ökat om en överenskommelse senare i år. Det bör noteras att massakern i Maguindanao skedde mellan politiska familjer – varav samtliga för övrigt var muslimska – och att den som sådan inte var kopplad till konflikter mellan olika regioner.

EU har en väl inarbetad dialog med Filippinernas regering där båda sidorna diskuterar en bred uppsättning frågor, inklusive mänskliga rättigheter. Vi förhandlar också om ett partnerskaps- och samarbetsavtal med Filippinerna som kommer att inkludera viktiga människorättsåtaganden. Vi stöder aktivt regeringen i dess insatser för ökad respekt för de mänskliga rättigheterna.

I överenskommelse med regeringen har vi inlett ett uppdrag för rättsligt bistånd mellan EU och Filippinerna. Denna åtgärd ligger mycket rätt i tiden och syftar till kapacitetsbyggande inom Filippinernas rättsliga myndigheter, inklusive polis och militär personal, för att hjälpa dem att utreda fall av utomrättsliga avrättningar och åtala dem som är skyldiga till mord. Vi ska också inrätta ett övervakningssystem för att öka förtroendet. EPJUST har inledningsvis en varaktighet på 18 månader och finansieras genom stabilitetsinstrumentet, men det kan förlängas. Dessutom har vi pågående projekt på lokal nivå för att främja respekten för de mänskliga rättigheterna. Dessa inkluderar övervakning av genomförandet av internationella åtaganden, åtgärder för att stödja ratificeringen av Internationella brottmålsdomstolens (ICC) Romstadga samt väljarupplysning.

EU hjälper också nu till i fredsprocessen i Mindanao, huvudsakligen genom stöd för sociala tjänster och förtroendebyggande åtgärder, men vi är redo att göra mer om det görs framsteg i processen.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad. Nästa punkt på föredragningslistan är omröstningen.

Jag skulle vilja påminna Barbara Lochbihler om att lägga fram sitt muntliga ändringsförslag vid den korrekta tidpunkten, under omröstningen.

ORDFÖRANDESKAP: PITTELLA

Vice talman

4. Meddelande från talmannen: se protokollet

5. Datum för sammanträdesperioderna: se protokollet

6. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

7. Omröstning

7.1. Attackerna nyligen mot religiösa minoriteter i Egypten och i Malaysia (omröstning)

7.2. Kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Kina, särskilt fallet Liu Xiaobo (omröstning)

7.3. Filippinerna (omröstning)

Barbara Lochbihler, författare. – (EN) Herr talman! Vi vill ersätta meningen i punkt 6 som lyder: "att frige alla försvunna personer som fortfarande befinner sig i fångenskap".

I stället skulle vi vilja införa: "att göra allt för att se till att alla bortförda personer säkert återförs till sina familjer."

(Det muntliga ändringsförslaget godkändes.)

7.4. Europeisk strategi för Donauregionen (omröstning)

(Andra delen förkastades.)

8. Röstförklaringar

Muntliga röstförklaringar

Förslag till resolution B7-0031/2010

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Herr talman! Jag röstade för resolutionen om en europeisk strategi för Donauregionen, eftersom jag anser att EU behöver sådana regionala strategier. Jag är övertygad om att genomförandet av sådana strategier kan ha en mycket positiv inverkan på den regionala utvecklingen och därmed kan ha betydelse för regionens befolkning och förbättra deras livskvalitet. Utan tvekan är det EU:s befolkning som är föremålet för våra åtgärder – för parlamentets och EU:s åtgärder. Detta är skälet till att jag röstade för att anta resolutionen.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Herr talman! Jag välkomnar Donaustrategin som något djupt europeiskt. Den knyter en av de EU-medlemsstater som var med och grundade EU, nämligen Tyskland, till de två senaste medlemsstaterna, Bulgarien och Rumänien. Den knyter också nästa kandidatland, Kroatien, till ett land som eftersträvar kandidatstatus, nämligen Serbien. Det gläder mig att avsikten också är att inkludera Tjeckien, Montenegro och några andra som historiskt och geografiskt tillhör denna grupp, även om de inte är direkt belägna vid Donau.

Men jag vill be om att Bayern inte försummas i sammanhanget. Om Bayern var oberoende skulle det vara den näst största staten vid Donau efter Rumänien. Bayern har ett särskilt intresse av Donaustrategin. Därför är jag tacksam och glad över att vi nu går vidare med denna strategi.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Herr talman! Vi ser än en gång hur EU låter skenet gå före innehållet och sätter motivet framför resultatet. Vi har just röstat igenom en rad resolutioner som fördömer människorättsövergrepp i Kina. Men vad gör EU i den verkliga världen? Vi isolerar Taiwan, vi har i princip gått med på att sälja vapen till den kommunistiska regimen i Peking och vi samarbetar med denna för att skapa en rival till det amerikanska GPS-systemet, som president Jacques Chirac talar om som "teknisk imperialism".

Se hur hyckleriet har upphöjts till en vägledande princip! Vi bölar om mänskliga rättigheter, och sedan ger vi pengar till Hamas. Vi vägrar ha att göra med de dissidenter som är emot Castro på Kuba, vi åsidosätter demokratin inom våra egna gränser när folkomröstningar går fel, men vi övertygar oss själva om att vi fortfarande är de goda eftersom – titta på texten till vår resolution om de mänskliga rättigheterna!

Vi kommer nu att vidta den extraordinära och beklagliga åtgärden att skicka Catherine Ashton som vår utrikespolitiska företrädare till Iran och Kuba och dessa platser för att säga till dem att deras demokrati inte är tillräckligt bra, när hon aldrig under sin karriär har varit föremål för valurnorna, eller möjliggjort för sina landsmän att rösta för eller emot henne.

Jag skulle gärna vilja avsluta med att gratulera de duktiga personerna i Massachusetts för att de tagit ställning mot överdriven beskattning och överdriven förvaltning. Det var människorna i Massachusetts som inledde revolutionen för att komma bort från tanken att skatter skulle kunna tas ut utan folkets samtycke. Vi behöver en sådan revolution igen här i Europa.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Herr talman! Jag vill uttrycka min belåtenhet med Europaparlamentets antagande av resolutionen om attacker mot kristna minoriteter. Ledamöterna av Europaparlamentet får inte vara tysta inför attacker på kristna minoriteter runtom i världen, eftersom denna fråga gäller grunderna och rötterna för EU:s länder. För vår trovärdighets skull borde vi i dag ha antagit två ändringsförslag som lagts fram av gruppen Europeiska konservativa och reformister för att distansera oss från beslutet om kors från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Jag beklagar att detta inte hände. Vi måste komma ihåg den grundläggande roll som kristendomen har spelat för att forma Europas historiska och kulturella identitet, och för att främja och skydda dessa värderingar i världen och i EU.

Talmannen. – Herr Piotrowski! Jag lät er tala trots att ni inte hade rätt att göra detta, eftersom röstförklaringar bara är tillåtna om strategin för Donauregionen och inte om brådskande resolutioner. Men nu har ni talat, så för framtiden ska jag därför meddela att det inte ska göras några röstförklaringar om brådskande resolutioner. Därför ska jag också meddela, för de talare som har registrerat sig, att röstförklaringar bara får gälla den europeiska strategin för Donauregionen.

Muntliga röstförklaringar

Förslag till resolution B7-0031/2010

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Herr talman! Också jag skulle vilja tala om den diskriminering som upplevts av kristna i Afrika och Asien, men jag ska naturligtvis tala om vår strategi i en extremt viktig fråga. Låt oss komma ihåg att Donau är den näst längsta floden i Europa, efter Volga. Donau flyter genom 10 europeiska stater, och så många som 17 stater ligger inom Donaus avrinningsområde. Detta är naturligtvis en fråga om ett särskilt ansvar, en särskild utmaning, för EU eftersom vissa av dessa länder för närvarande också påverkas av den mycket allvarliga krisen. Jag talar också om EU-medlemsstaterna. EU uppvisar på detta sätt en viss solidaritet. Jag hoppas att det också kommer att vara så i andra fall.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Herr talman! Jag röstade för denna resolution om Donaustrategin. Varför? – eftersom den visar att EU är öppet för specifika regioner, för regioner som har ett gemensamt drag som till exempel en lång flod som flyter genom dem. Jag skulle också vilja uttrycka min belåtenhet med att de ändringsförslag som lades fram av gruppen Europeiska konservativa och reformister inte godkändes. Det har gjort vår resolution tydligare. Jag skulle vilja att denna resolution också följs av en fokusering på andra karaktäristiska regioner, till exempel Oder-korridoren.

Skriftliga röstförklaringar

Förslag till resolution B7-0031/2010

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jag välkomnar Europeiska rådets slutsatser av den 18–19 juni 2009 där man ber Europeiska kommissionen att utarbeta en europeisk strategi för Donauregionen senast 2011. Jag röstar för det förslag till resolution som presenteras här. Donauregionen står inför flera utmaningar, och en strategi för denna region kommer att förbättra anslutningarna och kommunikationssystemen, bevara miljön och uppmuntra tillväxt, skapande av arbetstillfällen och säkerhet. Det är viktigt att kommissionen på bästa sätt utnyttjar den operativa erfarenhet som den införskaffade med Östersjöstrategin och att dess strategi grundas på beslut från medlemsstaternas och regionernas förvaltningar och medborgare för att övervinna omedelbara gemensamma utmaningar. Det är också viktigt att denna strategi ligger i linje med EU-strategin för 2020 och kommissionens rapport om regionerna 2020, för att hantera de stora utmaningar som Europa nu står inför, såsom globalisering, demografisk utveckling, klimatförändringar samt energianvändning och energiförsörjning. Jag skulle också vilja uppmana parlamentet att utveckla en process för eftertanke om den europeiska sammanhållningspolitikens framtid och att utforma nya möjliga strategier för andra regioner för att de ska anpassas till förändringarna och pressen i en global värld.

Vasile Viorica Dăncilă (S&D), skriftlig. – (RO) Jag anser att vikten av att stärka EU:s strategi för Donauregionen kommer att underlätta EU:s yttre åtgärder i dess omedelbara grannskap och belysa dess potentiella roll i att bidra till stabilitet till regionerna i sydöstra och östra Europa, genom att genomföra specifika projekt som stöder den ekonomiska och sociala utvecklingen i dessa regioner. Det faktum att de medlemsstater som ligger vid Donau har tagit ansvar för att på EU-nivå främja förslaget om att skapa denna strategi för Donauregionen bekräftar deras förmåga att särskilt bidra till att främja viktiga initiativ som kan säkra en fortsättning på den europeiska integrationsprocessen.

Ioan Enciu (S&D), skriftlig. – (RO) Jag röstade för Europaparlamentets gemensamma resolution om Donau och föreslog att en europeisk strategi skulle utarbetas för denna region som en ytterst brådskande fråga. Denna strategi kommer att ge ett avsevärt uppsving för det interregionala samarbetet och kommer att ha följande målsättningar: utveckling och modernisering av flodtransport på vattenvägen Rhen/Meuse-Main-Donau samt väg- och järnvägstransport i Donauregionen; utveckling och effektiv användning av förnybara energiresurser i syfte att minska koldioxidutsläppen och öka energitryggheten; skydd av miljön genom att genomföra projekt för att återupprätta och skydda regionens ekosystem; effektiv användning av EU-medel för att locka investeringar samt främjande av turism. Allt detta förekommer i EU-strategin för 2020.

Denna strategi kommer att ha en positiv inverkan på Rumänien, särskilt på landets förbindelser med europeiska transportnät, skydd av deltats nationella arv samt den socioekonomiska utvecklingen av orterna i Donaubäckenet och i andra områden.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jag är av den bestämda uppfattningen att en fullständig utveckling av EU endast kan komma till stånd om det finns lämpliga utvecklingsstrategier för alla regioner i EU, enligt vilka regionernas skillnader, behov och specifika karakteristika respekteras.

Jag anser att territoriell sammanhållning innebär skapande av olika strategier för de olika regionerna och främjande av hållbar utveckling inom ramen för respekt för miljön och ekonomiskt utnyttjande av dess möjligheter.

Jag är medveten om att makroregionala strategier är avsedda att främja en balanserad regional utveckling inom EU med hjälp av befintliga resurser.

Sist men inte minst erkänner jag Donaus strategiska, territoriella, miljömässiga och kulturella betydelse i Centraleuropa. Av alla dessa skäl röstar jag för detta resolutionsförslag om en EU-strategi för Donauområdet.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Denna resolution stöder en strategi för Donauområdet med ett sammanhållet, områdesbaserat synsätt för denna viktiga flod och möjliggör en sammanhållen och integrerad utveckling av en region som sträcker sig över 14 europeiska länder.

Den föreslagna strategin kommer att tillåta en samordnad och integrerad politik som kan ge synergieffekter, gagna sammanhållning och främja ekonomisk tillväxt och konkurrenskraft, och allt detta samtidigt som miljön skyddas.

De mål som ska uppnås och harmoniseras innefattar modernisering av hamnarna, förbättring av flodens navigerbarhet (med godskorridorer, förbindelser och intermodalitet med Nordsjön), förbättring av vattenkvaliteten, skydd för hela Donaubäckenet och sist men på intet sätt minst skydd för de ekosystem som faller inom ramen för Natura 2000-nätet.

Därför bör kommissionen snarast inleda en bred samrådsprocess med alla länder längs Donau, så att den strategi som avses kan inledas senast i slutet av innevarande år och samordnas med nästa fleråriga budgetram.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi samtycker till skapandet av en strategi för Donauområdet, som bygger på tidigare samråd och samarbete mellan de länder och regioner som är belägna längs dess lopp. En sådan strategi kommer att gynna den ekonomiska och sociala sammanhållningen i dessa områden och främja den territoriella sammanhållningen utan att äventyra någon av dem. Enligt strategin krävs förbättringar i Donaus ekologiska status tillsammans med utveckling av en omfattande plan för att bevara och återställa de naturliga resurserna.

Dessutom visar det sig ligga en positiv strategi i förslaget till förbättring av Donaus mångkulturella miljö, den kulturella dialogen och skyddet av dess kulturella och historiska arv. Såsom fastslås i betänkandet anser vi att ett genomförande av denna strategi inte får inkränkta på de regionala och lokala myndigheternas ansvar utan att den i stället ska bygga på samarbete mellan länderna och områdena inom denna region.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), skriftlig. – (PL) Den strategi för Donauområdet som vi har utarbetat och som vi har röstat om i dag gör det möjligt att främja regionalt och gränsöverskridande samarbete. Donaus flodbäcken förenar hela tio europeiska länder för närvarande – Tyskland, Österrike, Slovakien, Ungern, Kroatien, Serbien, Bulgarien, Rumänien, Moldavien och Ukraina, varav de flesta är medlemsstater i EU eller länder som aspirerar på att bli medlemsstater. Av den anledningen är Donauområdet en viktig faktor genom att det sammanför olika program som ingår i EU:s sammanhållningspolitik samt program för kandidatländer och länder som ingår i den europeiska grannskapspolitiken. Det som vi har antagit i dag är en viss övergripande

stödplan för området i Donaus flodbäcken, men om programmet förblir en skrivbordsprodukt eller om planen fylls med ett specifikt innehåll är beroende av om ytterligare medel tillförs som inte påverkar eller minskar den pott som är avsedd för sammanhållningspolitiken i enskilda länder. Jag hoppas att en sammanhållen strategi för Donauområdet kommer att bidra till ökat välbefinnande och hållbar och bestående utveckling och att den kommer att generera nya arbetstillfällen och säkerhet i regionen.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för utarbetandet av en utvecklingsstrategi för Donau, som ska göra det möjligt för oss att uppmana kommissionen att utforma detta dokument så snart som möjligt och då ta hänsyn till särskilda samråd med experter på området och i berörda regioner samtidigt som man fastställer vilka ekonomiska resurser som finns och tar med länder som inte är med i EU. Denna strategi ska fokuseras på aspekter som har samband med miljöskydd och vattenkvalitet, ekonomisk potential och transeuropeiska transportnät. I resolutionen om en europeisk strategi för Donauområdet betonas den roll och den betydelse som ligger i samråd på bred front med lokala aktörer, vilket Europeiska kommissionen måste anordna så att medborgarnas intressen kan företrädas så troget som möjligt.

Vidare fastslås i resolutionen att varje strategi som förknippas med makroregioner måste inlemmas i sammanhållningspolitiken, vilket innebär samordningspolitiken på EU-nivå. Dessutom kommer en analys att behöva genomföras om det mervärde som skapas genom denna strategi i fråga om europeisk territoriell sammanhållning. Jag anser att det är nödvändigt att samordna strategin för TEN-T (transeuropeiska transportnätet), där Donau kommer in under punkt 18, med den nya strategin för territorier och ekonomisk utveckling, så att utvecklingen sker på ett sammanhållet sätt.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Med tanke på Donauområdets strategiska betydelse på grund av dess läge är närmare förbindelser mellan alla länder i detta område av avgörande betydelse, särskilt för de länder som ännu inte tillhör EU. Detta kommer att vara ett stöd för integrationen i händelse av en framtida utvidgning av EU. Därför är ett genomförande av alla rekommendationer som antagits i detta resolutionsförslag av avgörande betydelse om någon EU-strategi ska kunna föreslås för Donauområdet till slutet av 2010.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Strategin för Donauområdet utgör en förnuftig modell för samordning av EU:s åtgärder för detta sammanhängande område. Förutom frågor som har att göra med själva floden, såsom förbättring av vattenkvaliteten och den ekologiska situationen, kan det program som kommissionen ska utforma även resultera i synergieffekter av ekonomiskt och förvaltningstekniskt slag. Det betänkande som har lagts fram innehåller några goda förslag i detta hänseende, och därför röstade jag för det.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Jag stödde resolutionen om en europeisk strategi för Donauområdet. Territoriell sammanhållning ingår i Lissabonfördraget som ett av EU:s prioriterade områden. Verksamhet inom ramen för en strategi för Donauområdet berör många områden för stöd, såsom socialpolitik, kultur och utbildning, miljöskydd, infrastruktur och bestående ekonomisk utveckling. Själva det faktum att strategin och dess lösningar har så stort inflytande på dessa områden visar att regionala strategier bör införas och genomföras. Donauområdet behöver en strategi, och den behöver stöd och att vi handlar, för detta berör många europeiska länder. Sex av dem är medlemsstater i EU, och resten är potentiella kandidater. Områdets inflytande är också viktigt för andra länder, som inte har direkt anknytning till området.

Idén med att etablera funktionella regioner – makroregioner – började med EU:s strategi för Östersjöregionen. Donaustrategin, liksom andra makroregionala strategier som planeras av EU, har stärkt integration som huvudsyfte genom samarbete på regional och lokal nivå. Det är mycket viktigt att regeringar, lokala myndigheter, icke-statliga organisationer och medborgare arbetar tillsammans med EU för att utveckla och förverkliga lösningar som har antagits, för tillsammans med oss utgör de Europeiska unionen.

Artur Zasada (PPE), skriftlig. – (PL) Stöd bör ges till varje EU-initiativ som syftar till att samordna och stärka regionala initiativ och som bidrar till ökat ekonomiskt samarbete, förbättrad transportinfrastruktur och bättre miljöskydd. Strategin för Donauområdet bekräftar den ökade betydelsen hos ett makroregionalt sätt att se på EU:s regionalpolitik. Tack vare det dokument som har antagits i dag kommer förbindelserna att stärkas mellan gamla, nya och möjliga framtida medlemsstater i EU å ena sidan och Centraleuropa och Svartahavsregionen å andra sidan. Jag tror att ett liknande godkännande inom en inte alltför avlägsen framtid kommer att ges tanken på en korridor som baseras på Oderlinjen. Den skulle förbinda Östersjön med Adriatiska havet och sträcka sig från Sverige genom Polen, Tjeckien, Slovakien och Ungern till Kroatien.

Talmannen. – Detta går inte, herr Zasada. Jag har redan förklarat att röstförklaringar inte kan lämnas om brådskande resolutioner. Röstförklaringar får endast syfta på en europeisk strategi för Donauområdet. Jag beklagar, men detta var inte mitt beslut.

9. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

10. Genomförandeåtgärder (artikel 88 i arbetsordningen): se protokollet

11. Beslut om vissa dokument: se protokollet

12. Skriftliga förklaringar för införande i registret (artikel 123 i arbetsordningen): se protokollet

13. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

14. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

15. Avbrytande av sessionen

(Sammanträdet avslutades kl. 12.45.)

BILAGA (Skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 10 från Mairead McGuinness (H-0498/09)

Angående: Oseriösa katalogföretag

Vilka råd kan rådet ge de tusentals europeiska medborgare som faller offer för oseriösa katalogföretag som t.ex. European City Guide, som har sitt säte i Spanien?

Kan rådet försäkra parlamentet att EU är fast beslutet att sätta stopp för detta otyg med vilseledande reklam som riktar sig till andra företag?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i januari 2010 i Strasbourg.

Ledamoten kan vara helt säker på att rådet är fast beslutet att bekämpa förbjudna vilseledande marknadsföringsmetoder, både metoder som används av företag gentemot företag och metoder som används av företag gentemot konsumenter. Rådet insisterar särskilt på ett fullständigt genomförande och en effektiv kontroll av efterlevnaden av direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder (som gäller förbindelser mellan näringsidkare och konsumenter) och direktiv 2006/114/EG om vilseledande och jämförande reklam, som gäller förbindelser mellan näringsidkare och skulle vara tillämplig i de fall som ledamoten tar upp.

Det är dock de nationella domstolarnas och myndigheternas ansvar att på ett strikt och effektivt sätt tillämpa dessa bestämmelser.

Det är därför inte rådets uppgift att kommentera påståenden om otillbörliga metoder i enskilda fall.

Slutligen uppmärksammas ledamoten dessutom på artikel 9 i direktiv 2006/114/EG, där medlemsstaterna uppmanas att meddela kommissionen alla åtgärder som vidtagits för att genomföra direktivet. Rådet har ännu inte fått någon information från kommissionen om att det ska ha funnits några problem eller brister beträffande genomförandet av direktivet i någon medlemsstat, och kommissionen har inte lagt fram några förslag till ytterligare rättsliga åtgärder.

*
* *

Fråga nr 11 från Silvia-Adriana Tîcău (H-0500/09)

Angående: Skydd av elektronisk kommunikationsinfrastruktur och personuppgifter

Vid sitt möte den 17 och 18 december 2009 införlivade rådet (transport, telekommunikation och energi) behovet av att utarbeta en ny digital agenda för EU i sina slutsatser. Agendan ska ersätta strategin i-2010. Rådet har därmed betonat vikten av att ta fram lösningar som möjliggör en elektronisk identifiering av användarna av elektroniska medel och tjänster, för att garantera skyddet av både personuppgifter och privatlivet.

Vilka åtgärder tänker rådet införliva i EU:s framtida digitala agenda inför 2020, särskilt för att skydda elektronisk kommunikationsinfrastruktur och ta fram lösningar som möjliggör elektronisk identifiering, i syfte att garantera skyddet av både personuppgifter och privatlivet?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i januari 2010 i Strasbourg.

Mycket görs redan på området för elektronisk identitet. Inom ramen för sjunde ramprogrammet har flera nya projekt rörande hantering av identitet inletts, och det finns också projekt som samfinansieras av EU

inom programmet för stöd till åtgärder inom informations- och kommunikationsteknik (IKT), som ingår i ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (CIP). Den översyn som nyligen har gjorts av den rättsliga ramen för elektronisk kommunikation och elektroniska tjänster innebär också en bättre situation för medborgarnas rätt till integritet.

Ledamoten bör också erinra sig det arbete som utförts av Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (ENISA), som inrättades för att förbättra EU:s, medlemsstaternas och näringslivets möjligheter att förhindra, åtgärda och bemöta problem rörande nät- och informationssäkerhet.

Den 18 december 2009 antog rådet slutsatser om "Post i2010-strategin – Mot ett öppet, grönt och konkurrenskraftigt kunskapssamhälle", där man betonade vikten av att utveckla lösningar för elektronisk identifiering som garanterar skyddet av personuppgifter och respekterar medborgarnas privatliv samt bättre kontroll av deras personuppgifter på Internet. Rådet antog dessutom en resolution om en europeisk samarbetsstrategi för nät- och informationssäkerhet, där betydelsen av en förbättrad och holistisk europeisk strategi för nät- och informationssäkerhet betonades.

I slutsatserna och i resolutionen uppmanar rådet kommissionen att lägga fram förslag. En ny digital agenda förväntas läggas fram redan i vår, och slutsatserna från december var ett bidrag till denna.

Rådet är redo att arbeta för att förstärka nätsäkerheten. Den framtida utvecklingen av Internet och nya attraktiva tjänster beror i hög grad på dessa frågor. Vi ska mycket noggrant granska eventuella nya förslag från kommissionen.

*
* *

Fråga nr 12 från Brian Crowley (H-0502/09)

Angående: Fortunas markbedrägerier

Många investerare från Irland har förlorat betydande belopp i ett tvivelaktigt investeringsprogram som har utvecklats av ett spanskt företag med säte i Fuengirola. Vilka åtgärder kan vidtas, antingen på nationell nivå eller på gemenskapsnivå, för att hjälpa dessa investerare, av vilka många har förlorat hela sitt sparkapital, att få tillbaka sina investeringar?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i januari 2010 i Strasbourg.

Vi förstår oron bland alla investerare som har förlorat sitt sparkapital och också bland dem som har gjort investeringar med hjälp av det företag som ledamoten nämner.

Med detta sagt är det nu en uppgift för de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som har drabbats av denna eller andra liknande händelser att vidta nödvändiga åtgärder för att inleda undersökningar och slutligen hjälpa investerare som lidit skada.

De spanska myndigheterna har faktiskt inlett förundersökningar på detta område, men det är inte rådets ordförandeskaps sak att kommentera dessa.

*
* *

Fråga nr 13 från Pat the Cope Gallagher (H-0504/09)

Angående: Översynen av Europeiska unionens solidaritetsfond

Ett förslag om förenklig och förbättring av Europeiska unionens solidaritetsfond (2005/0033) har blockerats av rådet alltsedan Europaparlamentet antog förslaget vid förstabehandlingen av ärendet 2006. Europa har under de senaste åren allt oftare drabbats av svåra väderleksförhållanden. Som exempel kan nämnas översvämningarna i Irland nyligen som orsakade betydande skador på flera hem, företag, jordbruk, vägar och på vattenförsörjningen. Det är därför viktigt att prioritera reformen av Europeiska unionens solidaritetsfond.

Vilka åtgärder kommer det nya ordförandeskapet att vidta för att lösa den låsta situationen i rådet?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i januari 2010 i Strasbourg.

Europeiska unionens solidaritetsfond inrättades för att vidta åtgärder i samband med den stora översvämningskatastrofen i Centraleuropa sommaren 2002. Den 6 april 2005 lade kommissionen fram ett förslag för rådet om en översyn av förordningen, vilket särskilt skulle innebära att den utvidgades till att även omfatta andra katastrofer än naturkatastrofer, att gränsen för skada till följd av en katastrof skulle sänkas och att ett politiskt tilläggsriterium skulle införas. I sitt yttrande från maj 2006 antog parlamentet detta förslag med vissa ändringar.

Efter granskning av detta förslag har dock diskussioner i rådet lett till slutsatsen att det inte fanns tillräckligt stöd för översynen av förordningen enligt kommissionen förslag.

*
* *

Fråga nr 14 från Ryszard Czarnecki (H-0507/09)**Angående: Ändringar i befolkningsstrukturen inom Europeiska unionens medlemsstater**

Har rådet konstaterat betydande ändringar i befolkningsstrukturen inom Europeiska unionens medlemsstater? Denna situation är en följd av dels en snabbt åldrande befolkning i de 27 medlemsstaterna, dels en omfattande ökning av antalet invandrare från länder utanför EU.

Har rådet för avsikt att utarbeta ett program för att inom EU:s territorium uppmuntra till en politik som främjar nativiteten, till förmån för familjen, i syfte att vända denna trend?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i januari 2010 i Strasbourg.

Den demografiska utmaningen är en av unionens stora utmaningar på lång sikt. Den hänger nära samman med frågor som rör familjepolitiken, såsom ledamoten betonar.

Medlemsstaterna ansvarar dock fortfarande för att utforma och genomföra sina specifika beslut på familjepolitikens område. Inom socialpolitikens område får unionen enligt fördragen understödja och komplettera "medlemsstaternas verksamhet genom initiativ som syftar till att öka kunskapen, utveckla utbytet av information och beprövade erfarenheter, främja nyskapande tillvägagångssätt och utvärdera erfarenheter"⁽⁴⁾.

Demografiska och sociala frågor, däribland i förekommande fall frågor som rör familjepolitik, är dock frågor som fortfarande ligger inom rådets ansvarsområde. Den 30 november 2009 undertecknade rådet yttranden som hade utarbetats av kommittén för socialt skydd och sysselsättningskommittéerna om unionens framtida strategi efter 2010 med tanke på att förlängning av arbetslivet och främjande av möjligheter att bättre kunna förena arbetsliv och privatliv kommer att vara viktiga⁽⁵⁾ för unionens strategi efter 2010 och att åldrandet och globaliseringen är några av de avgörande utmaningarna för den europeiska sysselsättningsstrategin⁽⁶⁾.

I sina slutsatser⁽⁷⁾, erkände rådet "att befolkningsandelen i arbetsför ålder på grund av demografiska förändringar förväntas minska under de närmaste decennierna, att Europa i stället för att ha fyra personer i arbetsför ålder som försörjer en äldre person endast kommer att ha två arbetsföra, och att strategier för att stärka jämställdheten och öka möjligheten att förena yrkes-, familje- och privatliv är en nyckel i detta

(4) Artikel 153.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(5) Dok. 15859/09.

(6) Dok. 15529/09.

(7) Antagna av rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) den 30 november 2009, dok. 16214/09.

sammanhang för att uppnå de allmänt fastställda målen för högre sysselsättningsgrader samt uppfylla målen om ekonomisk tillväxt och social sammanhållning i Europeiska unionen”.

Slutligen erkänner det spanska ordförandeskapet i sitt program för området sysselsättning och sociala frågor⁽⁸⁾ att man i Europa börjar se frågan om den åldrande befolkningen inte enbart som en utmaning utan också som en möjlighet för socialpolitiken.

Ordförandeskapet anser att tiden är mogen för EU att anta ett initiativ för att främja aktivt åldrande och stöder exempelvis kommissionens eventuella beslut att utse 2012 till Europeiska året för aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna. Dessutom kommer en konferens om aktivt åldrande att anordnas i La Rioja (29–30 april 2010).

Det spanska ordförandeskapet kommer också att främja samarbete mellan medlemsstaterna för att på ett bättre sätt bemöta de stora sociala och demografiska förändringar som medlemsstaterna ställs inför, exempelvis genom ett intensifierat utbyte av information samt ömsesidigt utbyte av kunskaper och bästa metoder. Tyngdpunkten kommer att ligga både på olika typer av initiativ för förening av arbetsliv, privatliv och familjeliv och på att öka sysselsättningsnivåerna, särskilt bland äldre arbetstagare.

*
* *

Fråga nr 15 från Laima Liucija Andrikiene (H-0002/10)

Angående: Genomförandet av det spanska ordförandeskapets prioriteringar i förbindelserna mellan Europeiska unionen och Latinamerika

En av det spanska ordförandeskapets prioriteringar är förbindelserna mellan EU och Latinamerika.

Vad skulle det spanska ordförandeskapet vilja uppnå i fråga om internationell handel med Latinamerika?

Kommer frihandelsavtalet med t.ex. Columbia och Peru ingås under det spanska ordförandeskapet? Vilka stora problem kvarstår att lösa?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i januari 2010 i Strasbourg.

Det stämmer att förstärkning av förbindelserna mellan EU och Latinamerika är en av det spanska ordförandeskapets huvudprioriteringar.

I det spanska, belgiska och ungerska ordförandeskapets förslag till 18-månadersprogram⁽⁹⁾ betonade de tre ordförandeskapsländerna att stor vikt skulle läggas vid ingåendet av associeringsavtalen med den centralamerikanska regionen, flerpartsavtalet om handel med de andinska länderna samt återupptagandet av förhandlingarna om associeringsavtal med Mercosur och deras framåtskridande.

När det gäller förhandlingarna om ett associationsavtal med Centralamerika pågår diskussioner med de centralamerikanska länderna om en föreslagen tidsplan för återupptagande av förhandlingarna, som förutses kunna avslutas i april i år. I detta hänseende måste vi särskilt se hur situationen i Honduras utvecklas under de kommande månaderna mot bakgrund av de händelser som nyligen inträffat i landet.

Särskilt när det gäller flerpartsavtalet om handel (frihandelsavtalet) med Colombia och Peru har förhandlingarna kommit långt, och det spanska ordförandeskapet kommer att göra sitt yttersta för att avsluta dem under första halvåret 2010. Nästa runda äger rum i Lima denna vecka. Flera frågor måste ännu lösas, såsom handelsfrågor (marknadstillträde, ursprungsregler, frågor rörande immateriella rättigheter) och införande av så kallade ”politiska klausuler” (om mänskliga rättigheter och massförstörelsevapen). Både Colombia och Peru har dock visat vilja att kompromissa, så det finns alltså goda utsikter till ett tillfredsställande förhandlingsresultat. Om en överenskommelse nås inom en mycket nära framtid kommer förfaranden för

⁽⁸⁾ Utarbetat gemensamt av tre spanska ministrar – ministrarna med ansvar för arbetsmarknads- och invandringsfrågor, hälsa och sociala frågor samt jämställdhetsfrågor.

⁽⁹⁾ Dok. 16771/09.

undertecknande att inledas i samband med toppmötet mellan EU och Latinamerika/Västindien den 17–18 maj.

Europaparlamentets roll i den process som ska leda till att de ovannämnda internationella avtalen ingås och träder i kraft fastställs i de nya bestämmelserna i Lissabonfördraget i enlighet med avtalets rättsliga grund.

När förhandlingarna med Mercosur avbröts 2004 hade goda resultat redan uppnåtts i fråga om politisk dialog och samarbete. EU som helhet och det spanska ordförandeskapet i synnerhet fäster stor vikt vid återupptagandet av förhandlingarna, som borde kunna avslutas om de rätta förutsättningarna ges. Man bör noggrant kontrollera förutsättningarna innan relevanta beslut fattas inom EU om att återuppta förhandlingarna.

*
* *

Fråga nr 16 från Georgios Toussas (H-0004/10)

Angående: Understöder Europeiska unionen hjälteförklaringen av nazister?

Den 18 december, några timmar innan Georgiens regering lät spränga ett antifascistiskt minnesmärke i staden Kutaisi, framlades en resolution i FN:s generalförsamling som fördömde de försök att rättfärdiga nazismen som en del länder i Europa och vissa medlemsstater i EU ägnar sig åt, bland annat de baltiska länderna men även andra, och som upphöjer de fascistiska Vaffen SS-ligorna till hjältar och med regeringsbeslut river ner minnesmärken över den antifascistiska motståndskampen och folkens seger. En övervägande majoritet av FN:s medlemsstater (127 länder) ställde sig bakom resolutionen. Bara USA röstade nej, stött av EU:s 27 medlemsstater, vilka avstod från att rösta.

Jag vill fråga rådet om följande: Är EU:s position, det att man avhöll sig från att rösta om resolutionen, en handling som ska betraktas som ett stöd för försöken att hjälteförklara och ge upprättelse åt de fascistiska ligorna och dem som samarbetade med nazistförbrytarna i vissa medlemsstater och andra länder i Europa? Ser EU och rådet positivt på det faktum att minnesmärken över kampen mot fascismen rivs ner i medlemsstater och övriga länder? Ingår EU:s vägran att fördöma hjälteförklaringen av de fascistiska förbrytelseerna mot mänskligheten i försöket att jämställa nazism med kommunism – ett försök som är historien främmande.

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i januari 2010 i Strasbourg.

Europeiska unionen har alltid klargjort sitt starka stöd för den världsomspännande kampen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans. Detta upprepades i det svenska ordförandeskapets uttalande på EU:s vägnar för att förklara EU:s beslut att lägga ned sina röster vid det 64:e sammanträdet i generalförsamlingens tredje kommitté om resolutionen om otillåtlighet för vissa metoder som bidrar till att främja nutida former av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans.

Såsom anges i detta uttalande sade EU under förhandlingarna om texten att unionen i högsta grad var villig att på olika sätt se till att resolutionen skulle vara en verklig och allvarligt menad reaktion mot nutida former av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans.

Tyvärr beaktades dock inte en del av EU:s och andra delegationers allvarligaste farhågor. I stället för att på ett övergripande sätt ta itu med frågor om mänskliga rättigheter med anknytning till rasism och rasdiskriminering, varav en av de allvarligaste är det nya rasistiska och främlingsfientliga våldet, valde man, liksom tidigare år, att låta texten få en selektiv framtoning, varvid man bortsåg från dessa allvarliga frågor och därmed i praktiken avledde uppmärksamheten från dem.

Ett mycket beklagligt exempel på bristerna i texten är användningen av felaktiga citat från domen efter Nürnberggrättegången.

Det är också ytterst beklagligt att texten inte återspeglade de grundläggande tankarna om att kampen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans måste vara förenlig med bestämmelserna i artiklarna 4 och 5 i den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering och inte får undergräva övriga erkända mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.

Slutligen försökte man i resolutionstexten undergräva FN:s särskilda rapportörs frihet att rapportera alla aspekter av nutida former av rasism, rasdiskriminering och främlingsfientlighet till FN:s råd för mänskliga rättigheter och till generalförsamlingen.

Av samtliga ovanstående skäl beslutade EU att lägga ned sina röster.

*
* *

Fråga nr 17 från Charalampos Angourakis (H-0005/10)

Angående: Gripande av Nasarets borgmästare

Den 29 december slungades en handgranat mot borgmästare Ramez Zeraisis hem i Nasaret. Ramez Zeraisi samarbetar med Israels kommunistiska parti inom Demokratiska fronten för fred och jämlikhet.

Attacken sammanföll med årsdagen av den israeliska mordattacken mot Gaza. Aggressiviteten från den israeliska statens sida stegras, samtidigt som de antikommunistiska och antidemokratiska angreppen blir allt flera. Under denna period har man även förbjudit allmänna demonstrationer och Mohammad Baraki, parlamentsledamot och medlem av Israels kommunistiska parti, förföljs för sin verksamhet mot kriget.

Fördömer rådet Israels antikommunistiska och antidemokratiska attacker?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i januari 2010 i Strasbourg.

Jag vill tacka ledamoten av Europaparlamentet för frågan.

Våldshandlingar mot medborgare, oavsett om de är statstjänstemän eller inte och oberoende av deras politiska åsikter, är kriminella handlingar. De måste utredas och åtal måste väckas genom de rättsliga förfarandena. Våldshandlingar som motiveras av politiska skäl är dessutom oförenliga med Europeiska unionens grundläggande demokratiska värderingar, särskilt yttrandefriheten, rätten till politisk åskådning, icke-diskriminering och rättsstatsprincipen. Detta gäller också medborgare som förföljs av regeringarna eller statsmakterna i sina hemländer på grund av sina politiska åsikter.

När det gäller de händelser som ledamoten hänvisar till finns det inga bevis för att handlingarna har varit politiskt motiverade, varken handgranatsattacken mot borgmästarens hus i Nasaret, om vilken den israeliska polisen nu har inlett en förundersökning, eller åtalet mot Knessetledamoten Muhammad Barakeh, som själv har valt att inte åberopa sin parlamentariska immunitet. EU, däribland rådet, uttalade sig flera gånger om konflikten i Gaza i början av 2009. I dessa uttalanden betonades bland annat att alla parter måste respektera de mänskliga rättigheterna och följa internationell humanitär rätt.

Jag försäkrar ledamoten om att rådet fäster särskild vikt vid de demokratiska värderingarna och principerna och att rådet är berett att i förekommande fall och då övertygande bevis finns fördöma överträdelser av dessa.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN

Fråga nr 18 från Liam Aylward (H-0488/09)

Angående: Produktsäkerhet och produktåterkallelser

Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta, mot bakgrund av de nyligen väckta farhågorna avseende vissa barnvagnar och barnleksaker som säljs i Europeiska unionen, för att se till att de europeiska konsumenterna, särskilt barnen, skyddas och att det inte i ökande omfattning bli nödvändigt med produktåterkallelser?

Dessutom, vilka åtgärder kan kommissionen vidta för att se till att produktåterkallelser av felaktiga och osäkra varor genomförs så effektivt och snabbt som möjligt så att konsumenterna garanteras så få störningar som möjligt?

Svar

Leksaker och barnartiklar skiljer sig från andra konsumentprodukter. Säkerhet för leksaker och barnartiklar är en av de högsta prioriteringarna inom konsumentssäkerhetsområdet.

Kommissionen har nyligen vidtagit en rad åtgärder för att öka säkerheten för leksaker och barnartiklar i Europa. Kommissionen har skärpt lagstiftningen och standarderna samt ökat det finansiella stödet till åtgärder för gränsöverskridande marknadsövervakning. Kommissionen har samarbetat med leksaksindustrin och samrått med internationella partner.

Det nya direktivet om leksakers säkerhet 2009/48/EG⁽¹⁰⁾ antogs den 18 juni 2009. Tack vare de konstruktiva diskussionerna innehåller direktivet nu förstärkta säkerhetskrav, och bestämmelserna kan snabbt anpassas till nya identifierade risker, särskilt när det gäller kemikalier.

Säkerheten för produkter som används generellt för barnavård, såsom barnvagnar eller barnsängar, omfattas av direktivet om allmän produktsäkerhet 2001/95/EU⁽¹¹⁾. I direktivet fastställs en allmän skyldighet för alla aktörer i distributionskedjan att endast släppa ut säkra produkter på marknaden. Barns säkerhet är också en av de främsta prioriteringarna vid tillämpningen av lagstiftningen.

Flera europeiska standarder utgör riktmärken. Den relevanta säkerhetsstandard för leksaker kommer att behöva ses över för att säkra förenlighet med det nya direktivet om leksakers säkerhet. En utvärdering gjordes nyligen av flera barnavårdsprodukter som ofta används i samband med att spädbarn och små barn äter, sover, badar eller vilar. Till följd av detta kommer kommissionen som ett led i bredare åtgärder på detta område inom kort att begära att nya europeiska säkerhetsstandarder ska antas för badprodukter, såsom badbaljor och badringar, och produkter som finns i barns sovmiljö.

Kommissionen har sedan slutet av 2008 bidragit med 0,5 miljoner euro för att öka samordnade övervakningsåtgärder för småbarnsleksaker. Myndigheterna i 15 europeiska länder har redan testat 200 exemplar av leksaker för att kontrollera riskerna med smådelar (däribland magneter) och tungmetaller. Leksaker som har visat sig inte uppfylla reglerna och vara farliga håller på att dras tillbaka från marknaden.

Kommissionen har också uppmanat leksaksindustrin att påskynda sina åtgärder för att se till att endast säkra leksaker tillverkas och säljs på den europeiska marknaden. Två frivilliga avtal med Toy Industries of Europe och företrädare för detaljhandeln och importörer inom leksaksbranschen har inneburit att industrin vidtagit flera åtgärder, t.ex. utbildning och utveckling av riktlinjer som ska hjälpa företag att införa lämpliga system för säkerhetskontroll.

När det gäller internationella åtgärder har samarbetet med Kina redan lett till att hundratals farliga leksaker och barnavårdsprodukter har stoppats vid de kinesiska gränserna och att ett antal exportlicenser har dragits tillbaka av de kinesiska myndigheterna. Experter på leksakssäkerhet från EU, Kina och även USA diskuterar leksakers säkerhet, vanliga farhågor, möjliga åtgärder och utrymmet för att på ett regelmässigt sätt uppnå samstämmighet rörande olika krav.

Eftersom tillverkarna är de som i första hand bär ansvar för produkternas säkerhet bör de alltid ha en aktiv strategi för att identifiera eventuella problem under produktionsstadiet. När olyckor inträffar bör lämpliga förfaranden finnas för att snabbt genomföra ett välriktat återkallande av produkten. Många företag tar sitt ansvar enligt lagstiftningen om produktsäkerhet på allvar och reagerar snabbt. Eftersom vissa aktörer dock inte genomför ordentliga riskbedömningar bör de nationella verkställande myndigheterna garanteras nödvändiga resurser för att övervaka sina åtgärder och kunna begära ytterligare restriktiva åtgärder om de som har vidtagits frivilligt anses vara försenade eller otillräckliga för att undanröja alla risker. Av detta skäl välkomnar kommissionen det starka intresse som utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd har visat och den ledande roll som utskottet har tagit på sig i debatten om förstärkt marknadsövervakning för ökad konsumentssäkerhet.

*
* *

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet, EUT L 170, 30.6.2009.

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet, EGT L 11, 15.1.2002.

Fråga nr 20 från Silvia-Adriana Tîcău (H-0501/09)**Angående: En europeisk ram för elektronisk fakturering (e-fakturering)**

2007 arbetade kommissionen tillsammans med en expertgrupp, företrädare för bankinstitut och bankföretag och standardiseringsinstitut för att identifiera de nuvarande hindren för användningen av elektronisk fakturering och för att fastställa en europeisk ram för elektronisk fakturering.

2008 inrättade kommissionen en arbetsgrupp som före utgången av 2009 skulle utforma en europeisk ram för elektronisk fakturering. Kan kommissionen med hänsyn till de fördelar som denna europeiska ram skulle medföra för både företag och finans- och skattemyndigheter redogöra för det arbete som utförts av den arbetsgrupp som 2008 fick i uppdrag att utveckla den europeiska ramen? Vilka åtgärder tänker kommissionen mer specifikt vidta för att utveckla och genomföra en europeisk ram för elektronisk fakturering och när kommer dessa åtgärder att vidtas?

Svar

Jämfört med pappersfakturer innebär elektroniska fakturer avsevärda ekonomiska fördelar för företag av alla storlekar. Större delen av den potential som elektronisk fakturering innebär förblir dock outnyttjad, särskilt bland små och medelstora företag, eftersom det fortfarande finns rättsliga och tekniska hinder för att till fullo kunna använda elektronisk fakturering. Kommissionen inrättade en oberoende expertgrupp i slutet av 2007 vars uppgift var att föreslå en europeisk ram för elektronisk fakturering (EEIF), som skulle stödja tillhandahållande av e-faktureringstjänster över hela Europa på ett öppet, konkurrenskraftigt och interoperabelt sätt.

Expertgruppen slutförde sitt arbete och antog sin slutliga rapport i november 2009, inklusive den föreslagna europeiska ramen för elektronisk fakturering. Expertgruppen identifierade följande huvudsakliga hinder för att införa e-fakturering: inkonsekventa rättsliga krav för elektroniska fakturer i EU:s medlemsstater, särskilt i fråga om huruvida skattemyndigheterna godtar elektroniska fakturer i samband med redovisning och betalning av mervärdesskatt; otillräcklig teknisk interoperabilitet mellan befintliga lösningar för e-fakturering; avsaknad av en gemensam standard för e-fakturors innehåll. För att lösa dessa frågor innehåller den föreslagna europeiska ramen för elektronisk fakturering förfaranderegler för rättslig och skattemässig överensstämmelse, vilka har samordnats med det omarbetade mervärdesskattedirektiv som har föreslagits av kommissionen. Den europeiska ramen för elektronisk fakturering innehåller dessutom en rad rekommendationer för interoperabilitet och vägledning om innehållsstandarder. Ramen grundas på ett antal krav från näringslivet med särskilt fokus på små och medelstora företag.

Kommissionen har offentliggjort expertgruppens rapport på webbplatsen Europa, och expertgruppens rekommendationer är för närvarande föremål för ett offentligt samråd som är öppet för alla intresserade aktörer fram till slutet av februari 2010⁽¹²⁾. Resultatet av det offentliga samrådet och expertgruppens rekommendation kommer också att diskuteras vid en högnivåkonferens om e-fakturering som för närvarande är planerad till april 2010 under det spanska ordförandeskapet.

Med utgångspunkt från expertgruppens rapport och det offentliga samrådet kommer Europeiska kommissionen att utvärdera huruvida ytterligare initiativ behövs, särskilt för att undanröja hinder på EU-nivå och för att dra nytta av de konkurrenskraftsfördelar som en övergång till e-fakturering över hela Europa kan innebära. På grundval av resultaten av denna utvärdering kommer kommissionen att senast under hösten 2010 överväga vilka ytterligare åtgärder som bör vidtas för att främja införandet av e-fakturering. Kommissionen vill dessutom påminna om sitt förslag till översyn av mervärdesskattedirektivet, särskilt när det gäller godtagande av e-fakturer, och diskussioner om detta pågår för närvarande mellan medlagstiftarna.

*
* *

Fråga nr 21 från Bernd Posselt (H-0480/09)**Angående: Ställningen för yrkesutbildning och studentutbyte på yrkesutbildningsområdet**

Vad gör kommissionen för att förbättra yrkesutbildningens ställning i förhållande till den akademiska utbildningen i EU? Vilka framtidsplaner finns det för det gränsöverskridande studentutbytet på yrkesutbildningens område?

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemshortdetail.cfm?item_id=3875&lang=en

Svar

Kommissionen främjar deltagande i utbildning, både allmän utbildning och yrkesutbildning, med särskild hänsyn till de växande utbildningsbehoven i samhället efter krisen och med tanke på den åldrande befolkningen.

Inom ramen för den s.k. Köpenhamnsprocessen har kommissionen arbetat hårt tillsammans med medlemsstaterna för att öka yrkesutbildningens kvalitet och attraktivitet.

En central del av processen är utvecklingen av gemensamma europeiska ramar och verktyg för att förbättra det ömsesidiga förtroendet, öppenheten, erkännandet och kvalifikationernas kvalitet samt att underlätta elevernas rörlighet mellan länderna och utbildningssystemen.

De viktigaste av dessa verktyg är den europeiska ramen för kvalifikationer http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc44_en.htm , http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc46_en.htm , det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet) och den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (EQARF).

http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-programme/doc82_en.htm -delen (LdV) av handlingsprogrammet för livslångt lärande 2007–2013 ger viktigt ekonomiskt stöd till genomförandet av yrkesutbildningspolitiken och den gränsöverskridande rörligheten för elever och lärare inom yrkesutbildningen. Under 2008 fick sammanlagt 67 740 personer möjlighet till en period av rörlighet genom LdV-programmet. Eftersom detta endast motsvarar 1 procent av den totala målgruppen behövs dock ett starkt stöd från nationella, regionala och lokala aktörer och intressenter för att göra rörlighet till norm i stället för ett undantag. Inom ramen för initiativet EU 2020 överväger kommissionen att införa ett nytt ambitiöst initiativ för ungdomars rörlighet, (Youth on the Move), vilket bör öka rörligheten bland ungdomar under utbildning på alla nivåer.

*
* *

Fråga nr 22 från Nikolaos Chountis (H-0482/09)

Angående: Uppgjorda matcher i fotboll - ett dåligt exempel för unga människor

I en rapport från det europeiska fotbollsförbundet UEFA avslöjas en skandal avseende uppgjorda matcher under senaste säsong. Dylika händelser utgör ett dåligt exempel för unga människor och förvränger hela grundidén med idrotten, som undermineras av de enorma belopp som byter ägare genom vadslagning och hasardspel.

I artikel 165.2 i fördraget om Europeiska unionens funktion fastställs att "målen för unionens insatser ska vara att [...] utveckla idrottens europeiska dimension genom att främja rättvisa och öppenhet i idrottstävlingar och samarbetet mellan organisationer och myndigheter med ansvar för idrott samt genom att skydda idrottsutövarnas fysiska och moraliska integritet, särskilt när det gäller unga idrottsmän och idrottskvinnor". Mot denna bakgrund begär jag att kommissionen besvarar följande frågor:

Har kommissionen utrett ovan nämnda händelser? Om så är fallet, vilken är kommissionens ståndpunkt? Vilka åtgärder förväntar sig kommissionen att UEFA vidtar mot de fotbollsförbund, lag, tränare och spelare som är inblandade i denna skandal? Med beaktande av de enorma belopp som årligen satsas inom ramen för laglig och olaglig vadslagning, som i sig utgör ett ständigt incitament att på förhand göra upp matcher, vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta?

Svar

Uppgjorda matcher underminerar idrottens sociala och utbildningsmässiga funktion. Fenomenet snedvrider den etiska grundsynen inom både den professionella idrotten och amatöridrotten, eftersom det är ett direkt hot mot idrottstävlingars integritet. Man förknippar ofta uppgjorda matcher med olaglig vadslagning och korruption, och vanligen är internationella kriminella nätverk inblandade.

På grund av idrottens popularitet världen över och idrottsevenemangens och vadslagningens gränsöverskridande karaktär sträcker sig ofta problemets dimension utanför nationella myndigheters befogenheter. I enlighet med artikel 165 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det står att unionens åtgärder ska främja rättvisa i idrottstävlingar och samarbetet mellan organisationer och myndigheter

med ansvar för idrott, samt på uppmaning av aktörer inom idrotten, kommer kommissionen att ta upp frågan om uppgjorda matcher eftersom sådana riskerar att underminera idrottens värde i Europa.

Kommissionen har i detta sammanhang kontaktat UEFA med anledning av den senaste skandalen med uppgjorda matcher, som utreds av de tyska myndigheterna. Kommissionen har erbjudit stöd till UEFA för att öka medvetenheten om problemen med uppgjorda matcher på EU-nivå.

När det gäller olaglig vadslagning känner inte kommissionen till några anklagelser mot välrenommerade europeiska aktörer om uppgjorda matcher. I sitt arbete med den internationella marknaden för laglig gränsöverskridande vadslagning inom idrotten övervakar kommissionens avdelningar flera medlemsstaters tillsynsmyndigheter som har ett nära samarbete med lagliga leverantörer av vadslagningstjänster på Internet för att upptäcka olaglig verksamhet. För att dra till sig kunder har vadslagningsoperatörer dessutom själva tillsammans med idrottsförbund inrättat ett självreglerande system för tidig varning för att upptäcka bedräglig verksamhet vid enskilda idrottsevenemang.

När det gäller det mer omfattande problemet med korruption arbetar kommissionen med att införa en mekanism för övervakning av medlemsstaternas insatser för bekämpning av korruption inom både den offentliga och privata sektorn.

Kommissionen kommer att stödja idrottsrörelsen och övriga relevanta intressenter (såsom vadslagningsföretag och medier) i deras insatser för att stoppa uppgjorda matcher på europeisk nivå. Kommissionen stöder i detta hänseende olika partnerskap där olika idrottsaktörer arbetar med vadslagningsföretag för att utveckla system för tidig varning som syftar till att förhindra bedrägerier och skandaler med uppgjorda matcher inom idrotten. Dessa är exempel på goda styrelseformer för vadslagning inom idrotten.

Kommissionen stöder också samarbetet mellan den privata och den offentliga sektorn för att finna de mest effektiva sätten att åtgärda problemet med uppgjorda matcher och andra former av korruption och ekonomisk brottslighet inom den europeiska idrotten.

*
* *

Fråga nr 23 från Ernst Strasser (H-0497/09)

Angående: Planerade åtgärder inom det nya behörighetsområdet idrott

I och med att Lissabonfördraget trädde i kraft fick Europeiska unionen behörighet att fatta beslut i idrottsfrågor.

Vilka åtgärder för att stödja, samordna och komplettera medlemsstaternas åtgärder inom detta område planerar kommissionen att vidta under de kommande tolv månaderna?

Svar

När det gäller genomförandet av de nya bestämmelserna om idrott är det kommissionens uppgift att föreslå lämpliga åtgärder för att uppnå de mål som beskrivs i fördraget. Kommissionens vägledande princip är att garantera att alla föreslagna åtgärder ger ett mervärde för EU. Den nya kommissionen kommer att fatta beslut om mer specifika enskilda åtgärder.

Innan kommissionen förbereder sina förslag kommer den troligen att hålla ett brett offentligt samråd under första halvåret 2010, däribland en ingående diskussion med medlemsstaterna och idrottsrörelsen. Man kan förvänta sig att framtida förslag ska återspegla resultaten av dessa samråd och diskussioner och att de ska stödja sig på den erfarenhet som genomförandet av 2007 års vitbok om idrott⁽¹³⁾ gav i frågor om samhälle, ekonomi och styrning. På grundval av detta kommer kommissionens förslag till EU-åtgärder med säkerhet att syfta till att bl.a. främja god styrning och idrottens roll för samhället, hälsan och utbildningen.

Genomförandet av de förberedande åtgärderna på idrottsområdet under 2009 och 2010 får redan, såsom Europaparlamentet föreslagit, stöd från EU:s budget för verksamhet som omfattar flera aktörer inom områden som hälsa, utbildning, jämställdhet, bekämpning av dopning samt frivilligarbete och kommer säkert att bidra till att kommissionen kan föreslå lämpliga ämnen för idrottsprogrammet.

⁽¹³⁾ KOM(2007)0391.

Kommissionen kommer att samarbeta nära med parlamentet och rådet för att se till att utövandet av dessa nya befogenheter blir konsekvent.

*
* *

Fråga nr 24 från Morten Messerschmidt (H-0474/09)

Angående: Turkiets hot om inreseförbud för Geert Wilders

Den turkiska regeringen hotar med att neka en hel delegation av holländska parlamentariker inresa i landet om Frihetspartiets Geert Wilders deltar i besöket, som ska äga rum i januari 2010.

Jag anser att Turkiets hot är helt befängt med tanke på att den holländska delegationen ska besöka ett land som har ansökt om EU-medlemskap och som därmed kan förväntas ha en grundläggande förståelse för värden som demokrati och yttrandefrihet.

Icke desto mindre är det Turkiets utrikesminister, som tillhör det islamvänliga regeringspartiet, som ligger bakom hotet.

Anser kommissionen att den turkiska regeringens hot om att neka en folkvald holländsk politiker inresa i Turkiet är ett uttryck för det upplysta och demokratiska tankesätt som får förutsättas vara en av grundpelarna för ett lands medlemskap i EU? Anser kommissionen vidare att detta är förenligt med Köpenhamnskriteriernas krav på demokrati, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter?

Med hänvisning till artikeln "Tyrkiet truer Wilders med indrejseförbud" i Jyllands-Posten den 26 november 2009.

Svar

I december 2009 ställde en delegation bestående av ledamöter från underhuset i det nederländska parlamentet in ett planerat besök i Turkiet.

Den orsak som sades ligga bakom det inställda besöket var ett uttalande av en talesman för den turkiska regeringen beträffande Geert Wilders planerade deltagande. Han är ledamot av underhuset i det nederländska parlamentet. På grundval av detta uttalande drog delegationen slutsatsen att den inte skulle tas emot av den turkiska regeringen.

Ordföranden för den turkiska nationalförsamlingens kommitté för EU-harmonisering förklarade därefter att de turkiska parlamentsledamöterna beklagade att besöket hade ställts in.

Kommissionen känner inte till att Turkiet hade för avsikt att vägra de nederländska parlamentsledamöterna tillträde till landets territorium.

Kommissionen anser inte heller att det finns något samband mellan ovannämnda inställda besök och Köpenhamnskriterierna.

*
* *

Fråga nr 25 från Jim Higgins (H-0475/09)

Angående: EU-övergripande utbildning och stöd för arbetslösa akademiker

Har kommissionen, med tanke på den chockerande höga arbetslösheten bland nyutexaminerade (i hela Europa), övervägt någon utbildning eller något stödnätverk på EU-nivå för dessa personer? Det finns flera fördelar med ett sådant system. Nyutexaminerade skulle få möjlighet att skaffa sig viktig arbetslivserfarenhet, genom att anpassa sin kunskap till det praktiska arbetslivet, samt motverka kompetensflykt och bidra till samhället, samtidigt som de använder sin utbildning.

Svar

Kommissionen har prioriterat åtgärder mot ungdomsarbetslöshet inom ramen för Lissabonstrategin och den europeiska sysselsättningsstrategin långt innan krisen kom. Kommissionen har identifierat nyckelutmaningar tillsammans med medlemsstaterna som har ökat insatserna för att främja ungdomars integrering på arbetsmarknaden som en del av den europeiska pakten för ungdomsfrågor 2005. I detta sammanhang bör särskilda insatser göras för att förbättra övergången från utbildning till arbetsmarknaden,

exempelvis genom att förstärka kontakterna mellan utbildningssystemen och arbetsmarknaden och genom att utveckla praktisk utbildning i företag ("traineeprogram").

Också innan krisen kom och trots att medlemsstaterna har börjat vidta åtgärder på detta område har många nytutexaminerade haft svårt att komma in på arbetsmarknaden. Till följd av krisen har ungdomsarbetslösheten ökat dramatiskt och ökningen har varit större än bland andra grupper på arbetsmarknaden.

Vid utformningen av EU:s huvudsakliga politiska agenda för framtiden ("EU 2020") bör konkreta insatser göras för att främja ungdomars tillträde till arbetsmarknaden och för att skapa nya arbetstillfällen. Dessutom bör mekanismerna förbättras för att garantera ett effektivt genomförande av politiken. Kommissionen angav flera nyckelområden för åtgärder i diskussionsunderlaget om EU 2020 av den 24 november 2009, däribland främjande av ny kompetens, kreativitet och innovation samt utveckling av entreprenörskap. EU 2020-strategin kommer också att bygga på EU:s politiska samarbete inom utbildningspolitik och ungdomsfrågor genom arbetsprogrammen "Utbildning 2020" och "Ungdom 2010–2018".

EU har infört flera verktyg för att hjälpa unga arbetssökande, bl.a. inom ramen för Eures-initiativet: ett avsnitt på Eures webbportal ägnas åt arbetstillfällen för nytutexaminerade⁽¹⁴⁾. Medlemsstaterna kan dessutom använda sig av Europeiska socialfonden (ESF) för att genomföra reformer av utbildningssystemen. För perioden 2007–2013 har 9,4 miljoner euro anslagits till att främja utveckling av system för livslångt lärande, och ytterligare 12,4 miljarder euro har anslagits till att öka deltagandet i utbildning under hela livscykeln.

I samband med det initiativ som kommissionen har lagt fram för att utveckla och förstärka dialogen och samarbetet mellan den högre utbildningen och arbetslivet (KOM(2009)0158: Ett nytt partnerskap för modernisering av universiteten: EU-forumet för dialogen mellan universiteten och näringslivet), anordnar kommissionen tillsammans med Tjeckiens ministerium för utbildning, ungdomsfrågor och idrott och universitetet i Masaryk ett tematiskt forum i Brno den 2–3 februari 2010. Vid detta forum kommer pågående och möjliga åtgärder i samarbete mellan institutioner för högre utbildning, företag och offentliga myndigheter för att bemöta den nuvarande krisen att läggas fram och diskuteras.

*
* *

Fråga nr 26 från Sławomir Witold Nitras (H-0483/09)

Angående: Samarbetsstrategi för en tryggad energiförsörjning och solidaritet inom ramen för Lissabonfördraget

Den 1 december 2009 trädde Lissabonfördraget i kraft. Detta är det första fördrag som uppmärksammar och reglerar den gemensamma politiken för en tryggad energiförsörjning, liksom solidariteten mellan medlemsstaterna på energiområdet. Därför skulle jag vilja veta vilken strategi och vision kommissionen har för denna politik i ljuset av det nya fördraget.

Vilka åtgärder planerar kommissionen för att skydda medlemsstaterna mot risken att tredjeländer stoppar gasleveranserna? Finns det en tidsplan för investeringar i energiinfrastrukturen, som är så viktig i strategin för en tryggad energiförsörjning? Har kommissionen planer på att bygga ut infrastrukturen i nord-sydlig riktning?

Svar

EU:s energipolitik har hittills utvecklats på grundval av flera olika artiklar i fördragen. Genom Lissabonfördraget finns det för första gången en bred grund för att ytterligare utveckla EU:s energipolitik. En tryggad energiförsörjning anges tydligt som ett av målen, och politiken ska utvecklas och genomföras i en anda av solidaritet.

Målsättningen med energisäkerhet, som fastställs i den andra strategiska energiöversynen, har bekräftats av medlemsstaterna. Minskad sårbarhet för störningar i gasförsörjningen genom samarbete och ytterligare utveckling av förbindelser inom Europa bör alltså ligga till grund för EU:s beslutsamma hållning i externa energiöverläggningar. Samarbetet inom Europa sker främst genom en välfungerande inre energimarknad med gemensamma standarder och lämplig infrastruktur, såsom anges i förslaget till förordning om att trygga naturgasförsörjningen. Beträffande solidaritet måste detta fastställas långt innan en eventuell kris uppstår bland medlemsstaterna och bland de företag som sannolikt kommer att beröras. Medlemsstaterna måste

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/eures/main.jsp?lang=en&acro=job&catId=7576&parentId=52>

tillsammans i förväg göra riskbedömningar och vidta förebyggande åtgärder, t.ex. för att utveckla infrastruktur och katastrofplaner. Regionalt samarbete är särskilt viktigt för krishantering. Kommissionens roll kommer huvudsakligen att vara att hjälpa till och att samordna. Kommissionen kan bedöma situationen, förklara att en katastrofsituation i unionen har inträffat, snabbt inrätta en övervakningsgrupp, sammankalla Gruppen för samordning av gasförsörjningen, aktivera civilskyddsmekanismen samt framför allt medla med tredjeländer. Kommissionen hoppas att en överenskommelse om förslaget till förordning snart ska nås.

Investeringar i energiinfrastruktur behövs, särskilt för en tryggad energiförsörjning. Bestämmelserna i det tredje paketet för den inre energimarknaden innebär redan en förbättrad planering av infrastrukturen i Europa, vilket även omfattar tryggad energiförsörjning. I förslaget till förordning om att trygga naturgasförsörjningen föreslås en infrastrukturstandard, och genom det europeiska energiprogrammet för återhämtning ges ekonomiskt stöd till projekt för energiinfrastruktur, vilket omfattar cirka 1,44 miljarder euro till gasförbindelser, terminaler för flytande naturgas, lagring och backflöden. Programmet för transeuropeiska energinät kommer att ses över under 2010 för att se till att det är inriktat på EU:s energiinfrastruktur, så att man kan möta behoven på den inre marknaden och öka försörjningstryggheten.

De nord-sydliga förbindelserna i Central- och Östeuropa identifierades under den andra strategiska energiöversynen som en prioritering för tryggad energiförsörjning. Detta arbete håller nu på att utvecklas, också inom ramen för fördraget om upprättande av en energigemenskap. De nord-sydliga förbindelserna är framträdande också i planen för sammanlänkning på den baltiska energimarknaden. En överenskommelse om denna plan har uppnåtts mellan de berörda medlemsstaterna och arbetet med den pågår för närvarande.

*
* *

Fråga nr 27 från Erminia Mazzoni (H-0484/09)

Angående: Införande av skattelättnader för att främja utvecklingen av vissa ekonomiska områden

Med beaktande av artikel 87.1 och 87.3 e i fördraget⁽¹⁵⁾, med beaktande av punkt 37 i Europaparlamentets resolution 2005/2165(INI)⁽¹⁶⁾, med beaktande av EG-domstolens dom i mål C-88/03⁽¹⁷⁾, vill jag ställa följande frågor: Tänker kommissionen en gång för alla ge upp sin stelbenta åsikt att regionala och lokala skattelättnader inte är förenliga med gemenskapens förbud mot statligt stöd, särskilt i fråga om bestämmelserna för att fastställa regional selektivitet och bevilja skattelättnader när dessa är avsedda att främja utvecklingen av viss ekonomisk verksamhet eller vissa regioner?

Anser kommissionen att denna ändring av tolkningen skulle kunna genomföras genom att man i förordning (EG) nr 1083/2006⁽¹⁸⁾ inför en bestämmelse om att skattelättnader ska betraktas som förenliga med bestämmelserna om jämvikt på marknaden?

Svar

Kommissionen påminner ledamoten om att kommissionen enligt artikel 107.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), tidigare artikel 87 i EG-fördraget, kan förklara följande stöd förenliga med den gemensamma marknaden: "stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarig brist på sysselsättning" samt "stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset".

⁽¹⁵⁾ "Som förenligt med den gemensamma marknaden kan anses: [...] e) stöd av annat slag i enlighet med vad rådet på förslag från kommissionen kan komma att bestämma genom beslut med kvalificerad majoritet."

⁽¹⁶⁾ "Europaparlamentet [...] stöder därför en effektivare strategi för beviljande av regionalstöd, med inriktning på investeringar i infrastruktur och övergripande stöd i EU:s mindre gynnade eller minst utvecklade regioner och också införandet av förmånliga skattevillkor under en övergångsperiod på maximalt fem år."

⁽¹⁷⁾ "I en situation där ett regionalt eller lokalt organ, som har en tillräckligt självständig ställning i förhållande till centralmakten, fastställer en skattesats som är lägre än den nationella skattesatsen och som endast är tillämplig på företag inom det område som omfattas av dess behörighet, kan den relevanta rättsliga ramen för bedömningen av huruvida en skatteåtgärd är selektiv anses vara begränsad till det berörda geografiska området under förutsättning att den understatliga enheten, framför allt på grund av dess ställning och dess befogenheter, har ett avgörande inflytande när det gäller att bestämma över den politiska och ekonomiska miljön för företagen"

⁽¹⁸⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25

I detta avseende har kommissionen i enlighet med "Riktlinjer för statligt regionalstöd för 2007–2013" redan godkänt den regionala stödkartan, som visar vilka regioner som verkligen är berättigade till regionalstöd enligt artikel 107.3 i EUF-fördraget.⁽¹⁹⁾

När det gäller frågan om huruvida kommissionen avser att "en gång för alla ge upp sin stelbenta åsikt att regionala och lokala skattelättnader inte är förenliga med gemenskapens förbud mot statligt stöd, särskilt i fråga om bestämmelserna för att fastställa regional selektivitet", vill kommissionen erinra om att en region enligt senaste rättspraxis i fallen med Azorerna⁽²⁰⁾ och Baskien⁽²¹⁾, betraktas som "autonom" i enlighet med reglerna om statligt stöd när kriterierna om institutionell, förfarandemässig, ekonomisk och finansiell oberoende är uppfyllda. Dessutom kan enligt rättspraxis regioner som anses vara självständiga i den mening som avses där vidta skattemässiga åtgärder som är av allmän karaktär utan att därmed bryta mot reglerna för statligt stöd. Det återstår att se om några regioner är institutionellt, förfarandemässigt, ekonomiskt och finansiellt oberoende, och i så fall vilka de är.

Med detta sagt vill kommissionen betona att alla specifika skatteregler som endast gäller vissa regioner kan utgöra statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget.

Å andra sidan anser inte kommissionen att artikel 107.3 e i EUF-fördraget, som nämns av ledamoten, erbjuder någon särskild rättslig grund för att främja regional utveckling. Kommissionen anser tvärtom att lämpliga åtgärder med hänsyn till behoven hos mindre utvecklade områden redan finns eller kan genomföras på grundval av befintliga gruppundantagsförordningar om statligt stöd, eller kan anmälas på grundval av artikel 108.1 i EUF-fördraget (tidigare artikel 88 i EG-fördraget) och bedömas enligt artikel 107.3 a eller c i EUF-fördraget.

När det gäller rådets förordning (EG) nr 1083/2006⁽²²⁾ står det i artikel 54.4: "När det gäller statligt stöd till företag i den mening som avses i artikel 87 i fördraget, skall det offentliga stöd som beviljas under operativa program iakttas för statligt stöd." För alla skattemässiga åtgärder som kan förmodas utgöra statligt stöd ska därför förvaltningsmyndigheten säkerställa förenlighet med reglerna för statligt stöd enligt artikel 107 i EUF-fördraget. Kommissionen påminner ledamoten om att förordning (EG) nr 1083/2006⁽²³⁾ syftar till att fastställa allmänna bestämmelser för strukturfonderna snarare än att bestämma huruvida statliga stödåtgärder är förenliga med den gemensamma marknaden eller ej.

*
* *

Fråga nr 28 från Struan Stevenson (H-0485/09)

Angående: Undantag från systemet med elektronisk identifiering av får och getter för Shetlandsöarna

Som en avlägsen ögrupp med endast 22 000 invånare har Shetlandsöarna endast en införelseort, och i dagsläget undersöks alla får och nötkreatur som kommer till ögruppen av en veterinär, som även registrerar deras identiteter och tar blodprov. Shetlandsöarna är således redan nu välutrustat för att snabbt och effektivt spåra förflyttningar av djur, och ett elektroniskt identifieringssystem för att registrera varje enskilt fårs förflyttningar skulle därför lägga en tung börda på producenterna utan att för den delen medföra några extra fördelar för sjukdomskontrollen i Storbritannien eller Europa. Ett sådant elektroniskt identifieringssystem skulle endast tvinga de få fåruppfödare som fortfarande finns kvar på Shetlandsöarna att lägga ner sin verksamhet eftersom många av dem håller sina hjordar på väldigt avlägsna platser och därför skulle ådra sig mycket höga anpassningskostnader.

Kan kommissionen, med hänsyn till de adekvata djurhälsosystemen för spårbarhet och sjukdomskontroll samt Shetlandsöarnas isolerade läge, tänka sig att göra ett undantag från förordningen om elektronisk identifiering för denna ögrupp?

⁽¹⁹⁾ När det gäller Italien, se kommissionens beslut av den 28 november 2007, ärende N 324/2007.

⁽²⁰⁾ Se EG-domstolens dom av den 6 september 2006 i mål C-88/03, Portugal mot kommissionen.

⁽²¹⁾ Se EG-domstolens dom av den 11 september 2008 i målen C-428/06 till C-434/06, Unión General de Trabajadores de la Rioja.

⁽²²⁾ EUT L 210, 31.7.2006.

⁽²³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999, EUT L 210, 31.7.2006.

Svar

I rådets förordning (EG) nr 21/2004⁽²⁴⁾ infördes principen om individuell spårbarhet för får och getter med en metod i flera steg. Kommissionen har dock genom kommittéförfarandet redan infört ett antal åtgärder för att ytterligare underlätta ett smidigt genomförande av kraven på elektronisk identifiering som kommer att gälla för djur födda efter den 31 december 2009.

Framför allt kommer de åtgärder som kommissionen antog i augusti 2009 att påtagligt minska kostnaderna, särskilt för djuruppfödare med små besättningar. Det är nu möjligt att läsa av djuren vid viktiga kontrollplatser (t.ex. en marknad, ett slakteri eller en uppsamlingsplats) i stället för på avresegården. Denna nyligen genomförda ändring välkomnades särskilt av fårnäringen i Storbritannien.

De nuvarande reglerna ger dock inte kommissionen befogenhet att bevilja undantag från de grundläggande bestämmelserna i förordningen, t.ex. sådana undantag som begärs av ledamoten.

*
* *

Fråga nr 29 från Georgios Papanikolaou (H-0490/09)**Angående: Språkinlärningsprogram för invandrare**

Den tid det tar för invandrare att anpassa sig till och integreras i samhället är beroende av att de lär sig språket i landet de bor. Språkkunskaper är viktiga för invandrarnas integrering i arbetslivet och samhället. De bidrar till att minska risken för marginalisering och utanförskap och gynnar både invandrare och värdland.

Kan medlemsstaterna erbjuda lämpliga program som gör det möjligt för invandrare att lära sig språket i värdlandet? Om så är fallet, vilka av dessa program finansieras av EU? Vilka uppgifter har kommissionen om genomförandet av sådana program i Grekland?

Har kommissionen kvantitativa data om program av denna typ, som till exempel hur många invandrare som deltagit i programmen och hur effektiva programmen har varit?

Anser kommissionen att satsningar av detta slag bör intensifieras? Om så är fallet, på vilket sätt?

Svar

Enligt artikel 165 i EUF-fördraget är medlemsstaterna fullt ansvariga för innehållet i undervisningen, organisationen av sina utbildningssystem samt sin kulturella och språkliga mångfald. Det är de nationella myndigheterna som ansvarar för nationella program för invandrare, och för att få uppgifter om dessa program bör man vända sig till de nationella myndigheterna.⁽²⁵⁾

Enligt de uppgifter som samlats in av Eurydice ingår språkstöd för icke infödda barn i utbildningssystemen i samtliga medlemsstater.⁽²⁶⁾ Dessutom innehåller två tredjedelar av 2009 års nationella rapporter om genomförandet av programmet Utbildning 2010⁽²⁷⁾ uppgifter om särskilda åtgärder för att stödja språkutvecklingen för barn och ungdomar med invandrarbakgrund, och i tolv nationella rapporter nämns obligatoriska språkkurser för vuxna invandrare.

Inom utbildningsområdet är EU:s uppdrag att bidra till utvecklingen av kvalitetsutbildning genom att uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna och vid behov stödja och komplettera deras insatser. Främjande av språkinläring och språklig mångfald är ett allmänt mål i programmet för livslångt lärande 2007–2013.

⁽²⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG, EUT L 5, 9.1.2004.

⁽²⁵⁾ Vissa uppgifter om dessa frågor finns i följande Eurydice-studier:

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/095EN.pdf

http://eacea.ec.europa.eu/ressources/eurydice/pdf/044DN/044_EL_EN.pdf

⁽²⁶⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/105EN.pdf

⁽²⁷⁾ Utkast till 2010 års gemensamma lägesrapport från rådet och kommissionen om genomförandet av arbetsprogrammet "Utbildning 2010". KOM(2009)0640 och SEK(2009)1598.

Även om programmet för livslångt lärande praktiskt taget är öppet för alla personer och organ som deltar i utbildning, är det upp till varje land som deltar i programmet att fastställa villkoren för utländska medborgares deltagande i programmets åtgärder och projekt. För närvarande kan följande verksamhet inriktad mot språkinläring få stöd via programmet för livslångt lärande, antingen som en del bland andra i ett projekt eller som huvudsakligt tema: partnerskap mellan skolor och regioner (i delprogrammet Comenius) eller mellan organisationer för vuxenutbildning (delprogrammet Grundtvig), praktik för blivande lärare och fortbildning för lärare (Comenius), språklig förberedelse för rörlighet i Europa (Erasmus och Leonardo), praktik för studenter (Erasmus), språkinlärningsseminarier för vuxna (Grundtvig), multilaterala projekt, nätverk och konferenser (Comenius, Erasmus, Leonardo da Vinci, Grundtvig, Key Activity Languages).

Kommissionen har också tidigare stött inläring av värdlandets språk för vuxna invandrare genom andra kanaler, t.ex. Europeiska socialfonden (ESF). I den grekiska nationella rapporten från 2009 om genomförandet av Utbildning 2010-programmet hänvisas till utbildningsprogrammet "Undervisning i grekiska som andraspråk för invandrade arbetstagare", som administreras av institutet för fortbildning av vuxna (IDEKE) och som erbjöd 15 873 personer utbildning i grekiska under perioden 2004–2008. På liknande sätt nämns i genomföranderapporten från 2009 om det nationella reformprogrammet för tillväxt och sysselsättning ett pågående program för utbildning i grekiska vid certifierade yrkesutbildningscentrum för 8 400 arbetslösa invandrare eller repatrierade personer.

Kommissionen anser att insatserna för att undervisa invandrare i värdländernas språk bör intensifieras på nationell nivå. I sin grönbok "Migration & rörlighet: utmaningar och möjligheter för EU:s utbildningssystem"⁽²⁸⁾ betonar kommissionen språkinläringens betydelse för integration och social delaktighet. I sina slutsatser om undervisning av barn med invandrarbakgrund⁽²⁹⁾ uppmanar rådet medlemsstaterna att utarbeta lämpliga strategier för att lära ut värdlandets språk samt överväga möjligheter för elever med invandrarbakgrund att bibehålla och utveckla sitt modersmål.

*
* *

Fråga nr 30 från Saïd El Khadraoui (H-0492/09)

Angående: EU-stöd till mottagande av migration inom EU

Kampen mot diskriminering är en väsentlig uppgift för EU. Diskriminering av bestämda folkgrupper kan ju leda till flyktingströmmar inom EU. Detta är just det problem som staden Gent har att brottas med. Under de gångna tre åren har Gent upplevt en tillströmning av så många flyktingar, huvudsakligen romer, att det motsvarar nästan 2,5 procent av stadens hela invånarantal.

Detta leder till problem för stadens sociala mottagningssystem, såsom det förklarats i den skrivelse som kommissionen mottagit i november (2009-2174-01).

Kan EU ge stöd till mottagande av flyktingar inom EU? Vilka ytterligare åtgärder ämnar kommissionen vidta för att gripa sig an problemet med sådana situationer och förhindra att de uppstår?

Svar

EU spelar en viktig roll i kampen mot diskriminering av romer genom ett stort antal lagstiftningsinstrument samt politiska och finansiella instrument som står till unionens förfogande.

För det första förbjuds i direktiv 2000/43/EG⁽³⁰⁾ diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung när det gäller sysselsättning, utbildning, socialt skydd (inbegripet hälso- och sjukvård) samt tillgång till varor och tjänster. Kommissionen ser till att direktivet genomförs korrekt och effektivt i medlemsstaterna.

För det andra främjar kommissionen politisk samordning mellan medlemsstaterna på området socialt skydd och social integration genom den så kallade öppna samordningsmetoden på det sociala området. Den öppna samordningsmetoden på det sociala området bygger på gemensamma mål på EU-nivå och en uppsättning

⁽²⁸⁾ KOM(2008)0423 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0423:FIN:SV:PDF> och http://ec.europa.eu/education/school21/sec2173_en.pdf

⁽²⁹⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/su/09/st14/st14353.sv09.pdf>

⁽³⁰⁾ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung, EGT L 180, 19.7.2000, s. 22–26.

indikatorer för att mäta framsteg. Kommissionen och rådet utvärderar regelbundet framstegen och rapporterar om dem i de gemensamma rapporterna om socialt skydd och social integration. Kommissionens förslag till gemensam rapport för 2010 om social trygghet och social integration kommer inom kort att antas och läggas fram för ministerrådet i mars 2010 under överinseende av det spanska ordförandeskapet för rådet.

För det tredje ger EU:s strukturfonder, särskilt Europeiska socialfonden (ESF) och Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), ekonomiskt stöd till projekt för att bekämpa utestängningen av romer. Efter en begäran från Europeiska rådet lade kommissionen i juli 2008 fram ett arbetsdokument som ger en överblick över gemenskapens instrument och politik för integration av romer.⁽³¹⁾ En uppföljande rapport kommer att presenteras före det andra toppmötet om romerna i Cordoba den 8 april 2010.

När det gäller Flandern betonar kommissionen att både ESF och ERUF kan stödja projekt för att främja integrationen av romer. Under programperioden 2007–2013 fokuserar prioritering 2 i ESF:s operativa program för Flandern på att främja social integration av missgynnade grupper genom skräddarsydd hjälp. Åtgärderna omfattar skräddarsydd handledning och utbildning, validering av kompetens och kunskap, praktik samt arbetsplatsförlagd utbildning. Under prioritering 4 i ERUF-programmet för Flandern kan småskaliga stadsprojekt på kvarters- eller stadsdelsnivå i Antwerpen och Gent finansieras.

Det är värt att notera att valet av projekt som samfinansieras inom ramen för ESF och ERUF enligt subsidiaritetsprincipen faller inom ramen för medlemsstaternas eller de behöriga förvaltningsmyndigheternas befogenhet enligt de villkor som anges i de operativa programmen. Kommissionen uppmanar därför ledamoten att kontakta de behöriga förvaltningsmyndigheterna i Flandern för mer detaljerad information.

När det gäller romer som kommer till Belgien från länder utanför EU och söker asyl eller har beviljats flyktingstatus eller status som skyddsbehövande i övrigt, kan EU-stöd också finnas tillgängligt för Belgien inom ramen för Europeiska flyktingfonden.⁽³²⁾ Ett av de centrala målen för Europeiska flyktingfonden är att stödja och uppmuntra medlemsstaternas ansträngningar för att "ta emot flyktingar och fördrivna personer och bära följderna av detta". Ekonomiskt stöd kan till exempel ges till nationella projekt som syftar till att förbättra infrastruktur eller tjänster i samband med inkvartering för asylsökande eller personer som beviljats internationellt skydd.

*
* *

Fråga nr 31 från Iliana Malinova Iotova (H-0493/09)

Angående: Mottagning och placering av interner från det amerikanska fängelset Guantánamo i EU:s medlemsstater

Den bulgariska allmänheten är mycket oroad över kraven på Bulgarien att landet ska ta emot interner från det amerikanska fängelset Guantánamo. Förenta staterna har officiellt riktat en sådan förfrågan till Bulgariens regering. Oron beror på att det saknas information om eventuella överenskommelser mellan Förenta staterna och EU om kriterier och vidtagna åtgärder för att genomföra denna process.

Vi anser att ett sådant beslut medför en risk för terrorattacker mot Bulgarien och mot varje annat EU-land som tar emot interner från Guantánamo.

Vilka konkreta åtaganden har kommissionen gjort i detta sammanhang när det gäller mottagning och placering av interner från det amerikanska fängelset Guantánamo i EU:s medlemsstater efter det att detta läger stängts?

Anser kommissionen inte att den, om den gjort sådana åtaganden, bör publicera ett meddelande om på exakt vilket sätt och under vilka förutsättningar detta ska ske?

Svar

EU, och därmed även kommissionen, har konsekvent begärt att fängelset Guantánamo ska stängas. Genom slutsatserna från mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) av den 4 juni 2009 och den bifogade mekanismen för informationsutbyte samt genom det gemensamma uttalandet av den 15 juni 2009 från EU och dess

⁽³¹⁾ SEK(2008)2172.

⁽³²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG av den 23 maj 2007, EUT L 144/1.

medlemsstater och Amerikas förenta stater (USA) om stängningen av fångsläget Guantánamo och framtida terroristbekämpningssamarbete upprättade EU en ram för att stödja stängningen av Guantánamo.

I båda avtalen anges tydligt att beslut om mottagande av före detta fångar och fastställande av deras rättsliga ställning faller under den mottagande medlemsstatens eller det mottagande Schengenlandets eget ansvar och behörighet. Kommissionen har inte gjort några åtaganden i fråga om EU-länders mottagande och inkvartering av fångar från USA:s fångläger Guantánamo efter stängningen.

*
* *

Fråga nr 32 från Francesco De Angelis (H-0494/09)

Ämne: Omstrukturering av företag och framtiden för EU:s löntagare

Ett ständigt växande antal krisdrabbade europeiska företag och industrianläggningar har kunnat ta emot EU-stöd till omställning och fortbildning av de anställda. Efter att ha tagit emot stöd från Europeiska socialfonden har vissa industrikoncerner dock inte uppfyllt sina åtaganden. Så är fallet vid Videocons anläggning i Anagni, som för närvarande har 1 400 anställda. Om inte de indiska ägarna tar sitt ansvar kommer dessa att skrivas in hos lönegarantifonden den 21 december och riskerar att bli uppsagda under 2010.

Vilka omedelbara åtgärder avser kommissionen att vidta för att förhindra nedläggning av anläggningen i Anagni och andra anläggningar som har genomgått omställningar som, trots ekonomiskt stöd från EU, inte har lett till några konkreta resultat i form av ökad produktion?

Svar

Kommissionen är medveten om konsekvenserna av den ekonomiska kris utan motstycke som drabbar medlemsstaterna, däribland Italien, där fabriken i Anagni är belägen.

Kommissionen har föreslagit en rad åtgärder för att begränsa effekterna av krisen på den sociala situationen och sysselsättningen i EU. I detta sammanhang har kommissionen inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa⁽³³⁾ föreslagit bl.a. att reglerna för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska ändras.⁽³⁴⁾ Dessutom har kommissionen föreslagit en ändring av förordning 1083/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden när det gäller vissa bestämmelser rörande ekonomisk förvaltning.

Kommissionen påminner om att den inte har behörighet att hindra eller ingripa i företags beslut om omstrukturering, såvida det inte handlar om brott mot gemenskapsrätten. Inom gemenskapens rättsliga ram föreskrivs i flera gemenskapsdirektiv förfaranden för information till och samråd med arbetstagarföreträdare som kan vara tillämpliga vid eventuella nedläggningar av företag, särskilt rådets direktiv 98/59/EG⁽³⁵⁾, direktiv 2009/38/EC⁽³⁶⁾ och direktiv 2002/14/EG⁽³⁷⁾.

Kommissionen kan på grundval av den information som ledamoten har gett inte bedöma om det har skett en överträdelse av gemenskapsrätten i detta fall. Under alla omständigheter påminner kommissionen om att det är upp till de behöriga nationella myndigheterna, särskilt domstolarna, att garantera en korrekt och effektiv tillämpning av nationella bestämmelser som införlivar dessa direktiv med hänsyn till de specifika omständigheterna i varje enskilt fall samt att se till att varje arbetsgivares skyldigheter i detta avseende fullgörs.

⁽³³⁾ KOM(2008)0800.

⁽³⁴⁾ KOM(2008)0867.

⁽³⁵⁾ Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar, EGT L 225, 12.8.1998.

⁽³⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG av den 6 maj 2009 om inrättande av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare (omarbetning), EUT L 122, 16.5.2009.

⁽³⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, EGT L 80, 23.3.2002.

När det gäller de bidrag som erhållits från Europeiska socialfonden kommer kommissionen att bedöma om villkoren är uppfyllda för att ingripa genom de behöriga nationella eller regionala myndigheterna i syfte att återfå de belopp som beviljats.

Slutligen är det oklart om det fall som parlamentsledamoten hänvisar till uppfyller kraven för den europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Kommissionen har varken fått någon ansökan om bistånd från fonden i detta fall eller haft informella diskussioner med de italienska myndigheterna om en sådan ansökan.

Först efter mottagandet av en ansökan kan kommissionen analysera ärendet och föreslå ett bidragsbelopp som måste godkännas av budgetmyndigheten. I vilket fall som helst är stöd från fonden helt och hållet riktat till de berörda arbetstagarna och kan inte under några omständigheter gynna företaget eller påverka dess beslut om en eventuell nedläggning av fabriken.

*
* *

Fråga nr 33 från Mairead McGuinness (H-0499/09)

Angående: Minskning av bisamhällen

Kan kommissionen i stora drag redogöra för vilka åtgärder man har vidtagit som svar på Europaparlamentets förslag till resolution om situationen inom biodlingssektorn, vilket antogs den 20 november 2008 (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0567&language=SV>)? Kan kommissionen uttala sig om den undersökning av bidödligheten (03.12.2009) som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) nyligen offentliggjorde? Har kommissionen några omedelbara planer på att följa rekommendationerna i denna rapport?

Svar

Kommissionen är väl medveten om de problem i biodlingssektorn som betonas i Europaparlamentets resolution av den 20 november 2008 [B6-0579/2008/P6_TA-PROV(2008)0567].

Kommissionen har redan vidtagit flera åtgärder när det gäller bins hälsa, och har framför allt

sett över förordningen om restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel, vilket bör bidra till att öka utbudet av veterinärmedicinska läkemedel för bin,

föreslagit en ny förordning om utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel där bland annat de befintliga kriterier för godkännande när det gäller exponering för honungsbin som fastställs i direktiv 91/414 har förstärkts ytterligare (förordningen har under tiden antagits av Europaparlamentet och rådet),

för relevanta insektsmedel som redan har godkänts fastställt stränga riskreducerande åtgärder som ska genomföras av medlemsstaterna som ett villkor för godkännandet,

stött flera forskningsprojekt för ett totalt belopp på cirka 5 miljoner euro.

Kommissionen har också antagit en intern samordningsplattform för att skapa synergieffekter och se till att resurserna utnyttjas optimalt.

Efter en begäran från kommissionen har Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) nyligen publicerat en studie om dödlighet bland bin och dess orsaker i EU. I EFSA:s undersökning konstateras att flera faktorer som sjukdomsalstrare, klimatförändringar, användning av bekämpningsmedel och veterinärmedicinska läkemedel bidrar till förluster av bisamhällen. Det är dock fortfarande oklart hur stor betydelse många av de inblandade faktorerna har. Forskningsprojektet BEE DOC som inleds i mars 2010 förväntas ge mer information i denna fråga. EFSA-rapporten belyser också att medlemsstaterna har mycket olika övervakningssystem för bins dödlighet och sjukdomar, och detta försvårar en bättre förståelse av de hälsoproblem som drabbar bin.

I detta avseende har kommissionen under de närmaste månaderna för avsikt att med experter, intressenter och medlemsstaternas behöriga myndigheter diskutera inrättandet av ett EU-referenslaboratorium för bin och ett nätverk på EU-nivå för en mer harmoniserad övervakning av bins hälsa.

Kommissionen avser att skydda bin och andra pollinatörer genom att främja sammankoppling av livsmiljöer och integrera politiken för biologisk mångfald i andra politikområden. Programmen för landsbygdsutveckling

erbjuder flera åtgärder som är relevanta även för biodlare, t.ex. rådgivning, utbildning, stöd för modernisering av jordbruksföretag och olika typer av miljöåtgärder i jordbruket som gynnar bin.

Som nämnts ovan har kommissionen redan vidtagit flera åtgärder och kommer att fortsätta att göra så för att ta itu med binas hälsoproblem, och därvid ta hänsyn till de nya vetenskapliga rön som kommer att finnas tillgängliga.

*
* *

Fråga nr 34 från Brian Crowley (H-0503/09)

Angående: Stöd till hälso- och sjukvårdspersonal

Skulle kommissionen kunna utreda om det går att inrätta ett program, som omfattar hela EU, till stöd för hälso- och sjukvårdspersonal som lider av beroendesjukdomar eller stressrelaterade sjukdomar?

Svar

Stress, beroendesjukdomar, t.ex. missbruk av alkohol, och psykiska problem har faktiskt blivit en av de viktigaste utmaningarna på arbetsplatserna inom EU. Stress kan leda till psykisk ohälsa, såsom utbrändhet och depression, vilket kraftigt kan minska människors förmåga att arbeta, ofta under långa perioder. Stress är det näst vanligaste rapporterade arbetsrelaterade hälsoproblemet i EU, efter ryggont.

I vissa medlemsstater har psykisk ohälsa blivit den främsta orsaken till arbetsoförmåga och förtidspensionering. Det produktionsbortfall som orsakas av psykisk ohälsa är enormt. Det uppskattades till motsvarande 136 miljarder euro 2007.

Det finns belegg för att stress, missbruk och utbrändhet också är vanligare bland vårdpersonal. Det verkar som om sjukvårdspersonal löper större risk att drabbas av psykisk ohälsa än yrkesverksamma inom andra sektorer. Högt tryck på arbetsplatserna, för lite respons på arbetsprestationen och brist på emotionellt stöd kan bidra till detta.

Hälso- och sjukvårdssektorn är en av de största arbetsgivarna i EU. I ett åldrande samhälle blir en långsiktig tillgång till arbetskraft inom vården, som själv är vid god hälsa, allt viktigare.

Därför håller kommissionen med om betydelsen av att hjälpa vårdpersonal att ta itu med missbruk, stress och annan psykisk ohälsa.

Kommissionen har dock inte kompetens och resurser för att inrätta ett EU-omfattande stödprogram som särskilt riktas till sjukvårdspersonal.

I stället bör EU:s roll ligga inom följande områden:

- Öka medvetenheten om sunda arbetsplatser med ett klokt affärstänkande.
- Öka medvetenheten och sprida information om hälsoutmaningar för hälso- och sjukvårdspersonal.
- Lyfta fram bästa praxis och utarbeta riktlinjer för att hantera dessa utmaningar.
- Uppmuntra arbetsmarknadens parter inom vårdsektorn att genomföra den obligatoriska riskbedömningen på arbetsplatsen enligt ramdirektiv 89/391/EEG⁽³⁸⁾ och att genomföra de sociala ramavtalen på EU-nivå om arbetsrelaterad stress (2004) och om våld och trakasserier (2007).

Det finns ett stort antal relevanta verksamheter som redan har genomförts, håller på att genomföras eller planeras. Bland dessa finns de tidigare nämnda socialpolitiska initiativen samt verksamheten vid Europeiska arbetsmiljöbyråns och Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor.

Under 2010 kommer kommissionen att överväga slutsatserna i rapporten från samrådet om grönboken om hälso- och sjukvårdspersonalen i EU, som offentliggjordes på kommissionens webbplats för folkhälsa i december 2009. Kommissionen kommer att begrunda resultaten av detta offentliga samråd för att se hur EU kan bidra till att hantera de utmaningar som hälso- och sjukvårdspersonalen i EU står inför, och kommer

⁽³⁸⁾ Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet, EGT L 183, 29.6.1989.

i början av 2011 att anordna en konferens om psykisk hälsa på arbetsplatsen inom ramen för den europeiska pakten för psykisk hälsa och välbefinnande.

Genom dessa initiativ och verksamheter ger EU ett viktigt budskap och ett betydande stöd till alla aktörer på arbetsplatsen, inklusive de yrkesverksamma inom vårdsektorn och de organisationer som företräder dem på arbetsmarknaden.

*
* *

Fråga nr 35 från Pat the Cope Gallagher (H-0505/09)

Angående: Makrillfiske

När räknar kommissionen med att anta ändringen om att låta områdena VIII a, b, c, d och e samt IX och X omfattas av kommissionens förordning (EG) nr 1542/2007⁽³⁹⁾ om landning och vägning av sill, strömming, makrill och taggmakrill, och vilken dag kommer denna ändring att träda i kraft?

Internationella havsforskningsrådets (ICES) vetenskapliga rekommendationer visar att makrillbeståndet i den sydliga komponenten under de senaste åren konsekvent har överfiskats av Spanien, som fiskat minst dubbelt så mycket som sin tilldelade kvot. Vilka kontrollåtgärder och förfaranden planerar kommissionen att införa för att se till att detta överfiske upphör, och kommer ett återbetalningssystem att upprättas?

Svar

Kommissionen kommer att behandla ändringen av kommissionens förordning (EG) nr 1542/2007 om landning och vägning av sill och strömming, makrill och taggmakrill så snart den nya kommissionen tillträtt.

Dessutom har kommissionen nöjet att informera ledamoten om att anklagelser om eventuellt överfiske har varit föremål för kontakter på hög nivå mellan kommissionen och Spanien. Kommissionen har uttryckt sin djupa oro när det gäller det påstådda överfisket, och Spanien uppmanades att ta frågan på allvar.

Spanien har reagerat positivt på kommissionens farhågor och avslutade förra årets fiske efter sydlig makrill den 10 juni 2009. Med kommissionens förordning (EG) nr 624/2009 av den 15 juli 2009 om förbud mot fiske efter makrill i områdena VIIIc, IX och X samt i EG-vatten i CECAF 34.1.1 med fartyg som för spansk flagg har fiskestoppet förankrats i EU-lagstiftningen. De preliminära fångstsiffror som Spanien lämnat till kommissionen visade inte på något behov av att inleda ett återbetalningsförfarande.

Kommissionen vill försäkra ledamoten om att den ska försöka genomföra ytterligare undersökningar i denna fråga och att den kommer att göra sitt yttersta för att undvika ett framtida överfiske av det södra makrillbeståndet.

*
* *

Fråga nr 36 från Ryszard Czarnecki (H-0506/09)

Angående: Stabiliteten på den polska finansmarknaden

Europeiska centralbanken publicerade den 18 december 2009 en halvårsrapport om den finansiella stabiliteten i euroområdet och skriver att bankerna i euroområdet kommer att behöva använda 187 miljarder euro av sina reserver under 2010, och anger att ett av de två viktigaste skälen till förlusterna beror på den dåliga ekonomiska situationen i Central- och Östeuropa. I Wall Street Journals kommentar till ECB:s rapport namnger man banken Unicredit.

Anser inte kommissionen att Unicredit-gruppens affärsmetoder och redovisning döljer de verkliga finansiella förlusterna, vilket på längre sikt kan skada stabiliteten i EU:s finansiella system? Jag tänker på hur banken Pekao SA på konstgjord väg uppehåller Unicredit Ukrainas resultat och likviditet genom återköp av osäkra fordringar och ständigt ökad finansiering, vilket hotar stabiliteten på den polska finansmarknaden, eftersom Pekao SA hittills inte har använt de reserver som EU-rätten (IFRS-standarderna) kräver för bankens investeringar i Ukraina.

⁽³⁹⁾ EUT L 337, 21.12.2007, s. 56.

Överensstämmer moderbolaget Unicredits finansiella dränering av dotterbolaget Pekao SA med EU-rätten? Leder det inte till snedvriden konkurrens i EU att inom ramen för "Chopin-projektet" (Polen, Rumänien och Bulgarien) tvinga ett dotterbolag att ingå ofördelaktiga avtal med Unicredits skyddsling Pirelli Real Estate SpA, när Unicredits direktör Alessandro Profumo är inblandad i en så uppenbar intressekonflikt (när han skrev under kontrakten satt han i Pirelligruppens styrelse)?

Svar

Ett av huvudmålen för EU är att skapa en gemensam rättslig ram för EU:s finanssektor för att garantera robust tillsyn, öppenhet och sund styrning av marknadsaktörerna. En gemensam rättslig struktur är avgörande för finansiell stabilitet och rättvis konkurrens inom EU:s finanssektor.

Därför har EU antagit flera rättsakter, till exempel "kapitalkravsdirektivet" <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006L0048:SV:NOT>, som innehåller regler när det gäller att starta och driva verksamhet i kreditinstitut samt tillsyn av kreditinstitut, IAS-förordningen (förordning (EG) nr 1606/2002⁽⁴⁰⁾), som ålägger börsnoterade företag att tillämpa IFRS-standarder för sina konsoliderade finansiella rapporter, och direktiv 2006/43/EG⁽⁴¹⁾, som innehåller krav på att finansiella rapporter ska granskas av externa auktoriserade revisorer.

I efterdyningarna av den finansiella krisen har kommissionen kraftigt ökat sina insatser för att stärka den finansiella stabiliteten också genom sitt medlemskap i rådet för finansiell stabilitet och, mer specifikt, genom många nya viktiga förslag, till exempel om kreditvärderingsinstitut, värdepapperisering, tillsyn av bankkoncerner med gränsöverskridande verksamhet och en allmän översyn av EU:s tillsynsstruktur som bygger på De Larosiére-rapporten. Många av kommissionens förslag har redan antagits efter en enda behandling tack vare det nära och konstruktiva samarbetet mellan parlamentet och rådet.

Dessutom arbetar kommissionen också med andra initiativ som kommer att öka banksektorns förmåga att dämpa ekonomiska chocker. Till exempel kommer kommissionen inom kort att samråda om en skärpning av kvaliteten på lagstadgat kapital, nya likviditetskrav samt kontracykliska buffertar för banker.

Kommissionen övervakar noggrant att medlemsstaterna genomför EU-lagar korrekt och snabbt, men efterlevnaden av dessa lagar och övervakningen av de enskilda finansinstitutionens uppförande på marknaden är helt och hållet de nationella myndigheternas ansvar.

När det gäller den eventuella inverkan av UniCredit-gruppens affärsmetoder på finansmarknadens stabilitet i Polen vill kommissionen, utan att ta ställning i detta specifika fall, framhålla följande:

Även om Bank Pekao SA är en del (ett dotterbolag) av UniCredit-gruppen står den under tillsyn av den polska finansinspektionen (KNF). Som polsk bank med oktroj måste den dessutom alltid på enskild nivå uppfylla EU:s minimikrav på solvens.

När det gäller stabiliteten i banksektorn har Polen inrättat en särskild kommitté för finansiell stabilitet, som består av finansministern, chefen för Polens centralbank och ordföranden för den polska finansinspektionen.

UniCredit-gruppen är föremål för tillsyn av de italienska myndigheterna (Banca d'Italia och Consob).

Som italiensk bank är UniCredit, liksom alla andra börsnoterade europeiska banker, skyldig att upprätta sina konsoliderade finansiella rapporter i enlighet med de IFRS-standarder som antagits av EU i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 och som innebär en hög nivå av öppenhet.

Från bolagsrättslig synpunkt måste det påpekas att det inte finns någon bestämmelse i EU-lagstiftningen om förbud mot överföring av tillgångar mellan ett dotterbolag och dess moderbolag, eller om särskilda villkor för sådana transaktioner. Projektet med ett så kallat nionde bolagsrättsdirektiv⁽⁴²⁾, som var avsett att reglera relationerna inom en koncern med gränsöverskridande verksamhet övergavs slutligen i samband med 2003

⁽⁴⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, EGT L 243, 11.9.2002.

⁽⁴¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, EUT L 157, 9.6.2006.

⁽⁴²⁾ Utkast till kommissionens förslag till ett nionde direktiv i enlighet med artikel 54.3 g i EEG-fördraget om förbindelser mellan företag, och särskilt om grupper (III/1639/84).

års handlingsplan för bolagsrätt⁽⁴³⁾ på grund av bristen på stöd från medlemsstaterna och näringslivet, som inte såg något behov av en sådan övergripande ram. Men även transaktioner mellan moderbolag och dotterbolag betraktas som transaktioner mellan närstående parter och omfattas därför av kravet på offentliggörande. Således måste dessa transaktioner redovisas i företagens finansiella rapporter, i enlighet med internationell redovisningsstandard (IAS) 24, som föreskriver att ett företag ska lämna såväl upplysningar om karaktären på närståenderelationen som sådan information om transaktioner och utestående mellanhavanden som krävs för en förståelse av den effekt närståenderelationen kan ha på de finansiella rapporterna.

Vid sidan av denna informationsplikt gäller reglerna i det så kallade andra bolagsrättsdirektivet⁽⁴⁴⁾ om utdelning till aktieägarna alla publika aktiebolag, oavsett om de ingår i samma koncern eller ej. Artikel 15 i direktivet innehåller bland annat krav på att utdelningen inte får leda till att värdet av nettotillgångarna understiger det tecknade kapitalet plus de i lag föreskrivna reserverna, och skyddar därmed den finansiella stabiliteten i företaget.

När det gäller påståendet om UniCredits "finansiella dränering" av sitt polska dotterbolag har kommissionen ingen kännedom om några särskilda problem i detta hänseende. Tillgänglig statistik visar att internationella banker faktiskt minskade sin exponering något gentemot den polska banksektorn under andra halvåret 2008 och i början av 2009, men sedan ökade den igen under det andra kvartalet 2009. Detta tyder på att minskningen av exponeringen – vilket möjligen även gäller förhållandet mellan UniCredit och Pekao – kan ha varit tillfällig och kopplad till kreditförsämringen. Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka utvecklingen på detta område.

När det slutligen gäller oron över att UniCredits agerande skulle leda till "snedvriden konkurrens i EU", verkar det att döma av informationen i frågan som om EU:s konkurrensregler, särskilt antitrustreglerna, inte är rätt instrument för att hantera de problem som tas upp i frågan och de påstådda metoder som används av UniCredit eller dess chefer. I själva verket berör de aktuella frågorna varken samverkan, konkurrensbegränsande avtal mellan företag eller missbruk av dominerande ställning.

*
* *

Fråga nr 37 från Ivo Belet (H-0001/10)

Angående: Kroppsskannrar

De nederländska myndigheterna kommer ännu under januari 2010 att införa Millimetre Wave Scanners eller kroppsskannrar på flygplatsen Schiphol, särskilt för flygningar till Förenta staterna. Skannrarna är nödvändiga för att man ska kunna spåra upp farliga ämnen och vätskor.

Anser kommissionen att de nederländska myndigheternas beslut är berättigat eftersom passagerarnas säkerhet går före deras absoluta rätt till skydd för privatlivet?

På vilka villkor anser kommissionen att kroppsskannrar får användas? Är det tillräckligt att de skannrade kroppsbilderna inte kan lagras eller sändas?

Vilka ytterligare initiativ planerar kommissionen på kort sikt för att garantera passagerarnas säkerhet, särskilt på flygningar till Förenta staterna? Är kommissionen beredd att lägga fram en bestämmelse i fråga om kroppsskannrar under de kommande veckorna?

(43) Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Modernare bolagsrätt och effektivare företagsstyrning i Europeiska unionen – Handlingsplan (KOM(2003)0284).

(44) Rådets andra direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga, EGT L 26, 31.1.1977.

Svar

Inga EU-regler har antagits om användning av kroppsskannrar som en möjlig metod för säkerhetskontroll av passagerare före ombordstigning. Juridiskt sett har medlemsstaterna rätt att införa kroppsskannrar på försök eller som en striktare säkerhetsåtgärd.⁽⁴⁵⁾

Säkerhet kan endast uppnås genom en flerdimensionell strategi. Kroppsskannrar kan på grund av sin effektivitet utgöra en del av denna flerdimensionella strategi, så länge som kraven i fråga om integritet, dataskydd och hälsa uppfylls. Luftfartssäkerheten ingår också i ett vidare synsätt, eftersom säkerhetsåtgärder på flygplatser bara är en "sista försvarslinje".

Kommissionen överväger, i nära samarbete med parlamentet och rådet, behovet av en EU-strategi som garanterar att införandet av kroppsskannrar uppfyller kraven i fråga om integritet, dataskydd och hälsa.

Driftsnormerna för kroppsskannrar ska vara konstruerade så att de är förenliga med de krav på grundläggande rättigheter som ingår i EU-lagstiftningen, inbegripet dataskydd. Intrång i passagerarnas integritet måste vara proportionerliga och väl motiverade, vilket förutsätter en noggrann bedömning. De åtgärder som vidtas måste vara strikt begränsade till det minimum som krävs för att hantera identifierade hot eller risker. Villkoren kan t.ex. inbegripa begränsade lagringsmöjligheter och förbud mot användning eller återskapande av bilden efter det att passageraren har passerat säkerhetskontrollen, låg upplösning av områden på kroppen som inte identifierats som innehållande potentiella hotobjekt, eller att undersökningen sker helt och hållet på distans utan någon direkt kontakt med säkerhetskontrollanten. Alternativet att använda kroppsskannrar på flygplatser kan komma att åtföljas av en skyldighet att använda den senaste tillgängliga integritetsfrämjande tekniken för att minimera intrången i privatlivet. Dessutom måste all användning av kroppsskannrar åtföljas av omfattande information till passagerarna. Och slutligen får ingen teknik som ska användas utgöra någon hälsorisk. I detta sammanhang är det värt att notera att sådan teknik finns.

Under de kommande veckorna och månaderna kommer kommissionen att fortsätta sina överväganden och sin bedömning av potentiella nya säkerhetsåtgärder och deras förenlighet med kraven på grundläggande rättigheter, och utvärdera effektiviteten i de åtgärder och instrument som redan finns. Endast på grundval av denna bedömning kan kommissionen komma att föreslå EU-åtgärder som rör användning av kroppsskannrar.

Det är därför inte troligt att kommissionen kommer att föreslå lagstiftning om kroppsskannrar inom de närmaste veckorna.

*
* *

Fråga nr 38 från Laima Liucija Andrikiienė (H-0003/10)**Angående: Fortsatt genomförande av Östersjöstrategin**

Östersjöstrategin var en av det svenska ordförandeskapets främsta prioriteringar.

Hur kommer kommissionen att under de närmaste 18 månaderna gå vidare med genomförandet av strategin under den nya ordförandeskapstrion (Spanien, Belgien och Ungern)?

Vad planerar kommissionen att göra inom den närmaste framtiden och på längre sikt för att skapa en stark bas för ett genomförande av Östersjöstrategin?

Svar

Kommissionen har för avsikt att gå vidare med det framgångsrika genomförandet av EU:s strategi för Östersjöregionen, i nära samarbete med medlemsstaterna.

Rådet (allmänna frågor) bär ansvaret för att trygga strategins övergripande politiska inriktning. Detta kommer att innefatta utfärdande av rekommendationer på grundval av rapporter från kommissionen till medlemsstaterna och intressenterna. Andra rådskonstellationer kan ta upp särskilda frågor inom ramen för strategin, och Europeiska rådet kommer att uppdateras regelbundet om de framsteg som görs.

⁽⁴⁵⁾ Utan rättslig grund i EU-lagstiftningen kan kroppsskannrar inte ersätta befintliga metoder för säkerhetskontroll som genomförs i enlighet med gällande EU-lagstiftning, utom under tidsbegränsade provperioder.

Kommissionen kommer att förbereda och ta fram underlag för diskussionerna i rådet (allmänna frågor) i enlighet med kommissionens ansvar för övervakning, samordning och rapportering inom ramen för strategin. För att säkerställa att kommissionen har tillgång till all relevant information om framstegen för och utvecklingen av strategin, måste vissa strukturer och förfaranden inrättas tillsammans med medlemsstaterna och andra intressenter.

I synnerhet kommer kommissionen att inrätta en högnivågrupp bestående av högre tjänstemän från alla medlemsstater för samråd om framstegen med strategin. Denna grupp kommer att kunna bjuda in ytterligare medlemmar när så är lämpligt, både från viktiga intressenter som mellanstatliga organisationer och från politiska ministerier. Gruppen kommer att ge kommissionen råd om innehållet i den återkommande rapport som ska utarbetas om strategin och rekommendationer om eventuella nödvändiga anpassningar av strategin och dess handlingsplan.

Arbetet på fältet med genomförandet av strategin kommer att utföras av de 15 samordnarna för prioriterade områden och de 80 ledarna för de så kallade flaggskeppsprojekten. Samordnarna för prioriterade områden kommer huvudsakligen från medlemsstaternas ministerier, medan ledarna för flaggskeppsprojekten också kan komma från regioner, universitet, internationella organisationer och icke-statliga organisationer. Deras uppgift är att se till att strategin omsätts i handling. Kommissionen kommer att ge det stöd som krävs för att dessa viktiga aktörer ska kunna fullgöra sina uppgifter.

Kommissionen kommer också att anordna ett årligt forum med start redan 2010 för att strategin även i fortsättningen ska vara synlig och inte tappa fart. Forumet kommer att innefatta kommissionen och EU:s övriga institutioner, medlemsstaterna, regionala och lokala myndigheter samt mellanstatliga och icke-statliga organ, och det är tänkt att det ska vara öppet för allmänheten. Detta första forum kommer att göra det möjligt för kommissionen att kontrollera om de strukturer som har införts fungerar effektivt eller om det behövs förändringar.

*
* *

Fråga nr 39 från Georgios Toussas (H-0006/10)

Angående: Tragisk död för nio sjömän på Aegean Wind

På julaftonen omkom nio sjömän på tragiskt sätt sedan en brand hade brutit ut ombord på det tjugosex år gamla fartyget Aegean Wind som seglade under grekisk flagg. Den här "olyckan" följer på en rad andra fartygsolyckor som skördat många människoliv. Vi minns till exempel olyckorna på passagerarfartyget och bilfärjan Express Samina samt på lastfartygen Distos, Iron Antonis, Errica och Prestige. Den sjöfartspolitik som medlemsstaterna och EU bedriver svarar mot skeppsredarnas krav på konkurrenskraft och lönsamhet men ignorerar samtidigt sjömannens rättmätiga anspråk. Den tillåter trafik med överåldriga och undermåligt underhållna fartyg, leder till allt hårdare arbete ombord på fartygen, minskar bemanningsstyrkan för sjöfolket ombord och förutsätter dagliga arbetspass om 16-18 timmar – med förödande konsekvenser när det gäller att säkra liv ute till havs.

Känner kommissionen till huruvida Aegean Wind uppfyllde de grundläggande säkerhetsföreskrifterna som hade kunnat hindra sjömännen från att omkomma? Var fartyget utrustat med de system som krävs för brandskydd, brandsäkerhet och brandsläckning? Fungerade de i så fall fungerade som de skulle? Har EMSA lämnat några upplysningar eller gjort någon bedömning av vad det var som förorsakade sjömannens död?

Svar

Lastfartyget Aegean Wind fattade eld i Karibiska havet utanför Venezuelas kust den 25 december 2009, varvid nio personer dödades och fem skadades av den 24 man starka besättningen. Kommissionen beklagar förlusten av människoliv och skadorna och lovordar Venezuelas myndigheter för deras hjälp, särskilt till skadade besättningsmedlemmar.

Eftersom haveriutredningen under de grekiska myndigheternas ansvar ännu pågår är kommissionen inte i stånd att uttala sig om olyckans orsak. Alla klasscertifikat har dock utfärdats vid den senaste särskilda besiktningen 2007 och gäller till 2012 efter att nyligen ha godkänts i juni 2009. Likaså skedde besiktningar av föreskrivna certifikat ombord på fartyget så sent som i juni 2009, då man godkände giltigheten för alla föreskrivna certifikat som krävs enligt Solas (den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss) och Marpol (den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg). Slutligen fick fartyget ett nytt certifikat om godkänd säkerhetsorganisation i mars 2008 med en ordinarie giltighetstid

på fem år. Dessutom bör det noteras att fartyget regelbundet har inspekterats av hamnstater och att det aldrig kvarhållits under åtminstone de senaste tio åren. Den senaste inspektionen den 14 oktober 2009 i Texas som genomfördes av Förenta staternas kustbevakning visade inte några brister.

För närvarande är medlemsstaterna skyldiga enligt internationell lagstiftning att utreda olyckor om det finns lärdomar att dra. Den olycka som parlamentsledamoten hänvisar till måste betraktas som en mycket allvarlig olycka enligt artikel 3 i direktiv 2009/18/EG⁽⁴⁶⁾ om grundläggande principer för utredning av olyckor i sjötransportsektorn, som är en del av det tredje sjösäkerhetspaketet. För sådana olyckor föreskriver direktivet en skyldighet för medlemsstaterna att organisera en säkerhetsutredning som genomförs av en oberoende organisation för att fastställa orsakerna till olyckan och identifiera åtgärder för att förebygga liknande händelser i framtiden. Medlemsstaten måste offentliggöra en rapport om säkerhetsutredningen inom ett år. Direktivets genomförandeperiod upphör den 17 juni 2011. Även om Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa) inte medverkar i utredningen av sjöolyckor samlar Emsa in uppgifter om sjöolyckor från medlemsstaterna och från kommersiella källor. Efter införlivandet av direktiv 2009/18/EG måste medlemsstaterna anmäla alla olyckor och tillbud genom Europeiska databasen för sjöolycksutredningar (Emcip) som förvaltas av Emsa.

När det gäller arbetstiden ombord vill kommissionen påpeka att direktiv 1999/63/EG⁽⁴⁷⁾ om arbetstidens organisation för sjömän fastställer både ett högsta antal arbetstimmar – 14 timmar under en 24-timmarsperiod och 72 timmar under en sjudagarsperiod – och ett minsta antal vilotimmar – 10 timmar under en 24-timmarsperiod och 77 timmar under en sjudagarsperiod.

*
* *

Fråga nr 40 från Charalampos Angourakis (H-0007/10)

Angående: Förföljelse av medlemmar i DTP-partiet

Två dagar efter det att EU gratulerat Turkiets regering till landets demokratiseringsprocess och de framsteg som gjorts för att lösa problemen med den kurdiska minoriteten beslutade den turkiska författningsdomstolen att förbjuda det kurdiska partiet DTP (Demokratiska samhällspartiet). Vidare utfärdades förbud mot 37 av partiets medlemmar att under fem års tid arbeta politiskt, samtidigt som partiledaren Ahmet Türk och den kvinnliga ledamoten Aysel Tugluk bannlystes från parlamentets verksamhet. En anmälan från borgmästaren i Diyarbakir låter dessutom förstå att 81 medlemmar i partiet har gripits och hålls häktade. Nio av de gripna har på demokratisk väg valts till borgmästare.

Fördömer kommissionen åtgärder av det här slaget, skrämselåtgärder som syftar till att hindra politisk verksamhet och som uppenbart kränker de turkiska medborgarnas grundläggande demokratiska rättigheter?

Svar

Kommissionen har uttryckt allvarliga farhågor efter den senaste tidens utveckling, såsom terroristattacker i den sydöstra delen av landet, upplösningen av Demokratiska samhällspartiet (DTP) och gripandet av medlemmar i detta parti, varav en del borgmästare. Kommissionen anser att denna utveckling inte skapar rätt förutsättningar för ett effektivt genomförande av den demokratiska öppning som den turkiska regeringen inledde under sommaren 2009.

Turkiets sydöstra del behöver fred, demokrati och stabilitet som kan medföra ekonomisk, social och kulturell utveckling. Den demokratiska öppningen syftar till att öka demokratin och levnadsstandarden för alla turkiska medborgare. Den har väckt hopp om att den kurdiska frågan efter årtionden av våld ska kunna lösas genom dialog och inom ramen för Turkiets demokratiska institutioner. För att detta initiativ ska lyckas krävs medverkan och stöd från alla politiska partier och alla delar av samhället.

Samtidigt fördömer kommissionen terrorism i starkast möjliga ordalag. Kommissionen uppmanar också alla parter att göra detsamma och att arbeta inom ramen för Turkiets demokratiska institutioner för att stärka

⁽⁴⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/18/EG av den 23 april 2009 om grundläggande principer för utredning av olyckor i sjötransportsektorn och om ändring av rådets direktiv 1999/35/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG, EUT L 131, 28.5.2009.

⁽⁴⁷⁾ Rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ESCA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) – Bilaga: Europeiskt avtal om arbetstidens organisation för sjömän, EGT L 167, 2.7.1999.

fri- och rättigheterna för alla turkiska medborgare oavsett deras etniska, språkliga, religiösa eller kulturella bakgrund.

Kommissionen kommer att fortsätta att noggrant följa situationen på grundval av relevanta bestämmelser i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och rekommendationer från Europarådets Venedigkommission med avseende på turkisk lagstiftning och praxis när det gäller upplösande av politiska partier. I detta avseende påminner kommissionen om att Turkiets lagstiftning om politiska partier måste bringas i överensstämmelse med europeiska normer.

*

* *